

Achtergrondfiguren in het Oude Testament

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool

okt-nov-dec 2010

Inhoud

Literatuurlijst – Afkortingen	3
Inleiding	4
1. Verhaal en Geschiedenis	6
2. Kaleb: Een leven van “wachten”	10
3. Hannah: Leren iemand te zijn	15
4. Jonathan: Geboren voor grote daden	19
5. Abigail: Geen slachtoffer zijn van de situatie	24
6. Uriah: Het Geloof van een vreemdeling	28
7. Abjatar: De Priester	33
8. Joab: Davids zwakke sterke man	37
9. Rispa: De invloed van trouw	42
10. Man Gods: Gehoorzaamheid is geen optie	46
11. De weduwe van Sarefat: Een blijk van geloof	50
12. Gehazi: Het doel missen	55
13. Baruch: Een erfenis opbouwen in een verbroken wereld	59

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.
Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.
Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.
U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

© Promise Ministry, sept 2010
Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,
iwijngaarde@hotmail.com

Literatuurlijst – Afkortingen

~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MCP	Mind Character and Personality
~MR	Manuscript Releases
PH~	Pamphlets (as PH123)
~SG	Spiritual Gifts
~aSG	Spiritual Gifts vol.~a
~bSG	Spiritual Gifts vol.~b
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
BEcho	Bible Echo
CC	Conflict and Courage
CD	Counsels on Diet and Foods
CE	Christian Education
ChS	Christian Service
COL	Christ's Object Lessons
CS	Counsels on Stewardship
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
CTBH	Christian Temperance and Bible Hygiene
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
Ev	Evangelism
FE	Fundamentals of Christian Education
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GW15	Gospel Workers 1915 ed.
GW92	Gospel Workers 1892 ed.
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
LHU	Lift Him Up
LP	Sketches from the Life of Paul
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
MYP	Messages to Young People
OHC	Our High Calling
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PrT	The Present Truth
PUR	Pacific Union Recorder
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SD	Sons and Daughters of God
SSW	Sabbath School Worker
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
TSA	Testimonies to Southern Africa
TSB	Testimonies on Sexual Behavior
UL	Upward Look
YI	Youth's Instructor
	Alinea
•	Aanbevolen verdure leesmateriaal

Inleiding

Paulus droeg de atmosfeer van de hemel rondom zich met zich mee. Allen die met hem omgingen, voelden de invloed van zijn verbondenheid met Christus. Omdat hij in zijn eigen leven de waarheid die hij verkondigde uitleefde, werd er overtuigingskracht aan zijn prediking gevoegd. Hier ligt de kracht van de waarheid. De niet ingestudeerde, onbewuste invloed van een heilig leven is de meest overtuigende preek die gepresenteerd kan worden in het voordeel van het Christendom. Argumenten, ook voor vragen die niet te beantwoorden zijn, wekken alleen oppositie op, maar een voorbeeld van godsvrucht heeft een kracht die onmogelijk kan worden weerstaan. ... De paar christenen die hem begeleiden naar de plaats van zijn executie, heeft hij trachten te sterken en bemoedigen met het herhalen van de beloften die hen ontvangen, die vervolgd worden omwille van de gerechtigheid. Hij verzekerde hen dat alles wat de Heer gesproken heeft over zijn beproefde en trouwe kinderen uit zal komen ...

Spoedig zal de nacht der beproeving en lijden ten einde zijn en dan zal de blijde morgen van vrede en de perfecte dag opkomen. -LHU 317

Steeds weer heeft Jezus geprobeerd om Zijn discipelen dit principe te leren begrijpen. Toen Jakobus en Johannes hun verzoek deden voor een voorname positie, heeft Hij gezegd: "Zo is het onder u niet. Maar wie onder u groot wil worden, zal uw dienaar zijn" (Matt 20:26). In Mijn koninkrijk is er geen plaats voor het principe van voorrang en macht. De enige grootheid is de grootheid van de nederigheid. Het enige onderscheid wordt gevonden in toewijding aan de dienst aan anderen. -DA 650

Er zijn veel mensen die hun hoop op de eeuwigheid bouwen om het zand van valse leer. Het woord van God, "dat levend is en eeuwig blijft" is gemaakt tot de rots van onze verlossing; maar de woorden van mensen, theorieën die de mensheid verheffen en aangenaam zijn voor het onbekeerde verstand, worden verkozen boven de leer van de Bijbel. Het is een list van satan om mensen weg te lokken van de waarheid, door hen te ertoe te brengen de vervalsing aan te hangen en in de leer van heiligmaking, zo populair bij hen die de wet van God verwerpen, heeft hij op een meesterlijke en betoverende manier, een werk van misleiding bewerkt.

Jezus bad dat Zijn discipelen geheiligd zouden worden door de waarheid en Hij voegde eraan toe: "Uw woord is de waarheid" (Johannes 17:17). Het middel tot heiligmaking, welke Onze Heer verlangde voor Zijn volgelingen, is het woord van God. Maar de heiligmaking die zo populair is heden ten dage, is afgesneden van de waarheid, want mensen weigeren het woord van God te houden wanneer het hun mening en ervaringen tegensprekt. Zij die deze heiligmaking propageren, hebben zichzelf bekleed met een ondoordringbaar harnas, waarop elke pijl van waarheid, die hun eigengerechtigheid zou kunnen verwonden en hen zou laten voelen dat zij een heelmeeester nodig hebben, afketst. ...

In de dagen van Gods toorn zullen velen te laat ontdekken dat terwijl ze heiligheid propageerden, zij zelf geleid werden op de verboden paden doordat ze de geboden van Jehova niet nederig gehoorzaamden. Jezus zegt: "Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid" (Matt 7:22,23). En de 'werken der wetteloosheid' is de overtreding van de wet. Johannes, de geliefde discipel, heeft onder inspiratie van de Heilige Geest herhaaldelijk gewaarschuwd de juistheid van onze ervaringen te toetsen. Hij zegt: "En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik

ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet; maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn. Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft” (1Johannes2:3-6). Jezus heeft duidelijk verklaard: “Ik(heb) de geboden mijns Vaders bewaard en blijf in zijn liefde” (Joh 15:10). Johannes vult aan: “Geliefden, ik schrijf u geen nieuw gebod, maar een oud gebod, dat gij van den beginne gehad hebt. Dit oude gebod is het woord, dat gij gehoord hebt” (1 Joh 2:7).

Als we het woord van de Bijbel verwerpen, dan is er geen kracht of openbaring over die ons ertoe zal kunnen bewegen om de boodschap, die onze zonden aantoonst en onze geliefde fouten corrigeert, aan te nemen. De fout ligt in het opstandig hart. De Zoon van God zegt: “Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen zij ook, indien iemand uit de doden opstaat, zich niet laten gezeggen” (Luk 16:31). Er zijn mensen die het getuigenis van Mozes en de profeten verwerpen en zeggen dat het Nieuwe Testament alles is wat we nodig hebben in deze bedeling, maar heeft Jezus niet Zijn discipelen geboden de “Schriften te onderzoeken”? Was Hij het niet die verklaard heeft: “Zij hebben Mozes en de profeten, naar hen moeten zij luisteren?” (Luk 16:31).

We leven in de meest plechtige periode van de wereldgeschiedenis. De wederkomst van de Heer staat voor de deur en de gevaren van de laatste dagen zijn overal om ons heen. Jezus zegt, sprekende over deze tijd: “Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden” (Matt 24:24). En als we wijs zijn, zullen we ernstig acht slaan op deze waarschuwing en elk woord die mensen spreken, toetsen aan de grote standaard der waarheid. Onze levens moeten in overeenstemming gebracht worden met de wet van God als we echt geheiligd willen zijn. Deze wet beheerst alle intelligente wezens in de hemel en op de aarde. En wanneer we kunnen zeggen, uit de grond van ons hart, zoals onze Heer zei: O, mijn God, Uw wet is in mijn binnenste”(Psalm 40:9), dan zijn wij geheiligd door de waarheid. We hebben de gezinte welke in Christus Jezus was en door het geloof hebben wij geput uit de levende bron van oneindige kracht en reinheid ...

Het woord van God moet verweven zijn met het levende karakter van hen die erin geloven. Het enige levende geloof is het geloof dat de waarheid aanvaardt en opneemt totdat het deel van het hele wezen is geworden en de motiverende kracht van het leven en het handelen. Jezus wordt het woord van God genoemd. Hij aanvaardde de wet van de Vader, en heeft haar principes in Zijn leven uitgeleefd, heeft de geest ervan geopenbaard en de heilzame werking ervan in het hart. Johannes zegt: “Het woord is vleesgeworden en heeft onder ons gewoond (en we hebben zijn heerlijkheid aanschouwd als de heerlijkheid van de eniggeborene des Vaders) vol van genade en kracht en waarheid” (Joh 1:14). De volgelingen van Christus moeten deelhebben aan Zijn ervaring. Zij moeten veranderd worden naar het beeld door de kracht van Christus en de goddelijke eigenschappen weerkaatsen. Zij moeten eten van het vlees en drinken van het bloed van de Zoon van God, anders is er geen leven in hen. De geest en het werk van Christus moet de geest en het werk van Zijn volgelingen zijn. Dit is ware heiligmaking .

-ST Apr 13, 1888, 1-2, 8, 11, 13-14

==== Les 1: 25 september - 1 oktober ::: Verhaal en Geschiedenis

De grote waarheden van de geheiligde geschiedenis bevatten wonderbaarlijke kracht en schoonheid en zijn zo ver-rijkend als de eeuwigheid. Geen enkele wetenschap is gelijk aan de wetenschap dat het karakter van God openbaart. -RH Feb 25, 1896, 3

Sabbat 25/9 (De levende orakelen; 2 Timoteüs 3:16,17)

Het is wonderbaar te bedenken welk een hoeveelheid bewijs vereist is om de waarheid te bevestigen voor degene wiens gedachten geoefend zijn om te twijfelen, en welk een zwakke, flinterdunne vooronderstellingen gelijk bevestigd worden om scepticisme te ondersteunen. In de taal van de apostel Paulus zou men kunnen vragen: O, scepticus, 'wie heeft u betoverd, dat u de waarheid niet zou gehoorzamen?' De uitleg die vaak wordt gehoord, dat 'Elke Schrift, gegeven door de inspiratie van God,' betekent dat sommige Schriften niet geïnspireerd zijn, is een lasterlijke kapstok om twijfel aan op te hangen. De apostel bedoelt simpelweg te zeggen: 'Ik presenteer aan u de Levende Orakelen, de Schriften, allemaal gegeven onder de inspiratie van God, die ook nuttig zijn "om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust" (2 Tim 3:16,17). En dan komt de opdracht aan Timoteüs: "Verkondig het woord." "Wat gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te onderrichten"(2Tim 4:2; 2:2).

Maar laat niemand zichzelf goed genoeg vinden om dit werk in eigen wijsheid te doen. Mensen, wat hun positie of roeping ook mag zijn, zullen, wanneer zij alleen op hun eigen wijsheid vertrouwen, onzekere stappen zetten. Zij strompelen en vallen.. Maar de Heilige Geest zal de oprechte zoeker naar waarheid leiden, en goddelijke wijsheid gecombineerd met menselijke mogelijkheid, zal het verstand in staat stellen de eeuwige principes te begrijpen. Christus heeft gezegd: "zonder Mij kunt gij niets doen" (Joh 15:5). Maar verenigd met Hem, zien wij "de heerlijkheid van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid"(Joh 3:14). We worden volmaakt gemaakt in Christus Jezus, en in de verlangens en noden van de ziel wordt ruimschoots voorzien.

Het woord van God is rijk aan kostbare edelstenen van waarheid. Het bevat alles om de mens volmaakt te maken en zij die de wil van God doen, zullen de leer kennen. De Bijbel zal door eene enkel verstand niet ten volle begrepen worden. Het is een mijn vol waarheid, die nooit uitgeput raakt. Een mens, geleid door de Geest die het woord uitlegt, zal de geheimenissen die anderen in verwarring brengen, verstaan, en hij zal geleid worden de schoonheid en harmonie te zien, waar eerst verbazing is geweest en misschien twijfel ...

Zijn hand wordt gezien in Zijn werk en onder de natiën, precies zoals het is geweest toen het evangelie voor het eerst gepredikt is aan Adam en Eva.

-BEcho Aug 26, 1895, 2-4, 10

ST 1-30-93. 7-31-93, 2-26-94; RH 6-30-91, 2-25-96; BEcho 9-2-95, FE 405-409

Zondag 26/9 (Mensen en Thema's; Job 1:1-12; 2 Koningen 22:14)

Erg vroeg in de geschiedenis van de wereld wordt het verslag gedaan van iemand die betrokken was in de strijd met satan.

Van Job, de patriarch uit Uz, geeft het getuigenis van de Doorzoeker der harten, dat er "niemand op aarde is als hij, zó vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad" (Job 1:8).

Tegen deze man, bracht satan de lasterlijke aanklacht: "Is het om niet, dat Job God vreest? Hebt Gij zelf niet hem en zijn huis en al wat hij bezit aan alle kanten beschut? ... Strek daarentegen uw hand uit en tast alles aan wat hij bezit – of hij U dan niet openlijk zal vaarwel zeggen!" (Job 1:9-11).

De Heer zei tegen satan: "Zie, al wat hij bezit, zij in uw macht; alleen tegen hemzelf zult gij uw hand niet uitstrekken."

Aldus toegestaan, vaagde satan alles weg wat Job bezat – kudden en herders, dienstknechten en dienstmaagden, zonen en dochters en hij "sloeg Job met boze zweren, van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe" (2:5-7).

Nog een bittere pil werd er toegevoegd aan zijn drank. Zijn vrienden, die in zijn tegenspoed slechts de vergelding voor zonden zagen, drukten op zijn gewonde geest hun aantijgingen van een zondig leven.

Schijnbaar verlaten door hemel en aarde, maat zich nog steeds vastklampend aan zijn geloof in God en zijn integer geweten, riep hij in wanhoop en ontredding uit: "Mijn ziel heeft een afschuw van het leven." "Och, of Gij mij in het dodenrijk wildet versteken, mij verbergen, totdat uw toorn geweken was; dat Gij mij een tijd steldet en dan weer aan mij dacht!" (Job 10:1; 14:13). "Zie, ik schreeuw: Geweld! Maar ik krijg geen antwoord. Ik roep om hulp, maar er is geen recht... Mijn eer heeft Hij mij ontnomen, de kroon van mijn hoofd weggenomen" (Job 19:14,19,21; 23:3,8,9). "... keert Hij Zich naar het zuiden, ik zie Hem niet. Want Hij weet, hoe mijn wandel is; toetste Hij mij, ik kwam als goud te voorschijn. Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem hopen; Ik weet dat Mijn Verlosser leeft." [Job 19:25; 19:7-21; 23:3-10; 13:15; 19:25-27).

Zoals zijn geloof was, zo was Job. "Toetste Hij mij, ik kwam als goud te voorschijn" (Job 23:10). En dat bleek ook zo. Door zijn geduldig lijden heeft hij zijn eigen karakter rechtgedaan en op die manier ook het karakter van Hem, die hij vertegenwoordigde. "En de HERE bracht een keer in het lot van Job; ... en de HERE gaf Job het dubbele van al wat hij bezeten had... En de HERE zegende het verdere leven van Job meer dan het vroegere" (Job 42:10-12).

-Ed 155-156

HM 7-1-91; Ed 154-157

Maandag 27/9 (Waar en hoe? 1 Samuel 24:1-6; Genesis 39:6-12)

De jonge christen zal ernstig uitgetest worden en verleidingen moeten doorstaan. Satan zal niet toestaan dat je vanonder zijn banier weggaat en je voegt onder de met bloed bevlekte banier van Prins Emmanuel, zonder een poging te doen om je in zijn dienst te behouden. Hij zal elke aantrekkingskracht gebruiken om je te verleiden de smalle weg te verlaten dat jou leidt naar het eeuwig leven, maar je moet pal staan als een trouwe soldaat van de Heer Jezus Christus. Jozef is een voorbeeld van hoe de jeugd onbevlekt kan staan, te midden van het kwaad van de wereld en hun geloof en deugdzaamheid behouden. Hoewel hij een gevangene was in een vreemd land, ver van de bescherming van thuis, heeft hij zich zijn liefde voor God voor ogen gehouden, en toen hij op een gemene manier in de verleiding gebracht werd om het verkeerde te doen, heeft hij uitgeroepen: "Hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?" (Genesis 39:9). De genade van God stelde hem in staat om de verleider te weerstaan. Hij werd in de gevangenis gegooid, omdat hij vast van plan was de geboden van God te gehoorzamen. Maar de muren van de gevangenis konden het licht niet weghouden van de lieveling van de hemel, noch verhinderen dat hij toenam in vroomheid, want "... de HERE was met Jozef; Hij bewees hem genade" (vers 21). En de Heer zal met iedere ziel zijn die de kostbare karaktertrek van deugdzaamheid toevoegt aan zijn leven en die zich ervan weerhoudt de wet des hemels te overtreden.

Jozef klaagde niet over het lot dat hij moest ondergaan, noch stelde hij de vraag waarom God het toeliet dat hem kwaad overkwam, omdat hij in de eerste plaats rechtvaardig wilde zijn. Hij liet niet toe dat er wolken van neerslachtigheid zouden neerdalen in zijn hart. Hij geloofde in God en wachtte geduldig op zijn bevrijding. Hij had zich voorgenomen dat verdrukking hem zou dienen om God te verheerlijken en tot voordeel zou zijn voor zijn medegevangenen. Hij liet niet na om pogingen te doen om zijn karakter te vervolmaken. Hij vergat zijn eigen verdriet door ernaar te streven het verdriet van zijn medegevangenen te verlichten, en de gevangenen zagen in dat de Heer met Jozef was. Toen hij het vuur der beproeving had doorstaan, bracht de Heer hem uit zijn mistroostige gevangenis en verhoogde hem naar een positie als tweede man, na de koning van Egypte. Zij die God eren, zullen door Hem geëerd worden.

Was Jozef onstandvastig geweest en was hij gevallen onder de druk van de eerste verzoeking, dan zou zijn kracht ontoereikend zijn geweest voor de tweede test. Het is belangrijk dat we niet de verkeerde weg kiezen in welke situatie dan ook, want het is ons niet tot voordeel. Wat het je ook mag kosten, voeg aan je geloof de deugdzaamheid toe. Het grootste aardse verlies zal in de eeuwigheid winst blijken te zijn als dit alles voorbij is. Als we onze krachten op een verkeerde manier gebruiken, om zondige verlangens te bevredigen, dan kunnen we niet die verhevenheid van karakter verkrijgen welke God wil dat we zullen bezitten. We beroven God van de dienst die wij Hem zouden moeten bewijzen en falen in het bereiken van het goede voor onze medemens. Als we onszelf geven aan Christus, zal Hij onze helper zijn. Ofschoon wij arm en zondig en afhankelijk zijn, zal Hij ons wassen in zijn eigen bloed, en Zijn Geest op ons leggen en maken dat wij Zijn beeld weerkaatsen.

-PCP 16-17

RH 4-3-88, 2-21-88; ST 1-8-80; 1SP 131-135; 3SG 143-148

Dinsdag 28/9 (Van Overwinning naar “duistere eeuwen”; Jozua 3:9-17)

Van de generatie, die opstond na de dood van Jozua, verhaalt het Heilige Verslag dat zij “de HERE niet kende, noch het werk, dat Hij voor Israël gedaan had” (Jozua 2:10-12,19-21)...

Hoewel de Israëlieten, als natie, God verlaten had, was er toch altijd een rest die resoluut de kwade invloeden rondom hen weerstond en haar trouw aan Jehova behield. Zij namen voortdurend toe in moed en ware godsvrucht. Zij klampten zich alleen maar meer vast aan de Heer, hoe meer zij de afval van hun broeders zagen. Hun geloof groeide sterker bij elk conflict.

Het is door de oneindige genade van God dat Zijn volk van vandaag de hoge eer ontvangen heeft om zonen en dochters van de Almachtige Heer te zijn. Maar tenzij we onszelf onvoorwaardelijk geven in Zijn dienst, en wandelen in gehoorzaamheid aan Zijn geboden, zullen we niet het bewijs leveren dat wij leden zijn van de Koninklijke familie. Och, als we ooit de liefde die God geopenbaard heeft voor gevallen zondaars, in het geven van Zijn enige Zoon voor onze redding, zouden begrijpen! We zouden nooit het zicht verliezen op het feit dat wie door Christus is verlost voor zo een oneindige prijs, gereinigd moeten zijn, opdat zij voor Hem zouden zijn “een eigen volk, volijverig in goede werken” (Titus 2:14). God wil dat zijn volk een gemarkeerd contrast vormt, in karakter en handelen, met de ongelovige wereld. We moeten “een uitverkoren volk zijn ...”(1 Petrus 2:9). Alleen door voortdurende oplettendheid en ernstig gebed, gemengd met geloof en vertrouwen, kunnen we die speciale positie behouden, dat heilige karakter van zonen en dochters van God.

Was Israel trouw gebleven aan God, dan was hun voorbeeld van trouw overgenomen door hun kinderen, maar de zonden van de latere generaties waren het bewijs van de afkerigheid, luiheid en nalatigheid van de ouders. Een plechtige verantwoordelijkheid rust nog steeds op ouders voor het onderwijzen van hun kinderen en het vormen van hun karakters naar het beeld dat Gods goedkeuring heeft en niet naar het beeld van de wereld. Christelijke ouders moeten hun kinderen de plechtige en grote waarheden van Gods woord leren, speciaal deze waarheden die betrekking hebben op onze tijd. Trouwe, ernstige en veelvuldig gebed moet geofferd worden om deze kinderen geschikt te maken voor elke positie van vertrouwen waartoe God hen zal roepen, in de maatschappij of in de gemeente. Zij moeten geleerd worden de gerechtigheid lief te hebben en het verkeerde te haten.

-ST June 9, 1881, 1, 3-7, 16

ST 4-7-81, 8-11-81, 8-18-81; RH 5-21-95, 9-25-00; PP 543-545; 1SP 344-347

Woensdag 29/9 (Over koningen en prinses; 1 Samuel 8:3-20)

Israel werd moe van vrome leiders die voor alles Gods doel en Gods wil en Gods eer deden, naar de instructies van God. Zij wilden een hervormd geloof dat door uiterlijke vleierijen en weelde groot zou zijn in de ogen van de omringende natiën. Terwijl ze eerst hunkerden naar de look en uien van Egypte en mopperden, omdat ze niet alles kregen waar hun eetlust op gebrand was, en verklaarden eerder terug te willen gaan in slavernij dan hun eetlust in bedwang houden, beledigden zij nu God in zijn gezicht door Zijn wijze raadgevingen in de wind te slaan. Zij hunkerden naar de rijkdom en schittering van de naties rondom hen.

God was gekwetst door de ondankbaarheid van Zijn uitverkoren volk. Toen Samuel in het diepste verdriet tot de Here bad, zei de Heer hem dat het niet de mens Samuel was waarmee zij ontevreden waren, maar met de goddelijke autoriteit van de Heer, want Hij had als Koning over Zijn volk richters aangesteld. Als de richters ontrouw werden, als zij ongeheiligd werden, als zij meer vertrouwden in hun eindige wijsheid, dan was het de taak van het volk deze dingen recht te zetten en niet om de autoriteit van de God des hemels te verwerpen. Dit was het voortduren van de opstandigheid waardoor de dode lichamen van hun vaders in de woestijn waren achtergebleven...

Er is geen instructie of voorbeeld dat het natuurlijk karakter kan overwinnen, dat in eigen kracht heeft kunnen uitgroeien tot versterking van zichzelf. Beteugeling van buitenaf van mannen van ervaring zal voor een tijd de ongeheiligde neigingen in toom houden, maar als deze beperkingen worden opgeheven, zal het verdrietige feit naar voren komen dat zij, die belangrijke posities van trouw bekleedden, geen mannen waren die God vreesden en bij elke stap die zij namen, raadpleegden met: “Is dit de weg des Heren?” De Heer wil mannen die hun nood gevoelen om kracht en sterkte te halen uit een onzichtbare kracht, welke God is....

Deze geschiedenis is opgetekend voor onze vermaning, wij over wie het einde der wereld is gekomen. Mij is keer op keer getoond dat het volk van God in deze laatste dagen niet veilig is door te vertrouwen op mensen en menselijk armen tot hun sterkte te maken. Door de machtige kliever der waarheid heeft God hen uit de steengroeve van de wereld als ruwe stenen gehaald en hen gebracht in

zijn werkplaats, opdat Hij, met hamer en beitel, de ruwe, misvormde randen kan bijslijpen en hen geschikt kan maken als stenen in Zijn gebouw. Maar zij moeten gehouwen en rechtschapen gemaakt worden door Zijn profeten. Terechtwijzingen, waarschuwingen, vermaningen en adviezen moeten hun harten bereiken en hen vormen naar het beeld van Christus. Zij moeten veranderd worden in hart en karakter en moeten de weg des Heren gaan.

-1888 922-923

ST 2-17-98; YI 11-10-98; 1888 921-925; 1SP 354-361

Donderdag 30/9 (Rechabeams dwaasheid; 1Koningen 12:1-16, 26-29)

De slotjaren van het tot ondergang gedoemde koninkrijk van Israel werden gekenmerkt door geweld en bloedvergieten zoals nooit tevoren aanschouwd, zelfs niet in de ergste perioden van strijd en onrust gedurende de regering van Achab. Twee eeuwen lang en langer hebben de leiders van het tienstammenrijk wind gezaaid en nu oogsten zij een wervelstorm. Koning na koning werd vermoord om de weg vrij te maken voor de ambities van een andere om te regeren. "Zij hebben koningen aangesteld," verklaarde de Heer van deze goddeloze couppelegers, "maar buiten Mij om; vorsten, zonder dat ik ervan wist" (Hosea 8:4). Elk principe van recht werd aan de kant geschoven. Zij die hadden moeten staan voor de naties van de aarde als de uitdelers van goddelijke genade, "handelden trouweloos tegen de Here" (Hosea 5:7) en tegen elkaar...

De ongerechtigheid in Israel gedurende de laatste 50 jaar voor de Assyrische ballingschap was als dat van de dagen van Noach en in elk ander tijdperk hebben mensen God afgewezen en zichzelf volledig overgegeven aan het kwaad. De verheffing van de natuur boven de God van de natuur, de aanbidding van het schepsel in plaats van de Schepper heeft altijd geresulteerd in groteske kwaaddoenerij. Zo ook toen het volk van Israel in hun aanbidding van Baal en Astarte, grote eer bewezen aan de krachten der natuur, hebben zij hun verbondenheid met alles wat verheffend en veredelend is opgegeven en zijn ze ten prooi gevallen aan de verzoeking. Toen de beschermuren van de ziel waren afgebroken, hadden de misleide aanbidders geen remmingen meer tegen de zonde en gaven ze zichzelf over aan hartstochtelijke kwade verlangens van het menselijk hart.

Tegen de opmerkelijke verdrukking en het brutale onrecht, de ongebreidelde luxe en buitensporigheid, het schaamteloze feesten en dronkenschap, de afschuwelijke overspeligheid en overgave aan lust van hun dagen, verhieven de profeten hun stemmen. Maar hun protesten haalden niets uit, hun aanklachten tegen de zonde vonden geen gehoor (Amos 5:10,12).

Dit waren slechts een paar van de gevolgen van het oprichten van twee gouden kalveren door Jerobeam. De eerste afvalligheid van de gevestigde vormen van aanbidding leidde tot de introductie van nog grotere vormen van afgoderij, totdat uiteindelijk bijna alle inwoners van het land zichzelf hadden overgegeven aan de aanlokkende praktijken van de aanbidding van de natuur. Hun Maker vergetend, heeft Israel "diep verdorven gehandeld" (Hosea 9:9).

De overtreders kregen veel gelegenheden om zich te bekeren. In het uur van diepste afvalligheid en grootste nood, was Gods boodschap aan hen er een van vergeving en hoop. "Het heeft u bedorven, o Israël!" riep Hij uit, "want in Mij is uw hulp. Waar is toch uw koning, dat hij u zou verlossen?" (Hosea 13:9,10).

-PK 279, 281-283

RH 2-5-14; PK 99-108, 279-286

Vrijdag 1/10 (Tenzij wij vergeten; Jacobus 1:24,25)

Laat niemand de gedachten koesteren dat wij het zonder organisatie kunnen stellen. Het heeft ons veel studie en veel gebed om wijsheid gekost en we weten dat God ons geantwoord heeft om deze structuur op te richten. Het is opgebouwd naar Zijn instructies, en met veel opoffering en strijd. Laat niemand van ons zo misleid zijn om te proberen het af te breken, want u zal dan een situatie scheppen dat u nog nooit gedroomd heeft. In de naam van de Heer, verklaar ik aan u dat het gestand moet blijven, gesterkt, gevestigd en wel gebouwd....

Het werken is spoedig ten einde. De militante leden van de gemeente, die trouw zijn gebleken, zullen de overwinnende gemeente zijn. Als ik naar ons verleden kijk, elke stap die we gezet hebben van het verleden tot in het heden, ben nagegaan, dan kan ik alleen maar zeggen: Prijs de Heer! Als ik zie wat God heeft gedaan, dan ben ik vol verwondering en vol vertrouwen in Christus, onze leider. We hebben niets te vrezen voor de toekomst, tenzij we vergeten hoe de Heer ons heeft geleid en Zijn onderwijzing in het verleden. We zijn nu een sterk volk, als we maar blijven vertrouwen in de Heer. Want we hebben

de machtige waarheden uit het woord van God onder handen. We hebben alles om dankbaar voor te zijn. Als we wandelen in het licht, terwijl het van de levende orakelen van God op ons schijnt, zullen we grote verantwoordelijkheden hebben in overeenstemming met het grote licht dat aan ons door God gegeven is. We hebben vele plichten te vervullen, omdat we de bedelers van de heilige waarheid zijn geworden, om die, in al haar schoonheid en heerlijkheid, door te geven aan de wereld. We zijn schuldenaars bij God voor elk voorrecht die Hij aan ons heeft toevertrouwd om de waarheid van de heiligheid van het karakter te verheffen en om de boodschap van waarschuwing en van troost, van hoop en liefde te brengen aan hen, die in duisternis van verkeerde begrippen en zonde zijn...

We hebben een leger van jeugdigen vandaag, die veel kan doen als zij goed geleid en aangemoedigd worden. We willen dat onze kinderen in de waarheid geloven. We willen dat ze gezegend zijn door God. We willen dat zij hun aandeel doen in goed georganiseerde pannen om andere jeugdigen te helpen. Laat allen zo getraind zijn dat zij de waarheid op goede wijze uitdragen, kunnen uitleggen wat de reden van de hoop is die in hen is, en God eer brengen in elke tak van het werk waar er goed gekwalificeerde krachten nodig zijn.

We hebben nog steeds de vrijheid om God naar eigen geweten te aanbidden. Als discipelen van Christus is het onze plicht om het licht te verspreiden naar een wereld die het niet heeft. Laat het volk van God zijn "rijk ... in goede werken, vrijgevig en mededeelzaam, waardoor zij zich een vaste grondslag voor de toekomst verzekeren om het ware leven te grijpen. O Timoteüs, bewaar wat u is toevertrouwd" (1 Timoteus 6:18-20).

-GCDB Jan 29, 1893, 4, 5, 7, 8

GCDB 2-20-99

Verdere studie: 3MR 184; 3SM 162

=== Les 2: 2-8 oktober : : : Kaleb - Een leven van "wachten"

God roept mannen van onverschrokken moed, mannen vol hoop en geloof en vertrouwen, die zich verheugen in de gedachten over de laatste overwinning, en die weigeren om door obstakels gehinderd te worden. -HP 327

Sabbat 2/10 (Hoop op de Heer; Psalm 130:6,7)

Ik heb de meest kostbare ervaring gehad en ik getuig ervan tegenover mijn broeders in de zaak van God: "De Heer is groot en zeer te prijzen" (psalm 48:2). Ik getuig tegenover mijn borders en zusters dat de gemeente van Christus, zwak en afwijkend als ze mag zijn, het enige object op aarde is waaraan Hij zijn bijzonder aandacht geeft. Terwijl hij uitreikt naar allen op aarde en hen uitnodigt om bij Hem te komen om gered te worden, geeft Hij zijn engelen opdracht om goddelijke hulp te verlenen aan elke ziel die tot Hem komt in berouw en verslagenheid, en Hij persoonlijk zendt Zijn Heilige Geest in het midden van de gemeente. "Als Gij, HERE, de ongerechtigheden in gedachtenis houdt, Here, wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt. Ik verwacht de HERE, mijn ziel verwacht en ik hoop op zijn woord; mijn ziel wacht op de Here, meer dan wachters op de morgen,

wachters op de morgen. Israël hope op de HERE, want bij de HERE is goedertierenheid, bij Hem is veel verlossing; Hij zelf zal Israël verlossen van al zijn ongerechtigheden" (Psalm 130:3-8). ..

God heeft een volk in opleiding, uitverkoren, kostbaar. Zij waren eens kinderen der ongehoorzaamheid, ontrouw aan God. Maar nu "een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen (1 Petrus 2:9-10). De Here Jezus drukt ervaringen op het menselijk hart door de openbaring van Zijn ontferming en overvloedige genade. Hij bewerkstelligt zulke wonderlijke veranderingen dat satan met al zijn opschepperij over overwinningen, met al zijn trawanten van het kwaad die verenigd zijn tegen God en de wetten van Zijn bestuur, het kijken na heeft en hen ziet als een onneembare vesting, onaantastbaar voor zijn vleierijen en misleidingen. Zij zijn een onbegrijpelijke mysterie voor hem. De engelen van God, serafims en cherubims, de machten die opdracht hebben gekregen om samen te werken met de menselijke agenten, kijken met verbazing en vreugde, dat de gevallen mens, eens kinderen des toorns, door de

onderwijzing van Christus, karakters hebben ontwikkeld naar het goddelijk voorbeeld, om zonen en dochters van God te worden en hun belangrijk deel te doen in het in het bezit nemen van hun bestemming en vreugde in de hemel.

De gemeente, begiftigd met de gerechtigheid van Christus, is de Zijn doorgeefluik, door wie de weelde van Zijn ontferming, Zijn liefde, Zijn genade ten toon gespreid wordt in een volle en laatste heerlijkheid.

-GCDB Feb 27, 1893, 5, 12, 13

GCDB 2-27-93; Mar 66; PK 386; TM 15-22

Zondag 3/10 (De Feiten; Numeri 13:26-14:2)

Voor de vermaning van ons, over wie het einde der wereld is gekomen, is deze geschiedenis opgeschreven. Hoe vaak beleeft Gods volk van vandaag de ervaring van de kinderen van Israel! Hoe vaak mopperen en klagen ze! Hoe vaak gaan zij achterwaarts als de Here hen gebiedt om voorwaarts te gaan! De zaak van God lijdt grote nood om mannen als Kaleb en Jozua, loyale mannen van onwankelbaar vertrouwen. God roept om mannen die zichzelf willen geven om vervuld te worden met Zijn Geest. De zaak van Christus en de mensheid vereist geheiligde, en zelfopofferende mannen, mannen die voorwaarts zullen gaan, ook als het kamp achterblijft en hen smaadt. Laten zij sterk en moedig zijn, geschikt voor waardige zaken, en laten zij een verbond sluiten met God door hun opoffering.

Broeders, we moeten de hulp van de heer aanwenden, om hulp te vinden tegen de machtige. Bedenk dat hoe dichter wij de tijd naderen van de wederkomst van Christus, hoe meer wij serieus moeten werken, want we staan tegenover de hele synagoge van satan. We hebben geen koortsachtige opwinding nodig, maar moed dat geboren wordt uit echt vertrouwen ...

Als we de uitdrukkingen van ongelof in bedwang houden en door hoopvolle woorden en welbewuste actie ons geloof en dat van anderen versterken, zullen we meer inzicht ontvangen.

Wees sterk en spreek woorden van hoop. Baan u wen weg door obstakels heen. Benader uw Verlosser met het volle vertrouwen van een levend geloof, en klamp uw handen in de Zijne. Ga waar Hij u de weg leidt. Wat Hij ook van u vraagt te doen, doe dat. Hij zal u net zo graag leren als Hij het anderen doet.

“Geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet”(Hebreeën 11:1).Hebben we dit niet bewezen in het verleden? Als we erop uitgaan, vertrouwend op Gods beloften, dingen die men niet ziet, behalve met het oog van geloof, zijn zichtbare dingen geworden. Terwijl we door het geloof hebben gewandeld en gewerkt, heeft God elk woord dat Hij gesproken heeft in vervulling doen gaan. Het bewijs dat we hebben over de betrouwbaarheid van Zijn belofte zal elke gedachte van ongelof onderdrukken.

Vaak is het christelijk leven bezaaid met gevaren en plicht lijkt moeilijk te vervullen. De verbeelding voorspelt onafwendbare vernietiging en slavernij of dood daarna. Toch spreekt de stem van God duidelijk: “Ga voorwaarts.” Laten we de opdracht gehoorzamen, zelf als ons zicht niet door de duisternis kan doordringen. De obstakels die onze vooruitgang in de weg staan, zullen nooit verdwijnen voor een twijfelachtige geest.

-RH May 20, 1902, 12-13, 15-18

GCB 3-30-03; PUR 3-27-02; RH 6-2-85, 5-30-12; SD 207; PP 387-392; 1SP 288-294

Maandag 4/10 (Staande blijven wanneer het telt; Numeri 13:30; 14:1-10, 20-24)

De bronnen van de hemel zijn onuitputtelijk en ze zijn er voor iedereen. Waarom dan, vraag ik, is de vooruitgang van het werk van de Heer in onze wereld zo langzaam? Waarom nemen Gods volgelingen niet toe in kennis en reinheid, heiligheid en kracht?

Worden deze niet aan Gods volgelingen gepresenteerd als de hoogste deugden om te ontwikkelen, de grootste eer om te bereiken? God roept hen op om de strijd aan te gaan die iedereen kan winnen. Een kleed der gerechtigheid en een kroon van eeuwig leven, dit is de beloning die de overwinnaar wordt voorgehouden.

De inwoners van het hemelse universum verwachten dat de volgelingen van Christus schijnen als lichten in de wereld. Zij moeten de kracht van de genade door de dood van Christus laten zien. God verwacht dat zij, die belijden christenen te zijn, in hun levens de hoogste ontwikkeling van christelijkheid openbaren. Zij zijn de erkende vertegenwoordigers van Christus. Hun werk is te laten zien dat christelijkheid een realiteit is. Zij moeten mannen van geloof, mannen van voortdurende groei, mannen van moed, volledig bezielde mannen zijn, met een rotsvast vertrouwen in God en Zijn beloften.

God roept moedige mannen, vol hoop en geloof en vertrouwen, die zich verheugen in de gedachte van de laatste overwinning, en die weigeren tegengehouden te worden door obstakels. Hij die standvastig acht geeft op de principes van waarheid, heeft de verzekering dat zijn zwakste karaktertrekken zijn sterkste zullen worden. Hemelse engelen staan hem bij, die ernaar streeft om zijn leven in harmonie te brengen met God en Zijn heilige wet. God is met hem als hij verklaart: 'Ik moet de verzoeken om mij heen weerstaan, anders zullen ze Christus uit mijn hart verdrijven.' Hij vecht tegen elke verzoeking en moedig tegen elke tegenstand. Door de kracht van boven heeft hij alle hartstochten onder controle en alle neigingen die, als ze niet beheerst worden, hem zullen overwinnen ...

Wanneer een christen de doopgeloofte op zich neemt, wordt hem een eed van goddelijke hulp gedaan. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest staan gereed om voor hem te werken. God plaatst de bronnen van de hemel onder zijn beheer, opdat hij een overwinnaar zal zijn. Zijn eigen kracht is klein, maar God is alomtegenwoordig en God is zijn helper. Dagelijks moet hij zijn noden bekend maken bij de troon der genade. Door geloof en vertrouwen, door zichzelf te voorzien van de bronnen die hem ter beschikking zijn gesteld, kan hij meer dan een overwinnar zijn ...

God roept hen, die belijden dat ze in de waarheid geloven, op om doormiddel van onvoorwaardelijke gehoorzaamheid te tonen dat zij trouwe soldaten van het kruis zijn.

-RH Feb 18, 1904, 8-11, 13, 17

RH 6-28-06, 1-10-56; UL 173; HP 327; AG 247

Dinsdag 5/10 (Aanspraak maken op Gods beloften; Jozua 14; 15:13,14)

Wij, die in deze tijd leven, hebben groter licht en voorrechten dan waren gegeven aan Abraham, Jozef, Daniel, Ezra, Nehemia en andere oude notabelen, en we zijn onder overeenkomstig grotere plicht om ons licht te laten schijnen in de wereld. God heeft ons tot de beheerders van Zijn wet gemaakt. We zijn verlost door het kostbare bloed van Christus en we moeten in Zijn voetspoor wandelen om Hem aan de wereld voor te stellen. Maar zijn wij getrouwe beheerders van de waarheid, die op correcte wijze Hem vertegenwoordigen te midden van de geestelijke teloorgang en het moreel verval dat om ons heen heerst? Doen we een derde van wat we zouden moeten om het kostbare licht der waarheid te verspreiden? Broeders, u hebt inzicht in de waarheid, u begrijpt de aanspraken van Gods wet. U weet dat geen enkele opzettelijke overtreders van die wet het leven zal binnengaan en toch ziet u dat de wet ontkracht wordt in de wereld. Wat is uw plicht? U moet niet vragen – Wat is gemakkelijk voor mij? Wat is aanvaardbaar? Maar - Wat kan ik doen om zielen te redden? ...

Zij die ongelof uiteten, zullen weinig enthousiasme opbrengen wanneer de lucht helder is en alles hen aanmoedigt, maar wanneer de strijd hard wordt, wanneer we hoop hebben tegen beter weten in en wij in diepe duisternis omhuld onze smeekbeden opzenden naar de troon der genade, dan zullen zij die uiting gaven aan hun ongelof, spreken over het goede land van Kanaan, maar zij zullen ook spreken over de gevaren die zij moeten trotseren. Zij zullen met hun gedachten blijven steken bij sterke muren, en reuzen die wij moeten verslaan, wanneer de taal van de gelovige Kaleb spreekt over: "Het land ... is buitengewoon goed. Indien de HERE welgevallen aan ons heeft, dan zal Hij ons in dit land brengen en het ons geven" (Numeri 14:7,8).

Moedige mannen is wat we nu nodig hebben, mannen die iets zullen ondernemen voor de waarheid; mannen die nuchter zullen zijn, maar niet mismoedig en somber; mannen die wakende in gebed zullen zijn en wiens gebeden gemengd zullen zijn met levend, praktisch geloof. We mogen blij en zelfs vrolijk zijn. Zelfs onder verzoeken, mag onze taal dat van geloof en hoop en moed zijn. Maar geen lichtvaardigheid, geen futiliteiten moeten worden geduld; geen goedkope grappen moeten over onze lippen komen, want deze dingen geven satan groot voordeel. En we leven in de plechtige uren van het Oordeel, wanneer we onze zielen zullen verootmoedigen, onze zonden zullen belijden, berouw zullen hebben en bidden voor elkaar dat we geneden zouden worden ...

De Heer wacht om Zijn rijke zegeningen op ons te leggen, als we ons maar zouden neerleggen bij de voorwaarden. We kunnen Hem niet eren terwijl we twijfel koesteren. We moeten geloven dat Hij zal doen wat juist is zoals Hij heeft gezegd dat Hij zou doen. Onthoud dat we een levende Heiland hebben. Als u zich niet lichthartig en blij voelt, oenteer dan God niet door te spreken over uw gevoelens. Spreek over de beloften, spreek over de bereidwilligheid van Jezus om te zegenen, en voordat u het weet, zal de wolk verdwijnen en licht zal komen in uw ziel en u zult vrede en rust vinden in Jezus.

-RH May 13, 1884, 3, 7-8, 11

RH 5-20-02; GW92 433-442; PP 511-514; Ed 149-150

Woensdag 6/10 (De erfenis doorgeven; Psalm 92:12-15; Richteren 1:12-13; 3:7-11)

Beproefde en oudere dienstknechten van God zijn kostbaar in Zijn oog en zij moeten niet afgedankt worden of het gevoel krijgen dat ze niet langer bruikbaar zijn in Zijn zaak. Zij moeten niet verwachten dat zij in actieve arbeid ingezet zullen worden en dezelfde zware lasten dragen die zij eens droegen. Jongere mannen moeten hun schouders aan het wiel zetten en met al hun kracht het werk krachtig en ijverig voortzetten. Maar, hoewel geroepen om verantwoordelijkheden te dragen, moeten zij, met ware nederigheid van gedachten, weten hoe zij de wijsheid en adviezen van hen, die meer ervaring hebben, naar waarde kunnen schatten en gebruiken. Als zij die verbondenheid met God hebben die zij moeten hebben, zullen zij het advies en de instructie van deze vermoeide en beproefde dienstknechten van de Heer waardevoller vinden dan goud en zilver. Zij die jaren hebben gearbeid als de uitverkorenen van God, die altijd hebben getoond dat hun hart in het werk lag, verdienen ons volste vertrouwen. De Heer zal deze oude standaarddragers, die Hem hebben gediend met hart en pen, en stem en middelen, zeker gebruiken, als zij zich aan Hem blijven vastklampen. Hij is en zal altijd zijn met de veteranen, die hebben vastgehouden aan de waarheid in tijden van gevaar. Wanneer het lijkt alsof de fundamenten van het geloof van jongere mannen aan het afbrokkelen zijn, en hun huis op instorten staat, zal het getuigenis van deze oude strijders, net als Kaleb, gehoord worden: "Laat ons gerust optrekken en het [land] in bezit nemen, want wij zullen het zeker kunnen vermeesteren"(Numeri 13:30). Wanneer de stem van ongeloof wordt gehoord, zal hun geloof het tij keren naar een glorieuze overwinning ...

God roept voor de samenwerking van allen in zijn dienst. Degene die overvloed heeft, moet geven van zijn overvloed, maar als hij geeft met wrok, verlangend om elke euro te investeren in een of andere wereldse zaak, zal hij geen beloning ontvangen. De nederige gave van de arme klasse is niet minderwaardig in Gods oog ten opzichte van de grote offers van de rijken. De Heer zal Zijn zegen toevoegen aan de gave en de boodschappen van liefde vruchtbaar maken, in overeenstemming met de hartgrondige blijmoedigheid van de gevers. De gaven van elke bron moeten met zorg gekoesterd worden...

Zolang satan met niet aflatende energie werkt om zielen te vernietigen, zolang er een roep zal zijn voor arbeiders in elk deel van het wereldwijde oogstveld, zo lang zal er een oproep zijn om ondersteuning te geven in sommige van de vele onderdelen van het werk van God.... De zelfopoffering die nodig is om de middelen te verkrijgen, om die te investeren in wat God van de hoogste waarde acht, zal voortdurend gewoonten en karakters ontwikkelen die voor ons de goedkeuring zullen winnen: "Wel gedaan," en ons voor altijd geschikt maken om in de aanwezigheid te vertoeven van Hem, die alles voor ons heeft overgehad, die voor ons arm is gemaakt, opdat wij door Zijn armoede de eeuwige rijkdommen zouden beërven.

-PUR Mar 27, 1902, 12, 14, 19

YI 9-6-94; RH 5-20-02; CC 123

Donderdag 7/10 (Vrijwillig geven; Richteren 1:14,15; Matteüs 6:15; 18:21-35)

Goddelijke wijsheid is toegevoegd aan het plan der Verlossing, de wet van actie en reactie, die het werk van liefdadigheid in al haar takken tweekeer gezegend maakt. Hij die geeft aan de noodduftigen, zegent anderen en wordt in grote mate zelf gezegend. God kon zijn doel hebben bereikt in het redden van zondaars zonder de hulp van de mens, maar Hij wist dat de mens niet gelukkig zou zijn zonder zijn deel te doen in het grote werk waarin hij zelfopoffering en liefdadigheid zou kunnen ontwikkelen.

Opdat de mens de gezegende resultaten van liefdadigheid niet zou kwijtraken, heeft onze Verlosser een plan bedacht om hem in te lijven als medearbeider. Door een ketting van omstandigheden die bij hem barmhartigheid teweeg brengt, voorziet hij de mens van de middelen om liefdadigheid te ontwikkelen en helpt Hij hem om gewoontegetrouw te geven om de armen te helpen, en zo zijn eigen doel te verwezenlijken. Door hun noden, put een geruïneerde wereld uit onze talenten en middelen en invloed, om aan hen de waarheid te presenteren, waar zij zo een grote behoefte aan heeft. En terwijl wij gehoor geven aan de roep om arbeiders, worden wij, door daden van liefdadigheid, gelijk aan het beeld van Hem, die voor ons arm geworden is. In het toedelen van zegeningen aan anderen, verzamelen we ware rijkdommen ...

De geest van vrijgevigheid is de geest van de hemel. De zelfopofferende liefde van Christus is geopenbaard aan het kruis. Hij gaf alles wat Hij had, en daarna zichzelf, opdat de mens gered zou worden. Het kruis van Christus roept om de goedheid van elke volgeling van de gezegende heiland. Het principe dat daar geïllustreerd is, is om te geven en te geven. Dit, uitgedragen door praktische daden van goedgeefsheid en goede werken, is de ware vrucht van het christelijk leven. Het principe van de

wereld is om te hebben en te krijgen en zo denken zij ware vreugde te vinden. Maar uitgedragen in al haar facetten, is het de vrucht van ellende en dood.

Het licht van het evangelie dat schijnt van het kruis van Christus bestraft zelfzuchtigheid en moedigt vrijgevigheid en liefdadigheid aan. Het is een niet te beklagen feit dat er steeds meer oproepen zijn om te geven. God roept in Zijn voorzienigheid zijn volk op uit hun beperkte actieradius te treden om grotere zaken te beginnen. Onbeperkte inspanningen zijn nodig in deze tijd, waar morele duisternis de wereld bedekt...

De liefde die tot uitdrukking is gebracht op Golgotha, moet nieuw leven worden ingeblazen, gesterkt en verspreid worden naar alle gemeenten. Zullen wij niet alles doen wat we kunnen om kracht te geven aan de principes die Christus in de wereld heeft gebracht? Zullen we niet streven naar het vestigen en geven van efficiëntie aan de liefdadigheidsinstellingen die nu zo hard nodig zijn? Het gelovig volk van Christus moet zijn liefde voortzetten. Deze liefde moet hen dichter bij het kruis brengen. Het moet in hen alle zelfzucht verwijderen en hen aan God verbinden en aan elkaar.

-RH Oct 3, 1907, 4-5, 7-8, 12

PUR 11-14-07; ST 1-21-86, 11-25-86; RH 10-31-78, 10-3-07; 9T 253, 254; HP 238; ML 333; GW15 512-519; CS 13-16

Vrijdag 8/10 (Gods ware dienstknechten; Jozua 1:7,8)

Deze geschiedenis heeft een toepassing voor het volk van vandaag. De taferelen van lafhartig klagen en terugtrekken van wat er gedaan moest worden wanneer er risico's zijn, zien we om ons heen vandaag. Dezelfde ongewilligheid als in de dagen van Jozua en Kaleb, wordt gedemonstreerd als er opgeroepen wordt te handelen naar de trouwe verslagen en ware adviezen. De dienstknechten van God, die de lasten voor Zijn zaak dragen, zich strikte zelfopoffering getroosten en nood lijden voor de zaak om Zijn volk te helpen, worden nu zelden beter gewaardeerd dan toen.

Het oude Israel werd herhaaldelijk getoetst en te licht bevonden. Weinigen aanvaardden de trouwe waarschuwingen door God hen gegeven. Duisternis en ongeloof nemen niet af als we de tijd van de wederkomst van Christus naderen. Waarheid wordt steeds minder verteerbaar voor het vleselijk hart. Hun harten zijn traag om te geloven en laten na om zonde te belijden. De dienstknechten van God zouden ontmoedigd raken, ware het niet de voortdurende bewijzen die hun Meester hen geeft van Zijn wijsheid en steun. Lang heeft de Heer zijn volk gedragen. Hij heeft hun afwijkingen verdragen en op hen gewacht om Hem een plaats te geven in hun harten. Maar valse ideeën, jaloersheid en ongeloof hebben Hem eruit verbannen.

Ware bekering is nodig onder hen die belijden te geloven in de waarheid, om hen in staat te stellen Jezus te volgen en de wil van God te gehoorzamen. Niet een onderwerping geboren uit omstandigheden als bij de bevreesde Israëlieten, toen de kracht van de Oneindige aan hen geopenbaard werd, maar een diep berouw uit het hart en een afzweren van de zonde. Zij die maar half bekeerd zijn, zijn als een boom wiens takken hangen aan de kant van de waarheid, maar wiens wortelen, stevig geplant in de aarde, uitgroeien naar de dorre grond van de wereld ...

Duizenden zouden de waarheid aanvaarden als zij dat zouden kunnen doen zonder zichzelf iets te hoeven ontzeggen, maar deze klasse zou nooit de zaak van God opbouwen. Dezen zouden nooit moedig uittrekken, de vijand in de wereld, de eigenliefde en de begeerte van het vlees, tegemoet, in vertrouwen op hun goddelijke Leider om hen de overwinning te geven. De kerk heeft trouwe Kalebs en Jozua's nodig, die bereid zijn het eeuwige leven te aanvaarden op Gods eenvoudige voorwaarden van gehoorzaamheid. Onze gemeenten lijden, omdat er geen arbeiders zijn. De wereld is ons werkveld. Zendingen zijn nodig in de steden en dorpen die meer gebonden zijn aan afgoderij dan de heidenen van het Oosten, die nog nooit het licht van de waarheid hebben gezien. De ware zendingsgeest heeft de gemeenten, die zo een verheven roeping hebben, verlaten. Hun harten staan niet meer in vuur en vlam uit de liefde voor zielen en een verlangen hen te leiden naar de kooi van Christus. We hebben serieuze werkers nodig. Is er niemand die gehoor geeft aan de oproep die uit elke uithoek klinkt: "Steek over en help ons"(Handelingen 16:9)?

-RH June 2, 1885, 19-22

Verdere studie: PP 512, 513

====Les 3: 9-15 oktober: : : Hannah - Leren iemand te zijn

Als Christelijke moeders aan de maatschappij kinderen aanbieden met een integer karakter, met standvastige principes en een juist moreel besef, dan hebben zij het meest belangrijke zendingswerk gedaan. -HR June 1, 1877, 7

Sabbat 9/10 (Dankzeggen en lofprijzen; 1Samuel 2:1-2)

Als de ziel continu verfrist wordt met een gevoel van de goedertierenheid van God, zal dat in het gelaat zichtbaar worden door een uitdrukking van vrede en vreugde. Het zal tot uiting komen in de woorden en werken. En de uitbundige Heilige Geest van Christus, die in het hart werkt, zal in het leven een bekerende invloed op anderen uitoefenen...

Hebben we geen reden om te praten over de goedheid van de Heer, om te vertellen van Zijn macht? Als vrienden aardig voor ons zijn, vinden we het een voorrecht om hen te bedanken voor hun vriendelijkheid. Hoeveel te meer mogen wij ons erin verheugen om de Vriend die ons elk goed en volmaakt geschenk gegeven heeft, te bedanken. Laten we daarom in iedere gemeente een dienst van dankbaarheid naar God ontwikkelen. Laten we ons eraan gewennen om de Here te loven in het huisgezin. Laten we onze kinderen leren om lof en dank te brengen aan God. Laten onze geschenken en collectes getuigen van onze dankbaarheid voor de gunsten die we dagelijks ontvangen. In alles zouden we de vreugde van de Here moeten laten zien, en de boodschap van Gods reddende genade bekend moeten maken.

In het tweede hoofdstuk van 1 Samuel is het gebed van een toegewijde vrouw die de Here diende en verheerlijkte, opgeschreven. Ze bad: "Mijn hart juicht in de Here, mijn hoorn is verhoogd in de Here. Wijd opent zich mijn mond tegen mijn vijanden, want ik verheug mij in uw hulp. Er is niemand heilig gelijk de Here, want niemand is er buiten U, en er is geen rots gelijk onze God" (1 Sam. 2:1-2). Hanna's offerande van dankbaarheid voor het antwoord op haar gebed, is een les voor een ieder van ons die vandaag antwoorden op zijn gebed ontvangt. Zullen we niet vergeten om lof en dankzegging te brengen aan God voor Zijn goedertierenheid?

David schrijft: "Ik heb de Here lief, want Hij hoort mijn stem, mijn smekingen. Want Hij heeft zijn oor tot mij geneigd, daarom zal ik mijn leven lang (tot Hem) roepen" (Psalm 116:1-2). De goedheid van de Here in het horen en antwoorden van gebed plaatst ons onder zware verantwoordelijkheid om onze dankbaarheid voor de ontvangen gunsten te tonen. We zouden God meer moeten loven dan we nu doen. De zegeningen die we ontvangen hebben in antwoord op gebed, zouden stipterkend moeten worden. Deze antwoorden moeten we opschrijven in ons dagboek, en dat als we dat boek ter hand nemen, we ons de goedheid van de Here zullen herinneren en Zijn heilige naam zullen loven.

... Alle beproevingen die ontvangen zijn als een tuchtmeester zullen vreugde teweeg brengen. Het geestelijke leven zal opbouwend, verhogend en veredelend zijn, geurend met goede woorden en werken.

-RH May 7, 1908, 1, 3-6

ST 10-27-81; PP 569-573

Zondag 10/10(Wat ben ik waard?; 1 Samuel 1:1-16)

Hoe kunnen moeders, die de zorg van de opvoeding van hun kinderen hebben, zeggen dat dit een onbelangrijk werk is? En toch, hoeveel moeders klagen voortdurend dat ze onder deze verplichting uit willen en vrijheid willen van de huishoudelijke zorgen, en zelfs verlangen naar zendingswerk. Sommigen zijn van mening dat tijd, die nu aan hun kinderen en aan huishoudelijke taken gewijd wordt, verspild wordt. Ze zouden dit niet zeggen als ze de werkelijke omvang van hun werk zagen in het vormen van het karakter van hun kinderen. De koningin op haar troon heeft geen belangrijker werk dan de getrouwe moeder die haar kinderen opvoedt in de vreze des Heren. Moeders die zich bewust zijn van de belangrijkheid van hun taak, zullen niet klagen over de tijd besteed aan haar kinderen, noch zullen zij toestaan dat de dwaasheid van het wereldse leven haar kinderen wegtrekken van de opvoeding en discipline die ze moeten krijgen. In grote mate bepaalt de moeder het toekomstige lot van haar kinderen. De vorming en scholing in de kinderjaren heeft een groot effect op het verdere leven. Dit is de tijd waarin de genegenheden het vurigst zijn, het hart het meest vormbaar en beïnvloedbaar. Het fysieke, mentale, en morele zijn gevoelig voor de hoogste ontwikkeling en de duidelijkste vooruitgang. ...

Is er een andere taak die net zoveel ontwikkeling van de gedachten vereist, waar de intellectuele en fysieke krachten een gezondheid en groeikracht nodig hebben, als in de training van haar kinderen? De vrouw en moeder zou haar kracht niet moeten verspillen en haar vermogens onbenut laten, door volledig te steunen op haar man. Haar individualiteit mag niet opgaan in de zijne. Ze moet voelen dat ze de gelijke is van haar man, om naast hem te staan; zij getrouw in haar taken en hij in de zijne. Haar werk in het opvoeden van haar kinderen is in elk aspect net zo belangrijk en veredelend als welke baan hij ook maar vervult, zelfs al zou hij de president van het land zijn. De invloedssfeer van de christelijke moeder zou niet beperkt mogen worden tot haar huishoudelijke leven. De zegenrijke invloed die zij uitoefent in haar gezin, kan verspreid worden in haar omgeving en in de gemeente van God. Het huis is geen gevangenis voor de toegewijde vrouw en moeder. De moeder, in de opvoeding van haar kinderen, bevindt zich in een voortdurende school. Terwijl zij haar kinderen onderricht, leert zij zelf ook dagelijks. De lessen die zij haar kinderen leert in zelfbeheersing, moeten door haarzelf beoefend worden. In het omgaan met de verschillende geesten en karakters van haar kinderen, heeft ze scherpe onderscheidingsvermogen nodig, of ze zal in het gevaar zijn om verkeerd te beoordelen of om partijdig met haar kinderen om te gaan. Als ze wil dat haar kinderen beleefd en vriendelijk zijn, moet ze ook zelf de wet van vriendelijkheid in haar huis beoefenen. Op die manier zullen dagelijks de lessen herhaald worden, door voorbeeld en door voorschrift.

-HR June 1, 1877, 3, 6

HR 11-1-78, 7-1-77; ST 4-9-96; 4bSG 132-134; CTBH 63-70; FE 149-153

Maandag 11/10(Met vrienden als deze; 1 Samuel 1:5-7; Deuteronomium 9:18; 31:29; Job 12, 13)

Als we daders van het Woord zijn, zullen we acht slaan op de stem van God en ons kruis achter Jezus aan dragen, onszelf voortdurend onderwerpend. De wet van God moet in het hart geschreven worden, anders zullen we nooit in staat zijn de heilige voorschriften uit te leven. We moeten de Geest van God hebben, of we zullen nooit eensgezindheid in het gezin hebben. Als de vrouw de Geest van Christus heeft, zal zij voorzichtig met haar woorden zijn; ze zal haar geest beheersen, ze zal gewillig en onderworpen zijn, en toch voelen dat ze geen slaaf is, maar een metgezel van haar man. Als de man een dienaar van God is, zal hij niet heersen over zijn vrouw; hij zal niet kribbig en veeleisend zijn. ...

Als de wil van de Here uitgevoerd wordt, zullen man en vrouw elkaar respecteren en liefhebben, en alles dat de vrede en eenheid van het gezin kan verstoren, zal onderdrukt worden. Vriendelijkheid en liefde, de geest van tederheid en toegeeflijkheid, zal gekoesterd worden. De liefde die we aan anderen geven, zal op onszelf weerkaatst worden. Wat we zaaien, zullen we ook oogsten. Als Christus in ons gevormd wordt, de Hoop der Glorie, zullen man en vrouw niet spreken over het feit dat ze niet bij elkaar zouden passen. Als Christus in het hart van de vrouw woont, zal ze het eens zijn met haar man, als Christus in zijn hart verblijft. Als één van beide struikelt, zal de ander christelijk geduld beoefenen, en niet de ander aan zijn lot overlaten.

Als het Woord van God gehoorzaamd wordt, zal 'thuis' het centrum van het hoogste soort zendingswerk zijn, maar zij, die in het gezin niet in overeenstemming met elkaar zijn, leven de woorden van de Here niet uit, en zij zullen nooit geschikt zijn om de hemelse woningen binnen te gaan, tenzij ze veranderd worden door de genade van Christus. Als de Here ze toestaat om de hemel te betreden, zouden ze niet gelukkig zijn, want zij zullen iets vinden dat hen niet aanstaat. Iemand zal in de hemel zijn die ze op aarde niet aardig vonden, en ze zouden willen dat die persoon niet in die gelukkige plaats zou zijn. Als we geheiligd en volkomen zijn, en geschikt zijn voor het gezelschap van de heiligen in dit leven, zullen we geschikt zijn voor de hemel. Als we het karakter van Christus hier op aarde weerspiegelen, zullen we een hemel hier op aarde hebben, en verblijd worden door glimpen van ons eeuwige thuis, die Jezus voor ons is gaan bereiden. ...

Het is mij getoond dat religie in het gezin het belangrijkste is voor elke familie. Het huisgezin zou het middelpunt van de meest pure en verheffende genegenheden moeten zijn. De kostbare plant van liefde zou daar gekoesterd moeten worden, zodat hij niet afsterft. Iedere plant die satan gepland heeft - jaloezie, woede, afgunst, kwaadspreken, ongeduld, kribbigheid, vooroordeel, ijdelheid, hebberigheid, en egoïsme - moet onmiddellijk uitgeroeid worden.

-13MR 77-79

ST 10-27-81, 5-7-94; PP 569-570; CC 137, 138; 13MR 74-81

Dinsdag 12/10 (Uw hart uitstorten; 1 Samuel 1:9-18)

De Here zegt: “Roep Mij aan ten dage der benauwdheid” (Psalm 50:15). Hij nodigt ons uit om Hem onze problemen en moeilijkheden te geven, en onze nood voor hemelse hulp bekend te maken. Hij vraagt ons om “volhardend in het gebed” te zijn (Rom. 12:12). Wanneer moeilijkheden de kop op steken, moeten we Hem onmiddellijk onze oprechte, ernstige smeekbeden zenden. Door ons aanhoudend gebed laten we zien dat we een rotsvast vertrouwen in God hebben. Het bewustzijn van onze nood leidt ons ertoe ernstig te bidden, en onze Hemelse Vader is bewogen door onze smeekbedes.

Vaak worden zij, die omwille van hun geloof worden beschuldigd of vervolgd verzocht om te denken dat God hen verlaten heeft. In de ogen van de mensen zijn zij in de minderheid. Naar alle ogenschijnlijkheid overwint hun vijand. Maar laat hen hun geweten niet ombuigen. Hij die voor hen geleden heeft, die hun verdriet en beproevingen gedragen heeft, heeft hen niet verlaten.

De kinderen van God zijn niet aan hun lot overgelaten. Gebed beweegt de arm van de Almachtige. Gebed heeft “koninkrijken onderworpen, gerechtigheid geoefend, de vervulling der belofte verkregen..., muilen van leeuwen dichtgesnoerd, de kracht van het vuur gedooft” – we zullen weten wat het betekent als we de verslagen van martelaren horen die voor hun geloof gestorven zijn – “hebben vijandige legers doen afdeinzen” (Hebr. 11:33-34).

Als we onze levens overgeven aan Zijn dienst, zullen we nooit in een positie geplaatst worden waarvoor Hij geen voorzieningen getroffen heeft. Wat de situatie ook zal zijn, we hebben een Gids, die ons de weg zal wijzen; wat onze moeilijkheden ook zullen zijn, we hebben een betrouwbare Raadgever; wat ons verdriet, verlies of eenzaamheid ook zal zijn, we hebben een meelevende Vriend. Christus zal ons niet verlaten als we in onze onwetendheid fouten maken. Zijn stem, duidelijk en helder, wordt gehoord terwijl Hij zegt: “Ik ben de weg en de waarheid en het leven” (Joh. 14:6). “Hij zal de arme redden, die om hulp roept, de ellendige, en wie geen helper heeft” (Ps. 72:12). ...

Laat een ieder die gekweld of onjuist misbruikt is, tot God roepen. Scheid u af van hen wiens hart van staal is, en maak uw noden bekend aan uw Maker. Er is nog nooit iemand afgewezen, die met een berouwvol hart tot Hem kwam. Geen enkel oprecht gebed gaat verloren. Temidden van de lofzangen van het hemelse koor hoort God zelfs het gebed van de zwakste mens. In onze binnenkamer storten we het verlangen van ons hart uit, we fluisteren een gebed terwijl we ergens lopen, en onze woorden bereiken de troon van de Majesteit van het universum. Het mag onhoorbaar zijn voor het menselijke oor, maar ze zullen niet in stilte verdwijnen, noch verloren gaan in de activiteiten of bezigheden die plaatsvinden. Niets kan het verlangen van de ziel verdringen. Het stijgt op boven het kabaal van de straat, boven de verwarring van de menigte, op naar de hemelse hoven. We spreken tot God, en ons gebed wordt verhoord.

-COL 172-174

ST 12-18-79; RH 3-10-10, 7-12-87, 10-11-21; YI 8-10-99; PP 145, 297, 333; 1SP 93-98, 377-378; COL 171-177; CC 36, 72; 4T 534-535; HP 73

Woensdag 13/10 (Hem lof zingen; 1 Samuel 2:1-11; Exodus 15:20, 21; Richteren 5:1-31; Lucas 1:46-55)

“Daar zult gij eten voor het aangezicht van de HERE, uw God, en u verheugen, gij en uw huisgezinnen, over alles wat gij ondernomen hebt, waarin de HERE, uw God, u gezegend heeft” (Deut. 12:7). Zij die de Here eren door gehoorzaamheid aan al Zijn geboden, zijn vrij om te eten en zich te verheugen voor de Here, en Hij Zelf zal, als een ongeziene Gast, aan het hoofd zitten. Dat wat tot de eer van God gedaan wordt, zou met blijmoedigheid gedaan moeten worden, met lofzang en dankzegging, niet met een neergeslagen en sombere houding. Ik zou graag willen dat een ieder die belijdt een kind van God te zijn, die belijdt de geboden van God te houden, het werk van God met dankzegging en vreugde doet. ...

We mogen onze God beschouwen als een tedere, genadige Vader. We moeten het werk van God niet beschouwen als belastend, als iets dat vervelend is. Het zou een vreugde moeten zijn om de Here te aanbidden en deel te mogen hebben aan Zijn werk. Als het volk van God mediteert op het verlossingsplan, zullen hun harten door liefde en dankbaarheid smelten. Toen ze verloren waren, stierf Christus om hen te redden; door het geschenk van de Zoon van God is er een voorziening getroffen waardoor niemand verloren hoeft te gaan, maar een ieder mag het eeuwige leven hebben. God wil niet dat Zijn kinderen, voor wie zo'n grote prijs betaald is en in verlossing voorzien is, doen alsof Hij een strenge, veeleisende slavendrijver is. Hij is hun Beste Vriend, en als zij Hem aanbidden, wil Hij graag bij hen zijn om ze te zegenen en troosten, en om hun harten te vullen met liefde en vreugde. De Here verlangt ernaar dat Zijn kinderen voldoening vinden in Zijn werk, en meer vreugde dan moeilijkheden

daarin te ondervinden. De Here verlangt ernaar dat zij die Hem aanbidden erdoor gezegend zullen worden, dat zij verheffende gedachten van Zijn zorg en liefde mee zullen nemen, opdat zij opgebeurd zullen worden in alle aspecten van het dagelijkse leven, dat zij genade zullen hebben om oprecht en getrouw met alle dingen om te gaan.

De kinderen van God zijn geroepen om vertegenwoordigers van Christus te zijn, om de goedheid en genade van de Here te weerspiegelen. Als zij toch dagelijks Zijn goedheid zouden weerspiegelen, zouden er barrières om hun ziel opgetrokken worden om hen te beschermen tegen de verleidingen van de boze. Als zij toch de goedheid en liefde van God in gedachten zouden houden, zouden ze opgewekt zijn, zonder ijdelheid en zonder vervuld te zijn met wereldse vrolijkheid.

De Here wil graag dat al zijn zonen en dochters gelukkig, vredig en gehoorzaam zijn. Jezus zegt: "Vrede laat ik u, mijn vrede geef ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of verslaagd. Gij hebt gehoord, dat ik tot u gezegd heb: ik ga heen en kom tot u. Indien gij Mij liefhad, zoudt gij u verblijd hebben, omdat ik tot de Vader ga, want de Vader is meer dan ik" (Joh. 14:27-28). "Dit heb ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Joh. 5:11; Joh. 16:24)

-RH Jan 14, 1890, 1-4

PP 570-574; 6T 364-367

Donderdag 14/10 (Gods investeringsplan; 1 Samuel 2:21; Matteüs 6:19, 20; Lucas 12:16-21)

Vaders en moeders, werkt u samen met God? Hoe draagt u de zware verantwoordelijkheden die op uw schouders rusten? Hoe onderricht en voedt u uw kinderen op? Leert u hen zelfbeheersing vanaf dat ze nog heel klein zijn? Leert u hen dat ze niet alles kunnen hebben wat ze maar willen? Leert u hen om zendingen voor God te worden, zodat ze naar afgelegene plekken kunnen gaan en de boodschap van genade kunnen verkondigen aan een ieder die in duisternis en dwaling is? Leer hen dat Christus, de dierbare Verlosser, naar onze wereld kwam om mensen van de overtreding van de wet van God te redden. Toen God Jezus aan de wereld gaf, gaf Hij eigenlijk de gehele hemel in één wonderbaar geschenk. God maakte duidelijk aan de gehele wereld, aan engelen, serafim en cherubim, dat Zijn geschenk niet overtroffen kon worden; want in het geschenk van Christus, was alles gegeven.

Vaders en moeders, een heilige zorg is u toevertrouwd. U moet godvrezend, standvastig, en gematigd zijn. Laat niemand zien dat u rookt of drinkt. Vergeet niet dat u deze verdorven eetlust aan uw kinderen doorgeeft. God verlangt ernaar dat u uw kinderen laat zien dat er een hemel is om te winnen, en een eeuwige dood om te vermijden. Hij wil graag dat u hen puur houdt, ver verwijderd van de kwaadaardige en lage gewoontes van de wereld. Houd uw kinderen thuis, en als mensen tegen u zeggen: "Uw kinderen zullen zich geen houding weten te geven in de wereld," vertel uw vrienden maar dat u daar niet bezorgd om bent, maar dat u ze naar de Meester wilt brengen voor Zijn zegen, net zoals de moeders dat vroeger deden toen ze hun kinderen naar Jezus brachten. Vertel hen maar die u raad geven: "Kinderen zijn de erfenis van de Here, en ik wil mij trouw wijden aan die taak. Ik wil de aanwezigheid van God in mijn huis, zodat we als gezin aan de wereld de bewijzen van Zijn goddelijke kracht kunnen laten zien. Mijn kinderen zullen op zo'n manier worden opgevoed, dat ze niet door de invloed van de wereld meegesleept zullen worden, maar dat ze, als ze verleid worden, duidelijk en standvastig 'nee' zullen zeggen. Ze moeten opgevoed worden zodat ze zullen zeggen: 'Ik houd vast aan de beloftes van God.'" "Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad" (Openb. 22:14). Vertel uw vrienden en burens dat u uw gezin binnen de poorten van die prachtige stad wil zien. Onderwijs uw kinderen om God te kennen; leer hen dat het eeuwige leven waardevoller is dan de voorbijgaande geneugten en eer van de wereld. Moeders, onderwijs hen vanaf hun vroegste jaren in de principes van het christendom, in liefde, in waarheid, in oprechte Christelijke beleefdheid.

-ST Apr 23, 1894, 1, 3

ST 10-27-81; RH 4-7-96; MB 89-91; CC 137-138

Vrijdag 15/10 (Gods dienaar; 1 Samuel 2:26)

Zo jong als hij was toen hij naar de tempel werd gebracht om daar dienst te doen, kreeg hij taken om te vervullen in de dienst van God, al naar gelang zijn bekwaamheid. In het begin waren deze maar klein, en niet altijd even prettig; maar ze werden naar zijn beste kunnen vervuld, en met een gewillig hart. Zijn religie werd in alle verplichtingen van zijn leven gebracht. Hij beschouwde zichzelf als een dienaar van God, en zijn werk als dat van God. Zijn inspanningen werden geaccepteerd, omdat ze

aangespoord werden door liefde voor God en door een oprecht verlangen om Zijn wil te doen. Zo gebeurde het dus dat Samuel een medewerker werd van de God van hemel en aarde. En God bereidde hem voor om een groot werk voor Israël te doen.

Als kinderen zouden leren dat de dagelijkse sleur van taken de manier van de Here is om hen te onderwijzen, als een opleiding waarin ze getraind zouden worden om getrouw en nauwkeurig te werken, zouden hun taken veel plezierig en eerbaarder zijn. Om elke taak als voor de Here te doen, zodat zelfs de nederigste taak eerbaar wordt, en de werkers op aarde verbindt met de heilige wezens die Gods wil in de hemel doen.

Succes in dit leven, succes in het toekomstige leven, hangt af van getrouwe, nauwkeurige aandacht voor de kleine dingen. Volmaaktheid wordt gezien in alle werken van God, zowel in de grote als in de kleine. De hand die de werelden op hun plek hing, is dezelfde als die met tedere bedrevenheid de leliën in het veld maakte. Zoals God volmaakt is in Zijn werk, moeten wij dat ook in het onze zijn. De symmetrische structuur van een sterk, prachtig karakter wordt gevormd door het vervullen van verplichtingen. Getrouwheid moet ons leven kenmerken in de kleine details als in de grote dingen. Integriteit in kleine dingen, het uitvoeren van kleine trouwe daden en kleine daden van vriendelijkheid, zal het leven aangenaam maken; als ons werk hier op aarde volbracht is, zullen we bemerken dat iedere kleine daad die getrouw uitgevoerd is, een invloed voor het goede heeft doen gelden, - een invloed die nooit meer zal verdwijnen.

De hedendaagse jeugd kan net zo dierbaar worden als Samuel in de ogen van God. Door getrouw hun christelijke integriteit te handhaven, kunnen zij een sterke invloed uitoefenen in het hervormingswerk. Zulke mensen zijn nodig heden ten dage. God heeft een werk voor een ieder van hen. Nog nooit hebben mensen groter resultaat voor God en de mensheid geboekt dan dat in onze tijd gedaan kan worden door een ieder die getrouw is in hetgeen hem door God is toevertrouwd.

-CE 216-218

CT 142-144

Verdere Studie: CT 143; CC 138

====Les 4: 16 - 22 oktober : : : Jonathan: Geboren voor grote daden

Zij die de diepste ervaring in de dingen van God hebben gehad, zijn het verst verwijderd van trots of zelfverheffing. -5T 223

Sabbat 16/10 (Onze afhankelijkheid van God; 1 Samuel 14:6)

Zoals het met het oude Israël was, zo is het met het volk van God in deze tijd. De Heer kan maar weinig voor de mensenkinderen doen, omdat zij zich zo snel wijzer dan hun Schepper voelen. Wanneer zij gezegend zijn met een mate van succes, worden velen trots en zelfingenomen en vergeten hun afhankelijkheid van God. Men stelt te veel vertrouwen in de plannen en methoden van mensen en te weinig in de machtige God van Jacob; te veel vertrouwen in machines, en te weinig in de levengevende Geest en macht van de Allerhoogste.

Christus is het licht van de wereld. Alle wijsheid en kennis komt van Hem, die de Bron van wijsheid is. Hij vraagt zijn volgelingen: "Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken" (Matteüs 5:16). Door zijn discipelen, die de goddelijke lieflijkheid van Christus weerkaatsen, wordt deze aan de wereld getoond. Zij, die afwijken van de eenvoud van het evangelie, gaan vóór hun Leider uit, maar Christus zegt: "Volg mij"...

Al de wonderen die God voor Zijn volk heeft gedaan, zijn met behulp van de meest eenvoudige middelen verricht. Wanneer Gods volk zich geheel aan Hem heeft toegewijd, zal Hij hen in Zijn dienst stellen om Zijn werk op deze aarde vooruit te brengen. Maar wij moeten niet vergeten dat, wanneer wij succes hebben, de glorie en eer God toebehoren, want elke vaardigheid en elke kracht is een gave van Hem.

God zal tot het uiterste toe het geloof en de moed van diegenen testen, aan wie Hij verantwoordelijkheden in zijn werk heeft toevertrouwd. Vaak zullen uiterlijkheden de vooruitgang van het afremmen. Het geloof zal bijna wankelen, ofschoon God toch herhaalde keren de verzekering heeft gegeven hulp te bieden. "Zo zegt de Here" moet ons vast vertrouwen zijn, los van menselijk redeneren of schijnbare onmogelijkheden. ...

God wordt niet zo zeer door kwantiteit geëerd, maar veel meer door het karakter van hen die Hem dienen. Hij stelt morele waarde op prijs. Hij trekt de goddelijke scheidslijn tussen hen die zijn naam alleen met de mond belijden, en hen die in hun karakter aantonen dat zij Zijn kinderen zijn. Zij, die God "vrezen" (eren), zullen naar Zijn adviezen luisteren en ze uitvoeren. Zij houden niet van onjuiste theorieën, noch bouwen zij op valse principes om zich te verzekeren van de vriendschap met de wereld. Bovendien zullen zij die deugden koesteren en uitleven die het geluk van het gezin, de kerk en de samenleving bevorderen.

-ST June 30, 1881, 11-12, 14-15, 22

YI 11-24-98, 12-1-98; ST 8-10-82; PP 617-626; CC 152; 4aSG 70; 1SP 358-365

Zondag 17/10 (De eretaak van vriendschap); 1 Sam. 18:1; Ex 33:11; Job 16:20, 21; Spr. 17:17, 27:9; Pred. 4:10; Joh. 15:13-15

Christus bad voor zijn discipelen: "Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt" (Joh. 17:22). De eenheid onder de gelovigen moet een bewijs aan de wereld zijn van de goddelijke macht en zending van Christus. Dit zou het machtige argument moeten zijn dat de wereld ervan overtuigt dat Christus de Zoon van God is, de Verlosser voor de gevallen mens. De onderlinge liefde tussen de gelovigen moet overeenkomen met de liefde die er is tussen de Vader en de Zoon. En deze liefde in de ziel is het bewijs dat de Heilige Geest daarin woont. Wij moeten God boven alles liefhebben en onze naaste als onszelf. Duizenden hebben gebrek aan deze liefde en zijn overtreders van de wet. God liefhebben boven alles zal ertoe leiden dat wij onze naaste liefhebben, en het gebod van Christus is: "Hebt elkander lief, gelijk Ik u heb liefgehad" (Joh 15:12). "Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander" (Joh. 13:35). Wij kunnen deze liefde niet hebben, tenzij Jezus in ons hart woont door een levend geloof. De hechte eenheid onder de discipelen - de liefde onder elkaar - zal het bewijs aan de wereld zijn dat God zijn Zoon in de wereld gestuurd heeft als hun Verlosser. Deze eenheid en liefde zullen bestaan waar de Geest van de Here woont; harten worden met elkaar verbonden en werken van gerechtigheid zullen in het dagelijks leven worden getoond. ..

Liefde is de vrucht van ware heiliging. Wat in vele harten van de belijdende volgelingen van Christus ontbreekt, is een werkelijke schatting van de waarde van een mens. Liefde belijden of vriendschap onderhouden, is niet genoeg om te voldoen aan de goddelijke voorschriften; er moeten daden van vriendelijkheid en gevoelens van tederheid, oprechte sympathie en liefde voor onze naaste zijn. De vruchten die we dragen, laten de toestand zien waarin ons hart verkeert, en ze zijn het bewijs dat de waarheid ons geheiligd heeft. Deze heiliging is niet alleen waarneembaar in onze grootste daden, maar ook in onze kleinste. De kleine dingen die voor Christus worden gedaan, de nederige daden van vriendelijkheid, en een vrolijk hart om anderen goed te willen doen - dat is Christus belijden.

We moeten niet ophouden met goeddoen of het ontwikkelen en verbeteren van onze talenten. Jezus, de hoop van onze heerlijkheid, moet binnenin ons worden gevormd, vóórdat we Hem op een juiste wijze aan de wereld kunnen voorstellen in woorden en daden. We laten aan anderen zien - in elke kleine kwestie van het leven, in onze houding, in onze verdraagzaamheid, ons geduld en onze lijdzaamheid - of we in de levende Wijnstok blijven. Jezus moet in ons dagelijks leven worden geopenbaard, door de uitoefening van deugden die in ons leven zichtbaar zijn.

-ST Apr 13, 1891, 1-2

ST 9-14-88; PP 649-652; ML 210; CC 175

Maandag 18/10 (Een grote overwinning) 2 Kon. 6:8-17

"Zoals een mens denkt in zijn hart, zo is hij" (Spreuken 23:7, direct uit KJV vertaald). De gedachten en gevoelens die gekoesterd worden, bepalen ons gedrag en vormen zo ons karakter. Een sterk, uitgebalanceerd karakter wordt gevormd door trouwe uitoefening van de kleine en grote plichten in het leven. Een man wordt niet beoordeeld aan de hand van een of andere grote krachtsinspanning die hij heeft verricht, maar aan de hand van zijn doelgerichtheid en onkreukbaarheid waarmee hij zijn dagelijkse zorgen en verantwoordelijkheden tegemoet treedt.

Een werkelijk christelijk karakter wordt gekenmerkt door doelgerichtheid en een onoverwinnelijke vastberadenheid, die weigert te buigen voor wereldse invloeden, en die ernaar streeft niets dan de Bijbelse standaard te bereiken. Als mensen toelaten ontmoedigd te worden in het dienen van God, zal de grote tegenstander veelvuldige redenen aanvoeren om hen van de duidelijke weg van de plicht af te brengen naar een weg van gemak en onverantwoordelijkheid. Zij, die omgekocht, misleid, ontmoedigd

of met angst aangejaagd kunnen worden, zullen geen dienst kunnen leveren in de christelijke oorlogvoering. Zij die hun zinnen op wereldse schatten of wereldse eer zetten, zullen niet volharden in de strijd tegen “de overheden en machten... tegen de boze geesten in de hemelse gewesten” (Ef.6:12).

Iedereen, die een soldaat van het kruis van Christus wil zijn, moet de wapenrusting aandoen en zich voorbereiden op de strijd. Zij moeten zich niet door dreigementen laten intimideren of door gevaren laten afschrikken. Zij moeten voorzichtig zijn in gevaar en toch standvastig en moedig de vijand en de oorlog tegemoet treden en strijden voor God. Christus’ volgelingen moeten zich geheel en al toewijden. Alles moet ondergeschikt gemaakt worden aan het werk en de zaak van God, of het nu vader, moeder, echtgenote, kinderen, huis en land is. Wat God in Zijn voorzienigheid toelaat, moeten zij gewillig, blijmoedig en opgewekt ondergaan. Hun uiteindelijke beloning zal zijn te zitten met Christus op de troon van onsterfelijke heerlijkheid. ...

Iedereen, die toegeeft aan trots en eigenbelang, die “zich op zichzelf beroemt in plaats van op God en zo tegen God ingaat,” zal Hij van Zijn werk afscheiden; en in hun plaats, zal Hij mensen kiezen, die bereidwillig zijn om op het pad van nederigheid en gehoorzaamheid te wandelen, en die erkennen dat al hun succes van God komt..

De Here zal de snoeverij van de mensen te schande maken. Hij zal de zwakste inspanningen en de minst belovende methodes met succes belonen, wanneer het door God verordend is en in nederigheid en in vertrouwen gedaan is. God zal ons geloof niet boven onze krachten beproeven. Hij zal ons voldoende bewijs geven dat wij, in onze zwakheid, op Zijn krachtige arm mogen steunen, en volledig Zijn macht mogen vertrouwen. Talenten, scholing en invloed kunnen onder de macht van de Heilige Geest worden ontwikkeld in de dienst van God, maar Satan wordt vaker door hen gediend, dan Jezus Christus.

-ST June 30, 1881, 3-5, 13, 17

YI 11-24-98; PP 617-625; 4aSG 70-74; 1SP 358-365

Dinsdag 19/10 (Ouder-kind relatie; 1 Sam. 19:1-7; 14:24-46)

Oh, was maar elk gezin dat belijdt toegewijd te zijn aan God, dat ook werkelijk en in waarheid! Dan zou Christus vertegenwoordigd worden in het huisgezin, en ouders en kinderen zouden Hem in de kerk vertegenwoordigen en wat een blijdschap zou er dan zijn! Maar in plaats daarvan staat de wreedheid van de ouders ten aanzien van hun kinderen opgeschreven in de hemelse boeken, en het verwaarlozen van de ouders door hun kinderen.

Sommige kinderen denken, als zij eenmaal volwassen zijn, dat hun plicht vervuld is wanneer zij voor een goed onderkomen voor hun ouders hebben gezorgd. Maar hoewel zij hen voedsel en onderdak geven, geven zij hen geen liefde en sympathie. Op harteloze wijze beroven zij hun ouders van hun aandacht op hun oude dag, juist wanneer zij verlangen naar een uitdrukking van genegenheid en sympathie. Nooit zouden kinderen hun respect en liefde voor hun vader en moeder mogen inhouden. Terwijl de ouders nog leven, zou het de vreugde van de kinderen moeten zijn om hen te eren en hen respect te tonen. Ze zouden alle blijdschap en zonnenschijn als maar mogelijk is, in het leven van hun bejaarde ouders moeten brengen. Ze zouden het pad naar hun graf moeten veraangename. Er bestaat geen betere aanbeveling in deze wereld als wanneer een kind zijn ouders heeft geëerd, en geen beter verslag in de hemelse boeken dan als hij zijn vader en moeder heeft liefgehad en geëerd. ...

De gedachte dat kinderen hun ouders verzorgd hebben om hen te vertroosten, is het hele leven een tevredenstellende gedachte, en zal in het bijzonder hen zelf vreugde brengen wanneer zij zelf sympathie en liefde nodig hebben. Als het hart gevuld is met liefde, wordt het als een onschatbaar voorrecht gezien de weg naar het graf van de ouders te verzachten. Zij zijn blij dat zij een aandeel mochten hebben om vertroosting en vrede te mogen brengen in de laatste dagen van hun geliefde ouders. Wanneer zoon en dochter dit niet doen, en hun ouders hun vriendelijke diensten ontzeggen, zal de ziel zich met spijt vervullen, en de dagen met verwijt, tenminste, als ons hart nog niet zo hard en koud is als een steen.

Onze plichten ten opzichte van onze ouder zullen nooit ophouden. Onze liefde voor hen, en hun liefde voor ons kan niet in jaren of afstand gemeten worden, en onze verantwoordelijkheid kan nooit opzij gezet worden. Wanneer de naties voor Christus’ oordeels-troon vergaderd zijn, zullen er slecht twee klassen vertegenwoordigd zijn: zij die zich met Christus en de lijdende mensheid geïdentificeerd hebben, en zij die hun Godegeven plichten genegeerd, hun naaste onrecht en God onteerd hebben. Hun eeuwig lot zal beslist worden op grond van wat zij gedaan hebben, en wat zij aan Christus in de persoon van zijn heiligen gedaan hebben. Hij zal tot hen zeggen: “In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan” (Matt. 25:40).

-RH Nov 15, 1892, 3, 6-7 ST 2-28-78; YI 9-24-84; 13MR 83-88; 2T 79-83; SD 130, 60

Woensdag 10/20 (De tweede plaats innemen)

Christus was een man van smarten en vertrouwd met ziekte. Zijn leven als mens was één lange lijdensweg ten behoeve van de erfenis die Hij tegen zo'n onbetaalbare prijs wilde kopen. Hij kon meevoelen met onze zwakheden (Hebr. 4:15). In overweging nemend welke waarde Hij plaatst op degenen die Hij met Zijn bloed wilde kopen, adopteert Hij hen als Zijn eigen kinderen, en maakt hen tot het onderwerp van Zijn tedere zorg; en om in hun tijdelijke en geestelijke noden te voorzien, draagt Hij hen op aan zijn kerk, en zegt: "In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan." Dit moet ons wachtwoord zijn; en als wij dit getrouw in ons leven uitdragen, zullen wij de zegenrijke woorden horen: "Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf ... ga in tot het feest van uw Heer" (Matt. 25:20).

God spreekt over het werk dat door Christus in de wereld gedaan moet worden, door Zijn profeet: "Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb mijn Geest op hem gelegd: hij zal de volken het recht openbaren. Hij zal niet schreeuwen noch zijn stem verheffen, noch die op de straat doen horen. Het geknakte riet zal hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven; naar waarheid zal hij het recht openbaren. Hij zal niet kwijnen en niet geknakt worden, tot hij op aarde het recht zal hebben gebracht; en op zijn wetsonderricht zullen de kustlanden wachten" (Jes. 42:1-4). "De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft" (Luc 4:18).

Dit moet het werk van elke dienstknecht van Christus zijn; en zijn belijdende volgelingen zouden er goed aan doen zich de vraag te stellen: Heb ik de gezindheid van Christus? Heb ik met een nederig hart hen geprobeerd te helpen en te zegenen die verdrukt en verzocht werden, en hen die beproefd werden door armoede en moeilijkheden? Heb ik wel de stem van mijn naaste gehoord die om erbarmen, aandacht of genade riep, of heb ik die ernstige roep afgewezen? Heb ik het voor hen moeilijker gemaakt om hun geloof en vertrouwen te stellen in een gebeden verhoerende God? Heb ik de gewonde geest door harde meedogenloze woorden gebroken, en heb ik de laatste vonk van hoop in de zieke gedoofd door de hardheid van mijn hart? In de ogen van God is de rijkste schat, een nederig en gebroken hart. De naam van de Here wordt groot gemaakt wanneer het hart week is gemaakt, en wanneer het gevoelig wordt voor de narigheid van anderen en medelijdend met de lijdenden. Wanneer de Heilige Geest aan ons hart werkt, zullen wij niet voor onze plicht en verantwoording weglopen en zullen wij niet zoals de priester en leviet de gewonde hulpeloze zieke aan de andere kant van de weg voorbijlopen en hem in zijn ellende achterlaten. Engelen van God staan klaar om met ons samen te werken in het dienende werk voor zielen.

-RH Apr 10, 1900, 4

ST 10-12-88

Donderdag 21/10 (Wanneer het leven geen zonnenschijn is; 1 Sam. 31:1-7; 2 Sam. 1:5-12; Gen. 39:10-20; Job 1-2; 1 Cor. 4:5, 13:12; Rom. 8:28; Openb. 21:4)

Het vuur van de smeltoven is er niet om te vernietigen, maar om te verfijnen, te veredelen en te heiligen. Zonder beproeving zouden wij geen behoefte aan God en Zijn hulp hebben; dan zouden we trots en zelfverzekerd worden. In de beproevingen die over ons komen, zouden wij het bewijs moeten zien dat het oog van de Here op ons is, en dat Hij ons tot zich wil trekken. Het is niet de gezonde, maar de gewonde mens, die een arts nodig heeft; het zijn zij die bijna voorbij de grens van verdraagzaamheid worden beproefd, die een Helper wensen.

Het feit dat wij worden geroepen om een beproeving te doorstaan, bewijst dat de Here iets zeer kostbaars in ons ziet, wat Hij wenst te ontwikkelen. Als Hij niets in ons zag waardoor Hij Zijn naam zou kunnen verheerlijken, zou Hij geen tijd spenderen om ons te verfijnen. Wij besteden geen moeite om water naar zee te dragen. Christus werpt geen waardeloze stenen in Zijn oven. Het is waardevol erts, dat hij test. ...

Wanneer er beproevingen komen die onverklaarbaar schijnen, moeten we niet toelaten dat die onze vrede wegnemen. Hoe oneerlijk we ook behandeld worden, laat drift niet toe. Door een geest van vergelding toe te laten, verwonden wij onszelf. Dan vernietigen wij ons eigen vertrouwen in God, en verwonden de Heilige Geest. Er staat een getuige naast ons, een hemelse boodschapper, die voor ons een banier zal opheffen tegen de vijand. Hij zal ons omgeven met de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid. Daarin kan Satan niet doordringen. Hij kan dit schild van heilig licht niet doordringen.

Terwijl het werk in verdorvenheid vordert, hoeft niemand van ons zich te vleien met de gedachte dat wij geen moeilijkheden zullen hebben. Het zijn juist deze moeilijkheden die ons in de

audiëntiekamer van de Allerhoogste brengen. Wij mogen raad bij Hem zoeken bij wie een onbegrensde wijsheid is. Door strijd wordt het geestelijke leven versterkt. Beproevingen die goed doorstaan zijn, zullen een vastheid van karakter ontwikkelen en kostbare geestelijke genadegaven. De volkomen vruchten van geloof, zachtmoedigheid, en liefde rijpen meestal het best te midden van onweerswolken en duisternis.

Paulus was een man die wist wat het betekende om deelhebber van Christus' lijden te zijn. Zijn leven was één constante activiteit. Toch was hij onderworpen aan vele gebreken. Hij werd constant vervolgd door de haat en boosheid van de Joden. Zij waren bijzonder bitter tegen hem, en deden al het mogelijke om hem in zijn werk te belemmeren. Maar toch horen wij zijn stem klinken, door de eeuwen tot nu toe: "Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig" (2Cor. 4:17; Rom 8:18, 14-15).

- ST 18 Augustus, 1909, 1-2, 5-7

MH 474-478; OHC 318, 319; MB 11-13; CC 278; TMK 257; UL 311

Vrijdag 22/10 (Het christelijk leven – een strijd; Hebr. 12:4)

Het christelijke leven is een strijd. De apostel Paulus spreekt van het worstelen tegen overheden en machten, terwijl hij de goede strijd des geloofs streed. Opnieuw verklaart hij: "Gij hebt nog niet ten bloede toe weerstand geboden in uw worsteling tegen de zonde" (Hebr. 12:4). Ach nee, vandaag wordt de zonde gekoesterd en geëxcuseerd. Het scherpe zwaard van de Geest, het woord van God, snijdt niet meer tot aan de ziel. Is de godsdienst veranderd? Is de vijandschap van Satan tegenover God verminderd? Het godsdienstig leven stelde vroeger moeilijkheden voor en eiste zelfverloochening. Alles is nu zo gemakkelijk geworden. En hoe komt dat? Het belijdende volk van God heeft compromissen gesloten met de macht van de duisternis.

Er moet een opleving komen van het duidelijke getuigenis. Het pad naar de hemel is niet makkelijker begaanbaar dan in de dagen van onze Verlosser. Al onze zonden moeten weggedaan worden. Elke lievelingsgewoonte die geen maat kent en die ons religieuze leven belemmert, moet worden weggesneden. Het rechteroog of de rechterhand moet geofferd worden als wij God daarmee beledigen. Zijn we gewillig afstand te doen van onze eigen wijsheid en het koninkrijk des hemels te aanvaarden als een klein kind? Zijn wij gewillig om afstand te doen van onze eigen gerechtigheid? Zijn wij bereid om onze wereldse vrienden op te geven? Zijn we bereid om de goedkeuring van mensen op te offeren? De prijs voor het eeuwige leven is van onschatbare waarde. Willen we ons, naar de waarde van hetgeen te verkrijgen is, inzetten en daarvoor gelijkwaardige offers brengen?

Johannes de Doper werd door onze Verlosser aangekondigd als de grootste profeet. Maar wat een tegenstelling is er tussen de taal van deze Godsmen en die van velen, die zeggen predikers van het kruis te zijn. Toen hem gevraagd werd of hij de Christus was, verklaarde Johannes dat hij zelfs te onwaardig was om zijn Meesters sandalen los te maken. Toen zijn discipelen met de klacht kwamen dat de aandacht van de mensen naar de nieuwe Leraar uitging, herinnerde Johannes hen eraan dat hij van zichzelf gezegd had dat hij slechts de voorloper van de Beloofde was. De genegenheid van Zijn volk behoort allereerst Christus, als de Bruidegom, toe. "Die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die erbij staat en naar hem luistert, verblijdt zich met blijdschap over de stem van de bruidegom" (Joh. 3:29-31,33).

Zulke werkers zijn vandaag in Gods werk nodig. De zelfgenoegzame, de afgunstige, de jaloerse, de kritische en bemoeizuchtige mensen kunnen maar beter Zijn heilig werk bespaard blijven. Zij zouden niet toegelaten mogen worden tot zijn dienst, zelfs al hebben zij schijnbaar iets goeds gepresteerd. God heeft geen gebrek aan mensen of middelen. Hij roept werkers die waarachtig en trouw zijn, zuiver en heilig; Hij roept hen die hun behoefte aan het verzoenende bloed van Christus en de zelfopofferende genade van Zijn Geest gevoeld hebben.

-5T 222, 224

RH 8-15-93, 2-7-93; ST 2-22-92; 5T 222-225; DA 179-182; LHU 231

Verdere studie: Ed 156, 157

Er is geen beperking aan de bruikbaarheid van iemand die het eigen-ik opzij zet en ruimte maakt voor de werking van de Heilige Geest in zijn hart en die zijn leven geheel aan God wijdt. - SD 29

Sabbat 23/10 (Wijsheid van God; Spreuken 14: 33)

Meer verantwoordelijkheid brengt met zich mee dat er meer rekenschap moet worden afgelegd. Wie een trouwe dienstknecht wil zijn, moet volledige en gewillige dienst geven aan de grootste Leraar die de wereld ooit heeft gekend. Zijn ideeën en beginselen moeten zuiver gehouden worden door de kracht van God. Elke dag moet hij leren om het vertrouwen waardig te worden dat in hem is gesteld. Zijn geest moet levend gemaakt worden door de goddelijke kracht. Zijn karakter moet niet besmet worden door de invloed van zijn familie, zijn vrienden en zijn bureu. Af en toe moet hij zich terugtrekken uit het actieve leven om gemeenschap met God te hebben en zijn stem te horen die tegen hem zegt: "Laat af en weet, dat Ik God ben" (Psalm 46:11).

Zoals de rijke druiventrossen groeien aan de levende wijnstok, zo zullen de vruchten van de Geest voortgebracht worden door de man, die God liefheeft, en de weg des Heren bewaart. Christus is zijn houvast in het dienen. Christus leefde de liefde van God in de menselijke natuur, en dat kan hij ook doen als hij door geloof vasthoudt aan de Sterke voor kracht. Als hij beseft dat hij niets kan doen zonder Christus aan zijn zijde, zal God hem wijsheid geven. Maar hij moet de liefde van Christus in zijn hart koesteren, en Zijn lessen in praktijk brengen, want moet hij Christus niet liefhebben zoals Christus God liefhad? Moet hij niet aan allen met wie hij omgaat, laten zien dat hij de blijvende aanwezigheid van Christus nu meer heeft dan ooit tevoren? Vanwege zijn toegenomen verantwoordelijkheden, moet hij meer kennis van God hebben, en dat levende geloof openbaren dat door liefde werkt en de ziel reinigt.

Maar mensen nemen vaak niet de tijd om te bidden wanneer ze in een hoge positie van vertrouwen zijn geplaatst, zij denken dat ze geen tijd hebben om elk vermogen te oefenen om gehoor te geven aan de overtuigingen van de Heilige Geest. Maar als deze mensen aan de voeten van de zachtmoedige en nederige Jezus zouden zitten, zouden zij hun heilige verantwoordelijkheden vol vertrouwen uitvoeren, niet met vertrouwen in zichzelf, maar in hun God...

God verlangt ernaar om door diegenen te werken, aan wie Hij bekwaamheden voor grote dingen gegeven heeft. Hij verlangt ernaar dat diegenen die verantwoordelijke posities innemen, Hem in de wereld vertegenwoordigen. Hij wil dat Christus erkend wordt als de grootste Leraar die de wereld ooit heeft gekend en dat Hij door hun geest zal schijnen als het licht van de wereld. "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven" (Johannes 1:12) Maar om dit mogelijk te maken, eist God dat elk intellectueel en lichamelijk vermogen als een toegewijd offer aan Hem wordt gebracht.

-1888 1597-1599

RH 8-23-81

Zondag 24/10 (Iemand, die wil luisteren; 1 Samuël 25:1-11)

De kostbaarste vrucht van heiligmaking is de genadegave van zachtmoedigheid. Wanneer deze genadegave in de ziel zetelt, wordt de gezindheid door die invloed gevormd. Er is een voortdurend toegewijd dienen van God en een onderwerping van de wil aan de Zijne. Het verstand begrijpt elke goddelijke waarheid, en de wil buigt voor ieder goddelijk voorschrift, zonder te twifelen of te morren. Ware zachtmoedigheid verzacht en onderwerpt het hart en stelt het verstand in staat het woord op te nemen. Het brengt de gedachten in gehoorzaamheid tot Jezus Christus. Het opent het hart voor het woord van God, net zoals dat van Lydia werd geopend. Het plaatst ons bij Maria als leerlingen aan de voeten van Jezus. "Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal de zachtmoedigen Zijn weg leren." (Psalm 25:9 sv.)

De taal van de zachtmoedige is nooit die van grootspraak, maar die van het kind Samuel: "Spreek Here, want uw dienstknecht hoort" (1Sam3:9).

Toen Jozua in de meest eervolle positie gesteld werd als bevelhebber van Israël, gebod hij verzet tegen alle vijanden van God. Zijn hart was gevuld met edele gedachten over zijn grote opdracht. Maar op een wenk van een boodschap van de Hemel, plaatst hij zichzelf in de positie van een klein kind om geleid te worden. "Wat heeft mijn Heer tot zijn knecht te zeggen?" was zijn antwoord. De eerste

woorden van Paulus nadat Christus aan hem was geopenbaard waren: "Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal? (Hand 9:6",SV).

Zachtmoedigheid in de school van Christus is een van de opvallende vruchten van de Geest. Het is een genadegave die bewerkt wordt door de Heilige Geest als heiligmaker, en het stelt zijn bezitter in staat om ten alle tijden een onbezonnen en onstuimig humeur te beheersen. Wanneer de genadegave van zachtmoedigheid gekoesterd wordt door hen die van nature nors of driftig van aard zijn, zullen zij de uiterste pogingen in het werk stellen om hun ontevreden humeur te onderwerpen. Elke dag zullen zij groeien in zelfbeheersing, totdat datgene wat onaantrekkelijk en anders is dan Jezus, overwonnen is. Zij worden gelijkgemaakt aan het Goddelijke Voorbeeld, totdat zij het goddelijke bevel kunnen gehoorzamen: "Ieder mens moet snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn" (Jacobus 1:19).

Zachtmoedigheid is de innerlijke versiering, die God op hoge waarde schat. De apostel spreekt hiervan als voortreffelijker en waardevoller dan goud, of parels, of kostbare kleding. Terwijl de uiterlijke versiering slechts het sterfelijke lichaam verfraait, versiert het sieraad van zachtmoedigheid de ziel en verbindt de sterfelijke mens met de oneindige God. Dit is het sieraad van Gods eigen keus. Hij die de hemelen versierde met bollen van licht, heeft door dezelfde Geest beloofd dat Hij "de zachtmoedigen zal versieren met heil" (Psalm 149:4).

De engelen van de hemel zullen hen registreren als best gekleed, die de Here Jezus hebben aangedaan en met Hem wandelen in zachtmoedigheid en nederigheid van geest.

-RH Jan 18, 1881, 18-20, 22

ST 2-3-98, 10-26-88; MB 13-17; 21MR 213-217; 19MR 341-345; SL 14-16; RC 264

Maandag 25/10 (Daden spreken luider dan woorden; 1 Samuel 25)

Zonder haar man te raadplegen of hem iets van haar voornemen te vertellen, maakte Abigaïl haastig een grote hoeveelheid voedsel gereed die ze op ezels laadde, en met haar knechten vooruit zond, terwijl ze zelf ook op weg ging om David te spreken. Ze ontmoette hem bij een heuvel. "Toen Abigaïl David zag, sprong zij haastig van de ezel af en wierp zich vlak voor David op haar aangezicht; zij boog zich ter aarde, wierp zich voor zijn voeten neer en zeide: Op mij, mijn heer, rust de schuld. Laat uw dienstmaagd toch tot u mogen spreken, en hoor de woorden van uw dienstmaagd aan" (1 Sam 25:23,24).

Abigaïl sprak David met evenveel eerbied aan alsof ze sprak tot een gekroond vorst. Nabal had spottend uitgeroepen: "Wie is David?" maar Abigaïl noemde hem "Mijn heer". Met vriendelijke woorden trachtte ze zijn irritatie te kalmeren en ze smeekte hem om vergeving voor haar man. Zonder zich hierop te beroemen, maar vol wijsheid en liefde tot God, openbaarde Abigaïl haar toewijding voor haar gezin. Ze maakte David duidelijk dat de onverstandige houding van haar man niet bedoeld was als een persoonlijke belediging, maar alleen de uiting was van een ongelukkige en zelfzuchtige natuur....

Deze woorden konden slechts gesproken worden door iemand die wijsheid van boven bezat. De godsvrucht van Abigaïl kwam als de geur van een bloem tot uiting in haar woorden en daden, zonder dat ze zich dat bewust was. De Geest van Gods Zoon leefde in haar hart. Haar woorden vol vriendelijkheid en aangenaamheid hadden een hemelse invloed. David kwam daardoor tot andere gedachten, en hij beefde toen hij eraan dacht wat de gevolgen van zijn overhaaste daad zouden zijn geweest. "Zalig de vrede-stichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden" Matteüs 5:9

Het is te wensen dat er meer waren als deze Israëlitische vrouw, die geprikkelde gevoelens zouden kunnen stillen, overhaaste daden zouden verhinderen en een groot kwaad zouden tegengaan door kalme en verstandige woorden.

Een toegewijd christelijk leven verspreidt licht, troost en vrede. Het wordt gekenmerkt door zuiverheid, tact, eenvoud en bruikbaarheid. Het wordt geleid door die onzelfzuchtige liefde, die het leven heiligt. Het is vol van Christus en verspreidt licht, waar de drager ervan zich ook bevindt. Abigaïl was een verstandige raadgeefster. De drift van David werd gestild door haar invloed en spreken. Hij was overtuigd dat hij een onverstandige beslissing had genomen en de macht over zijn zinnen had verloren.

Nederig aanvaardde hij de bestraffing, in overeenstemming met zijn eigen woorden: "Slaat een rechtvaardige mij, het is liefde, kastijdt hij mij, het is olie voor mijn hoofd" Psalm 141:5

Hij dankte en zegende haar, omdat ze hem in oprechtheid raad gegeven had.

-PP 666-667

PP 665-668; CC 169, 170; RC 333

Dinsdag 26/10 (Tijd om te spreken; 1 Samuel 25:23-31; Exodus 32:32)

God hoort de roep van hen die deemoedig en berouwvol zijn. Zij die regelmatig een beroep doen op de troon der genade en oprechte ernstige smeekbeden opzenden om goddelijke wijsheid en kracht, zullen zeker actieve, bruikbare dienstknechten worden van Christus. Zij mogen dan geen grote talenten hebben, maar met nederigheid van hart en een vast vertrouwen op Jezus kunnen zij goed werk doen door zielen tot Christus te brengen. Zij kunnen door God mensen bereiken. . .

Als wij volgelingen zijn van Christus, komen Zijn verdiensten, die ons toegerekend worden, als een welriekend reukwerk aan bij de Vader. En de eigenschappen van het karakter van de Zaligmaker die in ons hart worden ingeplant, zullen om ons heen een kostbare geur verspreiden. De geest van liefde, zachtmoedigheid en verdraagzaamheid die ons leven doordringt, zal kracht hebben om harde harten te onderwerpen en te verzachten, en bittere tegenstanders van het geloof voor Christus te winnen. .

"Wie is wijs en verstandig onder u? Hij tone uit zijn goede wandel zijn werken met wijze zachtmoedigheid" (Jak 3:13). Mijn broeders en zusters, hoe gebruikt u de gave van het spreken? Hebt u geleerd om uw tong zo te beheersen dat deze te allen tijde de voorschriften volgt van een verlicht geweten en geheiligde liefde? Is uw wandel vrij van lichtzinnigheid, trots, kwaadaardigheid, bedrog en onreinheid? Staat u zonder bedrog voor God? Er gaat een enorme kracht uit van woorden. Satan zal, indien mogelijk, de tong actief in zijn dienst gebruiken. Uit onszelf kunnen wij dit weerbarstige lid niet beheersen. Goddelijke genade is onze enige hoop.

Zij die ijverig onderzoeken hoe zij de eerste plaats kunnen bereiken, zouden er beter aan doen te bestuderen hoe zij die wijsheid kunnen verkrijgen die "vooreerst rein, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gezeglijk, vol van ontferming en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd is" (Jacobus 3:17). Mij is getoond dat bij veel predikanten deze woorden in het hart moet worden gegrift. Hij in wie Christus vorm heeft gekregen, toont "uit zijn goede wandel zijn werken met wijze zachtmoedigheid" (Jak 3:13). . .

"Zalig de vrede-stichters." Genade en vrede rusten op hen, die weigeren zich te mengen in woordenstrijd. De verkopers van schandalen gaan van gezin tot gezin; zij die God vrezen zullen hun huis rein houden. De tijd die zo vaak meer dan verspild wordt aan ijdele, lichtzinnige en kwaadaardige roddel, zou besteed moeten worden aan hogere en edeler onderwerpen. Als onze broeders en zusters zendelingen van God zouden zijn, de zieken en de beproefden zouden bezoeken, en zich vriendelijk en geduldig zouden inzetten voor hen die dwalen, kortom, als zij het Voorbeeld zouden navolgen, zou de kerk in al haar gelederen voorspoedig zijn.

-5T 173-176

RH 8-18-85; ST 2-8-83; 5T 172-177

Woensdag 27/10 (Wat Abigaïl niet zal doen; 1 Samuel 25:25,26,28)

Het is Gods wil dat wij opgewekt zijn. Hij wil dat wij onze harten openen voor de zonnestralen van de hemel; hij wil dat onze gezindheid milder wordt door Zijn liefde en goedheid, die duidelijk wordt in onze levens en in de dingen van de natuur, die ons omringt. Zij die met ons in aanraking komen, worden ten goede of ten kwade beïnvloed door onze woorden en daden. Wij verspreiden onbewust de geur van ons karakter in de zedelijke sfeer die ons omringt, of wij vergiftigen die sfeer door gedachten, woorden en daden die een nadelige invloed hebben op hen met wie wij omgaan. "Niemand onzer leeft voor zichzelf" (Rom 14:7).

Het is zelfzuchtig om onze kostbare tijd te wijden aan het treuren over onze teleurgestelde hoop en ons over te geven aan een nutteloos verdriet dat het gezin overschaduwet. Wij zouden opgewekt moeten zijn, al is het slechts voor hen die min of meer van ons afhankelijk zijn voor blijdschap. Wij moeten voorzichtig zijn opdat onze onbewuste invloed anderen niet uit balans brengt en hen afkeert van het werk dat God voor hen bedoelde.

Het is onze plicht om overal het beste ervan te maken en een gewoonte te ontwikkelen om positief naar dingen te kijken. Laat de wolk die ons overschaduwet, voorbijtrekken, terwijl wij geduldig wachten tot de helder blauwe hemel verschijnt en de gezegende zonneschijn tevoorschijn komt. . .

Zij die het grootste leed hebben gedragen, zijn vaak degenen die de grootste troost brengen aan anderen, en een zonnetje zijn waar ze ook heengaan. Zulken zijn getuchtigd en verzacht door hun lijden; zij hebben hun vertrouwen in God niet verloren toen moeilijkheden hen overvielen, maar zij hielden nog steviger vast aan zijn beschermende liefde. Zulken zijn een levend bewijs van Gods tedere zorg, die zowel de duisternis als het licht maakt, en ons tuchtigt voor onze bestwil. Christus is het Licht der wereld; in Hem is geen spoor van duisternis. Kostbaar Licht! Laat ons in dat Licht leven! Zeg vaarwel

tegen droefheid en klagen. “Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!” (Fill 4:4).

De bedroefden kunnen moed vatten, de wanhopigen kunnen hopen, want zij hebben een meevoelende vriend in Jezus. Wij kunnen al onze moeilijkheden en hartzeer uitstorten in zijn meevoelende oren. Laat ons niet spreken over duisternis en ongeloof wanneer wij samenkomen, of de sombere hoofdstukken uit ons leven verhalen. Laat ons over de liefde van God spreken die aan ons is geopenbaard, die in de natuur wordt gezien, in het hemelse uitpansel, in alle wijze ordening van de Voorzienigheid. Laat ons zoeken naar de lichtstralen die ons pad hebben verlicht, en bij die herinnering stilstaan, met dankbare harten. Laat ons nadenken over de ongeëvenaarde liefde van Christus; want in Hem hebben wij een voortdurend onderwerp van blijdschap. In Hem is geen spoor van duisternis. Hij is het Licht des levens, uitblinkend boven tienduizend en alles aan Hem is bekoorlijk.

-HR Oct 1, 1877, 29-31, 33-34

AUCR 6-1-04; AG 122; RC 333

Donderdag 28/10 (In en uit; 1 Samuel 25:41; Matteüs 20:28)

Jezus zegt: “Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd” (Joh 14:27). De vrede waarover gesproken wordt door de grote Leraar is groter en voller dan wij ons hebben voorgesteld. Christus staat gereed om grote dingen voor ons te doen, om onze natuur te herstellen door ons deelgenoot te maken van Zijn goddelijke natuur. Hij wacht om onze harten met zijn hart van oneindige liefde te verbinden, opdat wij geheel met God verzoend zouden zijn, maar het is ons voorrecht om te begrijpen dat God ons liefheeft zoals Hij Zijn Zoon liefheeft. Wanneer wij in Christus geloven als onze persoonlijke Verlosser, dan hebben wij de vrede van Christus. De verzoening waarin voor ons voorzien is in de verzoening van Christus is de grondslag van onze vrede, maar sombere gevoelens zijn er geen bewijs van dat de beloften van God niet geldig zijn. U slaat acht op uw gevoelens, en omdat uw vooruitzichten niet helemaal goed zijn, begint u het kleed van zwaarmoedigheid steeds dichter om uw ziel te trekken. U ziet op uzelf en denkt dat God u verlaat. Maar u moet op Christus zien. In Mij, zegt Christus, zult u vrede hebben. Door in te gaan in de gemeenschap met Christus, betreden wij het gebied van vrede. . .

God heeft ons Jezus gegeven als onze zondendrager, opdat wij volmaakt mogen worden voorgesteld voor de troon van God in de verdiensten van Christus. Diegenen die Jezus aannemen als de weg, de waarheid en het leven, zijn de geliefden van God, net zoals Zijn eniggeboren Zoon geliefd is. Jezus stierf om zielen van de slavernij van de zonde te redden, en een ieder die terugkeert tot Zijn trouw, is kostbaar in de ogen van God. Onze glorievolle Verlosser, die stierf om onze eeuwige vreugde te verkrijgen, is een opgestane Heiland, die is opgevaren naar de Vader. Hij voerde krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen.

De bediening van zijn genade is in Zijn handen, en Hij leeft altijd om Zijn zegeningen in de overvloedige mate van Zijn genade uit te delen. Hij zal kracht aan Zijn kinderen geven, naar de mate waarin de omstandigheden dat vragen. Hij zegt: “Neigt uw oor en komt tot Mij; hoort, opdat uw ziel leve; Ik zal met u een eeuwig verbond sluiten: de betrouwbare genadebewijzen van David” (Jesaja 55:3). “Uw sterkte moge zijn als uw levensduur” (Deut 33:25). Kleine irritaties en beproevingen die met geduld worden gedragen, zullen de ziel toerusten voor het verdragen van grotere beproevingen en zwaardere toetsen, maar er zal naar evenredigheid genade worden geschonken voor elke beproeving die over ons zal komen. De Heiland zegt: “Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen” (Johannes 16:33).

Satan weet dat Christus verlossing heeft gekocht voor heel de wereld, en hij is vastberaden om iedere ziel die hij ook maar kan beïnvloeden, uit de handen van de Christus te rukken. Maar gelovende in Christus zullen wij genade hebben om zijn verzoeken het hoofd te bieden. Jezus wil dat wij getroost en bemoedigd zijn door geloof in Zijn goedheid.

-RH May 19, 1896, 1, 3-4

RH 8-28-83, 2-7-57, 9-1-91, 11-15-87; PrT 1-30-90; 10MR 77-80; TDG 62

Vrijdag 29/10 (Gij zult rust vinden; Matteüs 11:28-30)

Het kruis spreekt van leven en niet van dood, tot de ziel die in Jezus gelooft. Verwelkom de kostbare levengevende lichtstralen die van het kruis van Golgotha schijnen. Strek u uit naar de zegen, geloof in de zegen. Uw Heiland, die stierf aan het kruis, is Gods geschenk aan een gevallen wereld, en dat geschenk omvat de hele hemel. . .

Broeders, het kruis spreekt van betere dingen dan het bloed van Abel voor iedere ziel, die Jezus Christus aanneemt. Wanneer donkere schaduwen over u komen, is dat omdat satan zichzelf tussen u en de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid heeft geplaatst. In tijden van moeilijkheden wordt het licht verduisterd en wij begrijpen niet waarom het lijkt alsof de verzekering is teruggetrokken. Wij worden ertoe gebracht op onszelf en de schaduw van het kruis te zien, en dit verhindert ons om de vertroosting te zien die er voor ons is. Wij klagen over de weg en trekken onze hand terug uit de hand van Christus. Maar soms breekt het gunstbewijs van God plotseling door tot de ziel en wordt de somberheid verdreven. Laat ons in het zonlicht van het kruis van Golgotha leven. Laat ons niet langer verblijven in de schaduw, terwijl we over ons verdriet klagen, want dit maakt onze moeilijkheden alleen maar erger.

Laat ons nooit vergeten, zelfs wanneer we door een dal gaan, dat Christus evenzeer bij ons is wanneer we vol vertrouwen daar wandelen, als wanneer we op de bergtop zijn. De stem zei tot ons: "Wilt u uw last niet wentelen op de Lastendrager, de Here Jezus Christus? Wilt u niet aan de zonnige zijde van het kruis leven? En zeggen: "Want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag." "Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, daar gij het einddoel des geloofs bereikt, dat is de zaligheid der zielen." (2 Tim. 1:12; 1 Petr. 1:8,9) . . .

Velen die God liefhebben en die trachten God te eren, vrezen dat ze niet het recht hebben om beslag te leggen op Zijn rijke beloften. Zij staan stil bij hun pijnlijke worstelingen en de duisternis die hun pad omgeeft, en door zo te handelen verliezen zij het zicht op het licht van de liefde dat Jezus Christus op hen heeft geworpen. Zij verliezen het zicht op de grote verlossing die tegen een oneindige prijs voor hen is gekocht. Velen staan van verre alsof zij zelfs bang zijn om de zoom van zijn kleed aan te raken, maar zijn genadevolle uitnodiging is zelfs voor hen en Hij smeekt: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht" (Matteüs 11:28-30).

-10MR 78-80

Verdere studie: PP 667

==== Les 6: 30 oktober-5 november::: Uriah: Het geloof van een vreemdeling

Verkiez eerder armoede, scheiding van vrienden, verlies, verwijten, of welk leed dan ook, dan uw ziel te verontreinigen door zonden. Liever dood dan schande of de overtreding van Gods wet, zou het motto van iedere christen moeten zijn. -TSB 105

Sabbat 30/10 (God kennen; Deut. 6:5)

Het is onontbeerlijk voor ons eeuwig welzijn om meer te weten van God; want liefde voor God is afhankelijk van een begrip van Zijn goedheid, Zijn uitmuntendheid en een kennis van Zijn wil. Er is een waardering van Zijn karakter nodig. Zijn wet is het omschrijving van Zijn karakter, en Hij roept ons op om deze wet te gehoorzamen. God verlangt een volledige overgave van ons gehele wezen. "Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben" is het eerste grote gebod, en hierop steunen alle anderen.

Dit is de basis van alle gehoorzaamheid. Laten zij die voorgeven christenen te zijn eraan denken dat een belijdenis op zich hen niet zal redden. Het leven dat alleen Christus kan geven, wordt slechts op voorwaarde van gehoorzaamheid gegeven, een gehoorzaamheid die de hele mens betreft, - verstand, hart, ziel en kracht. Dit is ware heiligmaking. "Doe dit en gij zult leven," is de enige ware definitie van heiligmaking. . .

Het is onze plicht om al onze krachten te gebruiken in een poging om het Woord van God te kennen. Al onze vermogens moeten worden aangewend om met Hem bekend te worden. Wij hebben God lief met een intensiteit die evenredig is aan de kennis die wij van Zijn eigenschappen hebben en de waarde die wij hechten aan het doel waarnaar wij streven. God lief te hebben met geheel het hart is het gehoorzamen van Zijn wet met vreugde, en de eeuwige uitmuntendheid van Zijn karakter te overdenken. Zulk een liefde kan nooit verborgen blijven. Laat ons Zijn karakter bestuderen in het licht van Zijn Woord, werken als mensen, die beseffen dat ze naar het oordeel gaan, en dat zij zullen worden

geroepen om verantwoording af te leggen voor de woorden die zij spreken en de karaktereigenschappen die zij hebben.

Ons eeuwig welzijn hangt af van onze gehoorzaamheid aan God, en daarom moet het ons enige doel zijn om Hem zeer ernstig te zoeken, opdat wij een kennis van Hem mogen verkrijgen. Dit moet onze eerste overweging zijn. Al het andere moet ondergeschikt gemaakt worden aan dit doel. Het Woord dat onze gids is, verklaart: "Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden" (Matteüs 6:33).

Aangezien alle krachten van geest, ziel en kracht aan God gegeven moeten worden, opdat wij onze vermogens kunnen gebruiken tot Zijn eer en hen op deze manier kunnen vermeerderen, laat ons zijn Woord ernstig en ijverig onderzoeken om onze plicht te leren kennen ten opzichte van onze Schepper. Zo kunnen wij begrijpen dat God geen eis stelt zonder overvloedige voorzieningen te treffen voor de vervulling van die eis. Door de verlossende genade van Christus kan de mens alles volbrengen wat God van hem vraagt.

-ST Aug 2, 1899, 2, 7, 8

RH 5-3-98, 5-21-95, 11-30-97; CE 11-1-97; 13MR 1922

Zondag 31/10 (De glibberige helling; 2 Samuel 11:13-14, 28-29; 15; 12:13, 14)

Eeuw na eeuw van overtreding is over onze wereld gegaan en ook al heeft God voorbeelden gegeven van wat er zal gebeuren met diegenen die kwaad bedrijven, en waarschuwingen, vermaningen en smeekbeden aan de mensen gezonden, toch hebben zij misbruik gemaakt van Zijn genade en hebben zij gewandeld naar de overleggingen van hun eigen harten, omdat Zijn verdraagzaamheid de mogelijkheden en genadetijd van de zondaren heeft verlengd, en Hij zijn vonnis van veroordeling niet heeft uitgevoerd. Zij hebben geen acht geslagen op de raadgevingen van God, noch gelet op zijn vermaningen. Zij hebben gezegd: "Hoe zou God het weten; zou er ook wetenschap zijn bij de Allerhoogste?" (Psalm 73:11) Zij hebben zich gedragen alsof de Schepper van hemel en aarde geen macht had om hun wegen te aanschouwen, en geen rekening hield met recht en gerechtigheid.

Indien diegenen die overwegen om een misdaad te plegen, zeker wisten dat zij snel ontdekt en gestraft zouden worden, zou de angst voor het openbaar maken, voor de schande en het leed hen weerhouden van de weerzinwekkende daden. Maar de verleider heeft de mensen ertoe gebracht te geloven dat ze het bekend worden van hun schuld kunnen bedekken voor de ogen van God en mensen. Hoe ijverig probeert de schuldige zijn echte karakter te verbloemen! Hij neemt een houding aan van onschuld en argeloosheid. Elke toegang die tot de ontdekking van zijn zonde zou kunnen leiden, wordt zorgvuldig bewaakt. Overtreders bereiden hun wegen in het geheim en in duisternis voor. Zij haten het licht en willen niet tot het licht komen, omdat hun daden kwaad zijn. Zij zijn voortdurend genoodzaakt om manieren te bedenken om de verontreiniging van hun zielen te verbergen en zij kunnen erin slagen ontdekking door mensen te ontgaan, maar zij hebben geen enkel middel dat hen zal beschermen tegen de blik van het alziende oog van de Eeuwige. Het woord der waarheid verklaart: "Er is niets bedekt, of het zal geopenbaard worden, en verborgen, of het zal bekend worden. . ." (Matteüs 10:26).

Het is ieders voorrecht zo te leven dat God zijn goedkeuring en zegen aan hem zal geven. Ieder uur kunt u in verbinding met de hemel zijn, het is niet de wil van uw Hemelse Vader dat u ooit onder veroordeling en duisternis zult zijn. Het behaagt God niet dat u uzelf in gebreke brengt. U moet zelfrespect ontwikkelen door zo te leven dat u goedkeuring ontvangt van uw eigen geweten en ook van mensen en engelen. Het is geen bewijs van ware nederigheid dat u voortgaat terwijl u het hoofd laat hangen, en uw hart vol gedachten aan uzelf is.

Het is uw voorrecht om naar Jezus te gaan en gereinigd te worden, en zonder schaamte en spijt voor de wet van God te staan. "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest" Romeinen 8: 1

-RH Mar 27, 1888, 2-3, 17

ST 3-16-88; 2BC 1023; PP 718-722; DA 300-301; 1SP 377-381; 5T 639-640; CC 178

Maandag 1/11(Niemand is een eiland; 1 Samuel 26:5-11; 2 Samuel 11)

Ver kies eerder armoede, scheiding van vrienden, verlies, verwijten, of welk leed dan ook, dan uw ziel te verontreinigen door zonden. Liever dood dan schande of de overtreding van Gods wet, zou het motto van iedere christen moeten zijn. Als een volk dat belijdt hervormers te zijn, dat de meest heilige, ernstige, reinigende waarheden uit Gods Woord bewaart, moeten wij de standaard veel hoger opheffen dan nu het geval is. Er moet onmiddellijk worden opgetreden tegen zonde en zondaars in de gemeente,

opdat anderen God zullen vrezen. Waarheid en reinheid vereisen dat wij een grondig werk maken van het reinigen van het kamp van de Achans. . .

Och, hoe ernstig en voortdurend zouden wij de Goddelijke Aanwezigheid moeten zoeken, opdat er niet slechts een belijden, maar een besef van de plechtige waarheid dat het einde van alle dingen op handen is en dat de Rechter van de gehele aarde aan de deur staat! Hoe kunt u Zijn rechtvaardige en heilige vereisten opzij zetten? Hoe kunt u recht in het gezicht van Jehova overtreden? Kunt u een weg vol zonde volgen met het volle uitzicht op de gevolgen? Kunt u onheilige gedachten en lage hartstochten koesteren ten aanschouwen van de heilige engelen en de Verlosser, die Zichzelf voor u gaf, opdat Hij u zou verlossen van alle ongerechtigheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen dat ijverig is in goede werken? Kunnen wij schuldeloos zijn en zonde koesteren voor de ogen van God? Wanneer u deze zaak overdenkt in het licht dat schijnt van het kruis van Christus, zal zonde dan niet te laag, te gevaarlijk en te verschrikkelijk lijken om daar aan toe te geven?

Zondige verdorvenheden! Hoe zondig in iedere tijd, maar des te meer nu, wanneer we aan de grens staan van de eeuwige wereld! Ik spreek tot mijn volk. Indien u tot dicht bij Christus nadert en tracht uw belijdenis te versieren met een goed geordend leven en een heilige wandel, zullen uw voeten weerhouden worden van het afdwalen naar verboden paden. Indien u slechts waakt, voortdurend waakt in gebed, indien u alles doet alsof u in de onmiddellijke nabijheid van God verkeert, dan zult u gered worden van het toegeven aan verzoeking en kunt u hopen om zuiver, onbevlekt en onbezoedeld bewaard te worden tot het einde. . .

Voor het kruis ziet de zondaar zijn ongelijkheid met het karakter van Christus. Hij ziet de verschrikkelijke gevolgen van de overtreding, hij haat de zonde die hij heeft begaan en hij houdt vast aan Jezus door levend geloof. Hij heeft geoordeeld over zijn toestand van onreinheid in het licht van de tegenwoordigheid van God en de hemelse wezens. Hij heeft het afgemeten aan de standaard van het kruis. Hij heeft het gewogen in de weegschaal van het heiligdom. De zuiverheid van Christus heeft aan hem zijn eigen onzuiverheid in zijn weerzinwekkende kleuren geopenbaard. Hij keert zich af van de verontreinigende zonde en ziet op Jezus en leeft.

-TSB 105-108

BEcho 12-17-94; PP 720-726; TSB 92-98; CC 180

Dinsdag 2/11 (Een vreemdeling in Israël; Jozua 6:25; Ruth 1:1-16)

De grote beginselen die vervat zijn in de wet van God leggen ons de plicht op om God boven alles lief te hebben en onze naasten als onszelf. Zij die God liefhebben zullen de eerste vier inzettingen van de Tien Geboden houden, die de plicht van de mens ten opzichte van zijn Schepper omschrijven. Maar in het uitvoeren van dit beginsel door de genade van Christus, zullen wij in onze karakters de goddelijke eigenschappen tot uitdrukking brengen en wij zullen de liefde van God uitwerken in al ons handelen met onze naasten. "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Joh 3:16). God gaf Zijn beste gave aan de wereld, en een ieder die ook de eigenschappen van God heeft, zal zijn naaste liefhebben met dezelfde liefde waarmee God hem heeft liefgehad. De Geest van God die in de harten woont, zal geopenbaard worden in liefde voor anderen. . .

Deut. 24:14,15; Lev. 19:13: De Here Jezus gaf deze geboden vanuit de wolkkolom, en Mozes herhaalde ze voor de kinderen van Israël en schreef ze in een boek, opdat zij niet zouden afwijken van gerechtigheid. Wij zijn verplicht deze opgaven te vervullen, want door zo te doen, vervullen wij de opgaven van de wet van God. Wanneer een broeder die onzelfzuchtig voor de zaak van God heeft gewerkt, verzwakt wordt naar lichaam, en zijn werk niet langer kan doen, laat hem dan niet ontslagen worden en aan zijn lot worden overgelaten. Geef hem voldoende salaris om in zijn onderhoud te voorzien; want denk eraan dat hij tot Gods gezin behoort, en dat u allen broeders bent. In het Nieuwe Testament heeft de Verlosser van de wereld precies aangegeven wat zuivere godsdienst inhoudt in ons handelen met onze naasten. Het gehoorzamen aan de eerste vier geboden met de gehele ziel maakt dat wij de hoogste liefde aan God geven en dat wij medewerkers met God worden in het uitvoeren van de wil van God ten opzichte van onze naasten. . .

De laatste zes inzettingen van de Tien Geboden openbaren de plicht van de mens ten opzichte van zijn naasten; en diegenen die gehoorzaamheid geven aan de eerste vier geboden, zullen ook de bevelen van de laatste zes uitvoeren. Ons wordt geboden om onze naaste lief te hebben als onszelf. Dit gebod betekent niet dat wij alleen hen lief hebben die denken en geloven precies zoals wij denken en geloven. Christus illustreerde de betekenis van het gebod door de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan.

Maar hoe vreemd dat deze kostbare woorden worden veronachtzaamd en hoe vaak onderdrukken mensen hun naasten en heffen hun zielen op tot ijdelheid. Mensen verheerlijken zichzelf en verheffen zichzelf boven hun broeders. "Zo zegt de HERE: De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht. . . (Jer. 9:23,24; Jes. 1:16,17)

-RH Dec 18, 1894, 3, 6-8

RH 8-11-96, 12-25-94; ST 2-7-84, 5-21-96; CD 144-146; PP 310-311

Woensdag 3/11 (Wat is in een naam? Gen. 17:5; 32:17,28; Dan. 1:7)

De godsdienst van Christus zal alle ruwheid van het karakter verwijderen, en zal de ziel verzachten en onderwerpen. Wij hebben de Geest van God nodig, en wij zien uit naar de openbaring hiervan onder ons. . .

En als dit plaats moet vinden, moeten wij nu beginnen met het werk van hervorming door ons tot de Here te wenden vervuld met een vastberaden hart. Laat het werk beginnen, opdat het hart verzacht kan worden en Christus u kan vormen en kneden naar Zijn eigen goddelijke beeld. Maar velen denken dat zij niet naar Jezus kunnen gaan met vertrouwen. Zij zeggen: "Het lijkt alsof God mijn gebeden niet hoort. Ik heb steeds weer opnieuw geprobeerd om mijn ziel van zonde te bevrijden, maar ik kan het niet." Zij zeggen: "Here, ik ben machteloos en ik werp mijn hulpeloze ziel op U." Dat is wat Jakob deed. Heel de nacht had hij geworsteld met Een van wie hij dacht dat het zijn vijand was, maar het was de grote Ik Ben, de Almachtige God, de Vredevorst, en zolang hij doorging met worstelen, vond hij geen vertroosting en geen hoop. Het was voor hem een zaak van leven of dood, en zijn kracht was bijna uitgeput. Toen raakte de Engel zijn heup aan, en wist hij dat hij niet te maken had met een gewone tegenstander. Gewond en hulpeloos viel hij op Degene met wie hij had geworsteld, net zoals u en ik moeten doen, net zoals iedere ziel die op de Rots valt, wordt gebroken. "Laat mij gaan, want de dageraad is gekomen," smeekte de Engel, maar Jakob hield niet op met pleiten en Christus moest tot een vergelijk komen met deze hulpeloze ziel. Hij kan zich niet losrukken van een gewonde en hulpeloze ziel, die tot Hem roept om hulp. Jakob pleit met een vastberaden geest: "Ik laat u niet gaan, tenzij gij mij zegent." Wie was het die zijn geest van volharding inspireerde? – het was Hij, die met hem worstelde, Hij was het die hem de overwinning gaf, die zijn naam veranderde van Jakob naar Israël en zei: "Gij hebt gestreden met God en mensen, en gij hebt overmocht. . ." (Genesis 32:28).

De Vader weet hoe u hem vertegenwoordigt naar de wereld. Hij weet precies welke indruk u maakt op de mensen om u heen. Uw woorden en daden zijn alle opgeschreven in de boeken van de hemel, en om Jezus juist voor te stellen aan de wereld moet de bekerende kracht van God iedere dag in uw eigen hart gevoeld worden. Wanneer u uitgaat naar de mensen, in de marktplaats, terwijl u op straat loopt, in welk beroep u ook werkt, moet u een levende verbinding met God hebben en het karakter van Jezus vertegenwoordigen naar de wereld. Jezus zei: "Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik ook u" (Joh 20:21). Zoals Christus de Vader moest vertegenwoordigen, zo moeten de volgelingen van Christus hun Heer vertegenwoordigen voor de mensen. Uw leven moet met Christus verborgen zijn in God.

-ST Feb 22, 1892, 3, 11

YI 10-29-07; BEcho 2-15-92; ST 11-27-79; 1SP 118-124

Donderdag 4/11 (Een man van principe; 2 Samuel 11:5,8,10-13)

"HERE, wie mag verkeren in uw tent? Wie mag wonen op uw heilige berg? Hij, die onberispelijk wandelt en doet wat recht is en waarheid spreekt in zijn hart. . . hij leent zijn geld niet op woeker en aanvaardt geen geschenk tegen de onschuldige. Wie zó handelt zal nimmer wankelen" (Psalm 15:1,2,5)

De psalmist beschrijft hier enige van de eigenschappen van hen, die God aannemen en die deel mogen nemen aan de aanbidding van Hem in de hemelse gewesten.

De eerste is: "Hij, die onberispelijk wandelt en doet wat recht is." De allereerste stap op de weg ten leven is de gedachten op God gericht te houden, de vreze des Heren voortdurend voor ogen te houden. Eén enkele afwijking van zedelijke onkreukbaarheid maakt het geweten ongevoelig en opent de deur voor de volgende verzoeking. "Wie in oprechtheid wandelt, gaat veilig, maar wie zijn wegen verdraait, wordt doorzien" (Spreuken 10:9). Er wordt ons gezegd God boven alles lief te hebben, en onze naaste als onszelf, maar de dagelijkse ervaring in het leven toont aan dat deze wet wordt veronachtzaamd. Oprechtheid in het handelen en zedelijke onkreukbaarheid zullen ons verzekeren van de gunst van God, en zal iemand een zegen voor zichzelf en de samenleving maken, maar onder de verschillende verleidingen die iemand belagen aan iedere zijde, is het onmogelijk om zonder goddelijke hulp een zuiver geweten te bewaren en de gunst van de Hemel en het principe eerlijkheid lief te hebben omwille

van het recht. Een karakter dat is goedgekeurd door God en mensen zou verkozen moeten worden boven rijkdom. Het fundament zou wijd en diep moeten worden gelegd, terwijl het rust op de rots, Jezus Christus. Er zijn er teveel die beweren op het ware fundament te werken. Hun onzorgvuldig handelen laat zien dat zij op los zand bouwen, maar de grote storm zal hun fundament wegspoelen en zij zullen geen schuilplaats hebben.

Velen verdedigen zich door te zeggen dat zij verliezen zullen lijden tenzij zij scherp zijn en letten op voordelen voor zichzelf. Hun gewetenloze burens, die zelfzuchtige voordelen benutten, zijn voorspoedig, terwijl zij, hoewel ze proberen eerlijk te handelen in overeenstemming met Bijbelse principes, niet zo zeer begunstigd zijn. Zien deze mensen de toekomst? Of zijn hun ogen te zwak om door mist van giftige dampen van wereldsgezindheid te zien dat eerlijkheid en onkreukbaarheid niet beloond worden met de munt van deze wereld? Zal God deugd belonen met louter werelds succes? Hij heeft hun namen gegrift in de palmen van Zijn handen als erfgenamen voor blijvende eer, rijkdommen die niet vergaan. Wat heeft die oneerlijke man bereikt met zijn wereldse handelswijze? Welke hoge prijs moest hij voor zijn succes betalen? Hij heeft zijn edele mannelijkheid opgeofferd, en de weg genomen die tot verderf leidt.

-ST Feb 7, 1884, 1-5

ST 7-1-80; 11MR 100-104; 3BC 1158; OHC 63; SD 111

Vrijdag 5/11 (De belangrijkste vraag. Jesaja 27:5)

De grote crisis staat voor de deur, en iedereen moet zo handelen alsof het om zijn eigen ziel gaat. De belangrijkste vraag is: Hoe zal ik mijn ziel redden, waarvoor Christus stierf? Hoe zal ik heilig zijn zoals Hij heilig is? Het is nu tijd om te vragen om vergeving van uw zonden, om de verzekering dat uw naam in het boek des levens van het Lam is geschreven. Laat een ieder beseffen dat hij niet zichzelf toebehoort, maar dat hij is gekocht met een prijs, zelfs met het bloed van de Zoon van God.

Leef dag aan dag voor Christus. Tracht alleen maar voor deze ene dag een overwinnaar te zijn, want u weet niet of u nog een dag krijgt om te leven. Belijdt uw zonden vandaag. U hebt de beloften van vergeving.

De Here zegt: "Hij moest Mijn sterkte aangrijpen, hij zal vrede met Mij maken, vrede zal hij met Mij maken." (Jesaja 27:5 sv).

God meent het met ons. Hij is zeer verdraagzaam en geduldig met ons geweest en het licht dat op ons geschinen heeft van de troon zijner heerlijkheid zal onze verantwoordelijkheid niet verminderen, maar, als wij nalaten het ons ten nutte te maken, zullen wij zonder verontschuldiging zijn. God laat niet met Zich spotten. U kunt vragen: Wat zal ik doen om het licht van de waarheid voort te helpen? Ik zeg u: Werk nederig voor God; verhef uzelf niet, maar denk eraan dat u op heilige grond staat. Wij leven in de laatste dagen en de grote vraag is: Hoe zal ik voor God staan? Iedereen is verantwoordelijk voor het licht wat hij heeft ontvangen. Wat heeft u gedaan met het licht uit de hemel? Heeft u het onder een korenmaat gezet?

Er moet een groot werk worden gedaan, want wij moeten de mensen bereiken met het goddelijke licht van waarheid, niet op onze eigen manier, maar door de kracht en de Geest van God. God zal ons als instrumenten in Zijn handen gebruiken, als wij onszelf aan Hem overgeven. Och, dat een ieder toch de inspanning zal maken die noodzakelijk is om eeuwig leven te verkrijgen! Iedere ziel is kostbaar in de ogen van God. Hij spreekt door de profeet: "Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir" (Jesaja 13:12). Deze zeldzaamheid (kostbaarheid sv) zal tot stand komen in de ziel die met Christus is verbonden, maar wij moeten onze eigen weg verlaten, onze eigen gedachten moeten worden weggedaan.

Jezus zegt: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij" (Openbaring 3:20).

O, zal Jezus voor niets smeken om een ingang in uw hart? Neem het vuilnis van voor de deur weg en laat Hem binnenkomen en dan zult u weten wat de vertroosting en vrede van Zijn zegen is. Ik stel u de Man van Golgotha voor. Hij kan tot het uiterste behouden een ieder die door Hem tot God komt. Hoe meer u van Jezus heeft, hoe meer u verlangt naar een hechtere verbintenis met Hem en uw ziel zal met Christus verborgen zijn in God en zo gereedgemaakt zijn wanneer Hij komt met macht en grote heerlijkheid.

-RH Aug 18, 1891, 9-13

GCB 7-1-00; 1888 399-409; PP 717-720

Verdere studie: CC 177

Geen pad is veilig, behalve dat pad welke duidelijker en sterker groeit, hoe meer men erop vertoefd.. De voet kan soms op de veiligste weg uitglijden. Om te lopen zonder angst, moet u weten dat uw hand stevig vastgehouden wordt door de hand van Christus . 2SM - 169

Sabbat 6/11 (Toon lofprijzing aan Hem; 1 Peter 2:9)

Om kinderen van God te zijn en leden van de koninklijke familie, betekent meer dan velen veronderstellen. Degenen die door God tot Zijn kinderen rekt, zullen christelijke liefde voor elkaar openbaren. Zij zullen leven en werken voor een doel – de juiste vertegenwoordiging van Christus aan de wereld. Door hun liefde en eenheid zullen ze aan de wereld tonen dat zij de goddelijke geloofsbrieven bezitten. Door nobelheid in liefde en zelfverloochening, zullen zij laten zien aan de mensen rondom hen dat zij de ware volgelingen van de Verlosser zijn. "Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander"(Johannes 13:35)...

Het is ons door God gegeven taak om elkaar lief te hebben zoals Christus ons heeft liefgehad. De uitvoering van deze taak brengt met de gelukzaligheid van vrede en rust in de Heer zich mee en de veredeling en verheffing van het hele wezen. Degenen die deze plicht verwaarlozen, kunnen volmaaktheid bereiken. Degenen die liefhebben zoals Christus liefhad, zijn uit God geboren, en zijn " in de kracht Gods bewaart .. door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd" (1 Petrus 2:1-5).

Mij werd opdragen om aan onze mensen te zeggen: "En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden"(Jacobus 1:22). Er zijn veel mensen die niet voorbereid zijn om Christus te ontmoeten. "Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt; want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag. Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen. Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen" (Jacobus 1: 23-25).

Er bestaat een heilige relatie tussen Christus, onze Heiland, en de gelovige. Hij zegt: Ik zal u Mij tot bruid verwerven voor eeuwig: Ik zal u Mij tot bruid verwerven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming; Ik zal u Mij tot bruid verwerven door trouw; en gij zult de HERE kennen. (Hosea 2:18-19). "Gij zult de Here kennen." Is dit niet het verlangen van de ziel? Er zijn veel mensen die het idee, dat er enige zekerheid in de religieuze beleving is, belachelijk maken. Sommigen kunnen het niet verdragen om te horen over heiliging en de hogere verworvenheden waarover gesproken. Maar het Woord zegt: "Gij zult de Here kennen" en dit betekent heiligheid en heiliging.
- GCB July 1, 1900, 10, 21-24

RH 9-7-86, 12-12-93, 5-6-84; 2T 104; TSA 86-90; TM 234-238

Zondag 7/11 (Leugens en ellende; 1 Samuel 21:1-9, 22:6-23)

We zien de zwakte van zelfs de edelste mannen, wanneer ze in moeilijke omstandigheden worden gebracht. Deze man keek, toen hij in grote nood was, op naar God met het vaste oog van geloof, en had een ontmoeting met de trotse, bluffende Filistijn. Hij geloofde in God en ging in Zijn naam. Hij vertrouwde op Zijn macht om het werk te doen door het verslaan van de legers van de vijanden van de Heer. Maar toen hij gejaagd en vervolgd werd, hebben verbijstering en verdriet zijn hemelse Vader bijna volledig voor zijn ogen verborgen. Hij leek te denken dat hij alleen was gelaten, om zijn eigen veldslagen uit te vechten. Hij was verward en wist niet welke kant te gaan. We kunnen een les leren uit de ervaring van David. "Daarom, wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle" (1 Korintiërs 10:12). Allen hebben hulp nodig, die alleen God kan geven. O, hoe onbetaalbaar is de zoete invloed van de Geest van God als het gaat om depressieve, wanhopige zielen, het bemoedigen van de zwakhartige, de versterking van het zwakke, en het verlenen van moed en hulp aan de dienaren van de Heer! O, wat een God is onze God, die de dwalende zachtvaardig behandelt, en Zijn geduld en tederheid laat zien in tijden van tegenspoed, en wanneer we overspoeld worden met groot verdriet!

David had God voor geen moment moeten wantrouwen. Wanneer Gods kinderen een fout maken of falen, is het te wijten aan hun gebrek aan geloof. Als schaduwen de ziel omvatten, terwijl we licht en

leiding willen, moeten we omhoog kijken; er is licht boven de duisternis. We moeten leren vertrouwen op onze hemelse Vader, en niet de ziel laten besmetten met de zonde van ongelof. In een poging om onszelf te redden, geven wij onze ziel niet over aan God, als aan een getrouwe Schepper. We verwachten niet dat Hij voor ons zal werken, maar vechten krampachtig in onze eigen eindige kracht om door een muur van moeilijkheden te breken, die alleen God voor ons kan verwijderen. De mens is niets zonder God. Het voorbeeld van goede en edele mannen in de heilige geschiedenis, moet alleen nagebootst worden door ons waar zij de voetstappen van de Heer hebben gevolgd. Wanneer de mens totaal op God vertrouwt, zal hij trouw aan zichzelf zijn; en hij kan hopen en zich verheugen in de God van zijn heil, ook als elke vriend van de aarde een vijand wordt.

David had alle reden om God te vertrouwen. Hij was de gezalfde van de Heer. Hij werd in het midden van het gevaar door de engelen van God beschermd. Hij was gewapend met dapperheid en moed om wonderlijke dingen te doen, en toen hij alleen maar zijn gedachten afgehaald had van de benarde situatie waarin hij was geplaatst en aan de wonderlijke macht en majesteit van God had gedacht, zou hij in vrede zijn geweest zelfs in het midden van de schaduwen van de dood, en kon hij met vertrouwen de belofte van de Heer hebben herhaald: "Want bergen mogen wijken en heuvelen wankelen, maar mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en mijn vredesverbond zal niet wankelen, zegt uw Ontfermer, de HERE" (Jesaja 54:10).

-ST Aug. 31, 1888, 10-12

PP 655-660, 691-694; CC 167

Maandag 8/11 (Abjatar, de priester; 1 Samuel 23:6, 9-13; 30:7)

De actie van Saul laat zien hoe een koning, die zijn God heeft verlaten, een despoot wordt en zichzelf overgeeft aan de controlerende macht van het kwade. De verklaring van de feiten in het geval van David en de priester werd met minachting behandeld; de waarheid diende slechts om de koning razend te maken, want het nam zijn excuus weg voor het volgen van de ingeving van zijn eigen boze hart. Saul gaf er de voorkeur aan om nog liever de woorden van een boze man te geloven, dan de woorden van de dienaar van God. Aldus is het altijd geweest en zal altijd zijn in onze wereld bij hen, die het doel van de grote tegenstander dienen. "Het recht wordt teruggedrongen en de gerechtigheid blijft verre staan, want de waarheid struikelt op het plein en oprechtheid vindt geen ingang... en wie wijkt van het kwade, wordt het slachtoffer van uitbuiting" (Jesaja 59:14,15)." Wanneer we begrijpen hoe volhardend satan werkt om controle te krijgen over de harten van mensen, zullen we weten waarom de mens met een dergelijk satanische woede en vastbesloten haat gehandeld hebben tegen de dienaren van God in elk tijdperk.

In het bestuderen van de geschiedenis van de kerk vanaf de val van Adam tot in onze eigen tijd, zien we dat de rechtvaardigen het mikpunt zijn van de aanvallen van kwade engelen en kwade mensen. Het is een opgezet plan van de vijand om te zoeken naar het verderf van de zielen van degenen die de eer van God zullen verdedigen, en toen hij dit niet kon bereiken, bewerkte hij dat zij ter dood werden gebracht. Satan heeft de grootste activiteit laten zien, opdat de ware aanbidders van God zouden worden weggevaagd van de aarde, maar hij heeft zijn plan niet volledig kunnen uitvoeren, want God heeft een grens aan zijn macht gesteld. Er is onkruid ingezaaid met de tarwe, maar de tarwe is bewaard gebleven. Trouwe mannen hebben vuur en zwaard doorstaan, ketterij en ontmoediging en zijn uit de grote verdrukking voortgekomen met hun gewaden gewassen en wit gemaakt in het bloed van het Lam. Duizenden zijn bezweken op de brandstapels, maar anderen zijn opgestaan om hun plaats in te nemen. Trouwe voorstanders van de waarheid hebben het conflict van de strijd doorstaan, en de controverse is tot in onze dagen gebracht. Het licht van de waarheid heeft op ons geschinen, zodat wij het op anderen kunnen weerkaatsen.

Dit is wat Saul kon doen onder de leiding van satan. Hij kon alle soorten wreedheden uitoefenen. Toen God zei dat de zonden van de Amalekieten teveel waren, en hem de opdracht gaf om de Amalekieten totaal uit te roeien, was hij te medelevend om de opdracht van de Heer te voldoen, en spaarde wat overgeleverd was aan vernietiging, maar nu, zonder enige opdracht van God, onder de leiding van satan kon hij de priesters van de Heer doden, en de inwoners van Nob naar hun ondergang brengen. Zo wordt de ontarding van het menselijke hart getoond, dat de leiding van God weigert.

-ST Sept 21, 1888, 8-9, 18

ST 10-5-88, 10-12-88, 9-24-02; RH 12-22-91, 1-3-93, 1-17-93; SSW 2-1-96; PP 749-751; TM 354-358

Dinsdag 9/11 (De Oproer van Absalom; 2 Samuel 15-18)

Terwijl de priesters naar Jeruzalem terugkeerden kwam er een donkerde schaduw over de vertrekkende menigte. Hun koning een voortvluchtige, zichzelf verschoppelingen, verlaten zelfs door de ark van God – de toekomst was verduisterd, vol angst en voortekens [2 Samuel 15:30-31].

Alweer was David gedwongen om in het ongeluk dat hem overkwam, de gevolgen van zijn eigen zonden te herkennen. Het overlopen van Achitofel, de meest bekwame en sluwste politieke leider, kwam voort uit wraak vanwege de schande voor de familie door het onrecht Batseba, die zijn kleindochter was, aangedaan.

Het geweten van David bracht hem bittere en vernederende waarheden in herinnering. Terwijl zijn trouwe onderdanen zich afvroegen waar de plotselinge wending in zijn geluk uit voortkwam, was het voor de koning geen mysterie. Vaak had hij voortekens over een tijd zoals deze. Hij was verbaasd dat God zijn zonden zo lang verdroeg, en de verdiende straf had uitgesteld. En nu tijdens zijn haastige en berouwvolle vlucht, op blote voeten, zijn koninklijk gewaad verruild voor zak, het gejammer van zijn volgelingen, die de echo van de heuvels deed ontwaken, dacht hij aan zijn geliefde hoofdstad – aan de plaats waar zijn zonden hadden plaatsgevonden – en terwijl hij zich de goedheid en geduld van God herinnerde, was hij niet helemaal zonder hoop. Hij voelde dat de Heer hem toch met genade zou behandelen.

Veel onrechtplegers verontschuldigen hun eigen zonden door op de zonden van David te wijzen, maar hoe weinigen zijn er die Davids berouw en kracht hebben getoond. Hoe weinigen zouden de berisping en vergelding verdragen met het geduld en standvastigheid die hij liet zien. Hij biechtte zijn zonden op, en had jaren ernaar gestreefd om zijn plicht te doen als een trouwe dienaar van God; hij had voor de opbouw van zijn koninkrijk gewerkt, en onder zijn bewind bereikte zijn koninkrijk de sterkte en de welvaart als nooit eerder bereikt. Hij verzamelde rijke voorraden van materiaal voor de bouw van het huis van God, en zou nu al het werk van zijn leven worden weggevaagd? Moet het resultaat van jaren van toegewijde arbeid, het werk van een genie en zijn toewijding en staatsmanschap, overgaan in de handen van zijn roekeloze en verraderlijke zoon, die de eer van God, noch de welvaart van Israël voor ogen had? Hoe natuurlijk zou het zijn geweest voor David om tegen God te morren in deze grote verdrukking!

Maar hij zag in zijn eigen zonde de oorzaak van zijn problemen. De woorden van de profeet Micha ademen de geest dat David's hart geïnspireerd heeft. "Al zit ik in het duister, de HERE zal mij tot licht zijn. Des HEREN gramschap zal ik dragen – want ik heb tegen Hem gezondigd – totdat Hij mijn zaak verdedigt en mij recht verschaft; Hij zal mij uitleiden in het licht; ik zal aanschouwen, hoe Hij gerechtigheid oefent " (Micha 7:8, 9). En de Heere heeft David niet in de steek gelaten. Dit hoofdstuk in zijn ervaring, waar hij, onder het wreedste onrecht en belediging, zich nederig, onzelfzuchtig, genereus en onderdanig toont, is een van de edelste in zijn hele ervaring. Maar nooit was de heerser van Israël groter in aanzien van de hemel dan op dit uur van zijn diepste publieke vernedering.

-PP 735, 37, 38

Woensdag 10/11 (Abjatars keuze; 1 Koningen 1:1-8; 2 Samuël 12:24; 1 Kronieken 22:9, 10)

Er zou nog een schaduw komen over de laatste jaren van Davids regering. Hij had de leeftijd van zeventig bereikt. De ontberingen en risico's van zijn vroege omzwervingen, zijn vele oorlogen, de zorgen en ellende van zijn latere jaren, hadden de fontein van zijn leven ondermijnd. Hoewel zijn geest haar helderheid en kracht had behouden, hadden zwakheid en leeftijd, met hun verlangen naar afzondering, een snel begrip over wat er omging in het koninkrijk verhinderd, en er ontstond opnieuw opstand in de schaduw van de troon. Alweer was de vrucht van Davids ouderlijke verwennerij duidelijk te zien. Degene die nu naar de troon streefde was Adonia, een man, "zeer welgevormd van gestalte" in persoon en houding, maar zonder principes en met een roekeloos karakter. In zijn jeugd was hij weinig onderworpen geweest aan tucht; want "zijn vader had hem zijn leven lang geen verwijt gemaakt of gezegd: Waarom doet gij zo? " Hij nu, kwam in opstand tegen het gezag van God, die Salomo had aangesteld op de troon. Zowel door de natuurlijke talenten en religieus karakter was Salomo beter gekwalificeerd dan zijn oudere broer om heerser van Israël te worden; maar hoewel de keuze van God duidelijk was, liet Adonia niet na sympathisanten achter zich te krijgen. Joab, hoewel schuldig aan tal van misdaden, was tot nu toe trouw aan de troon; maar nu werd hij lid van de samenzwering tegen Salomo, net als ook Abjatar, de priester.

De opstand stond op uitbarsten; de samenzweerders hadden zich verzameld op een groot feest net buiten de stad om Adonia tot koning uit te roepen, toen hun plannen gedwarsboomd werden door de

snelle actie van een paar trouwe personen, onder wie Zadok, de priester, de profeet Nathan, en Bathseba, de moeder van Salomo. Zij gaven uitleg aan de koning over de stand van zaken, en herinnerden hem aan de goddelijke opdracht dat Salomo de troon zou opvolgen. David nam meteen afstand van de troon ten gunste van Salomo, die onmiddellijk gezalfd en tot koning uitgeroepen werd. De samenzwering werd gesmoord. Zijn belangrijkste opstandelingen kregen de doodstraf. Abjatars leven werd uit respect voor zijn ambt en voormalige trouw aan David gespaard, maar hij werd uit het ambt van hogepriester gezet, die doorgegeven werd aan de lijn van Zadok. ...

David had door zijn eigen ervaring geleerd hoe moeilijk de weg is van hem, die van God afwijkt. Hij had de veroordeling van de verbroken wet gevoeld, en plukte de vrucht van de overtreding; en zijn hele ziel was geroerd met zorg dat de leiders van Israël trouw aan God zouden zijn, en dat Salomo Gods wet zou gehoorzamen, en de zonden schuwen die het gezag van zijn vader hadden verzwakt, zijn leven bitter hadden gemaakt en God hadden onteerd.

-PP 749-50 1

RH 1-25-06

Donderdag 11/11 (Abjatars einde; 1 Koningen 2:13-27; 1 Samuël 2:30-36; Matteüs 26:14-16, 20-23)

God leidt zijn volk stap voor stap. Hij brengt ze in situaties die erop berekend zijn om de motieven van het hart te openbaren. Sommigen verdragen op een punt, maar vallen bij het volgende. Bij elke voorwaartse stap wordt het hart getest, en harder beproefd. Als iemand zijn hart tegengesteld vindt aan het oprechte werk van God, zou hij ervan overtuigd moeten zijn dat hij moet werken om zichzelf te overwinnen, of hij zal uiteindelijk verworpen worden door de Heer. ...

Veel mensen die belijden volgelingen van Christus te zijn, zijn niet bereid een grondig onderzoek te doen in hun eigen hart, om te zien of ze uit de dood tot leven zijn gerezen. Sommigen blijven steunen op een oude ervaring en ze lijken te denken dat een louter belijden van de waarheid hen zal redden; maar Gods Woord openbaart het verschrikkelijke feit dat al deze personen valse hoop koesteren. Het zou God meer welgevallig zijn als deze godsdienstbelijders nooit Zijn naam hadden aangenomen, omdat ze een voortdurende struikelblok zijn voor ongelovigen, en boze engelen juichen over hun onoprechtheid. Deze mensen zijn een vloek voor het doel zowel thuis als in het buitenland. Ze naderen tot God met hun lippen, terwijl hun hart ver van Hem verwijderd is. Wanneer deze zonden, die God haat onderworpen zijn, dan zal Jezus in hun harten komen, en kunnen zij gemeenschap met Hem hebben. Ze kunnen dagelijks groeien in goddelijke kracht en met heilige triomf in staat zijn te zeggen, "Gezegend zij God, die ons de overwinning heeft gegeven door onze Heer Jezus Christus"...(1Kor 15:57).

Jong en oud, God is u nu aan het testen. U bent nu bezig uw eigen eeuwige lot te beslissen. Trots, mode, lege gesprekken, en egoïsme zijn kwaden die, indien gekoesterd, zullen toenemen, en het goede zaad gezaaid in uw harten verstikken, totdat spoedig het woord over u zult worden uitgesproken, zoals van Eli's huis gezegd werd, dat uw zonden nooit verzoend zullen worden met offers, noch offeranden. O, dat elke lauwe belijder kon beseffen wat er van hem verlangd wordt, om de laatste en onderzoekende test van het Oordeel te doorstaan Beste lezers, bedrieg uzelf niet met betrekking tot toe toestand waarin u verkeerd. U kunt God niet bedriegen. Zegt de waarachtige getuige: "Ik weet uw werken" (Openbaring 2 en 3).

Onze enige veiligheid is in het geen ruimte geven aan de duivel; omdat zijn suggesties en doeleinden altijd zijn om ons te kwaad te doen, en ons te belemmeren om op God te vertrouwen. Hij verandert zichzelf in een engel van zuiverheid, zodat hij, door zijn misleidende verleidingen, zijn middelen op een zodanige wijze in te brengen dat we zijn listen niet kunnen doorzien. Hoe meer wij toegeven, des te sterker zullen zijn misleidingen over ons zijn. Het is onveilig om met hem te twisten of te onderhandelen. Want bij elk gelegenheid, die wij aan de vijand geven, zal hij op meer aanspraak willen maken. Onze enige veiligheid is krachtig de eerste suggestie tot aanmatiging te weigeren.

-RH 8 apr 1880, 1, 4, 7, 10

CC 13

Vrijdag 12/11 (Onze Opdracht van God, Jesaja 6:8)

God heeft u uitgekozen voor een grote en plechtig werk. Hij streeft ernaar om u te tuchtigen, u te testen, u te beproeven, u te verfijnen en te veredelen, zodat dit heilige werk kan worden gedaan met het oog enkel gericht op Zijn heerlijkheid en dat geheel aan God toebehoort. Wat een gedachte, dat God een man kiest en hem in nauw verband met Zichzelf brengt, en hem een opdracht geeft om uit te voeren, een werk te doen, voor Hem. Een zwak mens wordt sterk gemaakt, een timide mens wordt

dapper gemaakt, de besluiteloze wordt een man van standvastige en snelle besluitvorming. Wat! Is het mogelijk dat de mens zo belangrijk is om een opdracht van de Koning der koningen te ontvangen! Zal wereldse ambitie de aangetrokken worden door het heilige vertrouwen, de heilige opdracht?

De Majesteit van de hemel kwam naar onze wereld om mensen een voorbeeld te geven van een rein en zuiver leven, en om Zichzelf op te offeren voor de vreugde van het redden van de verlorenen. Wie Christus volgt, is een medearbeider met Hem, samen met Hem aan het goddelijke werk van het redden van zielen. Als bij u een gedachte ontstaat dat u vrijgesteld bent van dit werk, omdat u het vooruitzicht hebt dat het aangaan van een bondgenootschap met de wereld u meer in het zicht van de wereld zal brengen, dan is het omdat u vergeten bent hoe groot en edel het is om iets te doen voor God, hoe een verheven positie het is om medearbeider te zijn met Jezus Christus, een lichtdrager naar de wereld, licht en de liefde op het pad van anderen schijnend.

U zult een groot conflict hebben met de macht van het kwaad in uw eigen hart. U hebt het gevoel dat er een hoger werk voor u is, maar, o, als u maar het werk dat direct op uw pad ligt ter hand zou nemen, en het met loyaliteit doet, en op geen enkele manier uzelf zou verheerlijken, dan zou de vrede en vreugde in uw ziel komen, zuiverder, rijker en meer bevredigend gevend dan de overwinnaars van aardse oorlogen. Om te leven en te werken voor God en het optimale gebruik van al onze tijd en mogelijkheden te maken, is om te groeien in genade en kennis. We kunnen dit doen, omdat het ons werk is. U moet uw twijfels wegzetten, en het volle vertrouwen hebben in de realiteit van uw goddelijke opdracht, om inderdaad succesvol te zijn in dit werk.

De vreugde, het succes, de grootsheid van uw zending, is om altijd klaar te staan met een luisterend oor voor de roeping van de Meester, "Hier ben ik, zend mij" (Jesaja 6:8). Hier, Heer, met de beste en heiligste gevoelens van mijn hart; hier, neem mijn verstand met zijn zuiverste en meest nobele gedachten, neem mij, en maak mij geschikt voor Uw dienst. ...

...Volg waar ook Christus de weg leidt, en zorg dat de voetstappen die u achterlaat in het zand van de tijd zodanig zijn dat anderen veilig het pad van heiligheid kunnen volgen.

-2SM 167-168

ST 4-13-88; RH 8-17-05; 2SM 167-169

Verdere studie: 2SM 167

==== Les 8: 13-19 november ::: Joab: Davids zwakke sterke man

Het geloof van mensen wordt door God beoordeeld, niet op basis van hun mening over zichzelf, niet op basis van hun zelfvertrouwen, maar naar de geest die ze onthullen naar hun dwalende broeders. -HM 1 januari 1892, 19

Sabbat 13/11 (Vertrouw alleen op God; Spreuken 21:2)

"Zo zegt de HERE: De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de HERE ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op aarde doe; want daarin heb Ik behagen, luidt het woord des HEREN" (Jeremia 9:23,24). Goddelijke kennis moet worden gecombineerd met menselijke onderwijzing opdat het evangelie niet wordt verborgen. De apostel zegt: "ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen, zodat zij het schijnsel niet ontwaren van het evangelie der heerlijkheid van Christus, die het beeld Gods is" 2 Kor 4:4). God heeft ons gewaarschuwd dat we niet op onze eigen inzichten moeten steunen. Als we dat doen, zullen we voortdurend in gevaar zijn om misleid en verkeerd geadviseerd te worden door de god van deze wereld. Zij, die Jezus Christus als hun persoonlijke Verlosser kennen, hebben het voorrecht om opgeleid en getraind te worden in een hogere school dan dat van mensen, en te worden begeleid onder hogere wijsheid dan die van eindige wezens. Zij staan onder het mentorschap van de grootste leraar die de wereld ooit kende, en delen van dezelfde kennis die Hij gaf aan Daniel. Degenen die nederig van hart zijn, die hun behoefte aan hogere wijsheid voelen, en niet vertrouwen op hun eigen eindig oordeel, maar ernstig zoeken om de wil van God te kennen, kunnen putten uit de bron van alle kennis, en zijverkrijgen genade, voorzichtigheid, discretie, en inzicht in het oordeel. Zij zullen de vervulling van de verzekering van Gods Woord realiseren: "Het openen van uw woorden verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht" (Psalm 119:130). Degenen die zachtmoedig en nederig van hart zijn, leren van Christus, en zullen rust vinden voor hun zielen. ...

Laten hen, die overweldigd worden door verzoeken, in gebed gaan tot God. De Heer zegt: " Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden" (Matteus 7:7). De beloften van God falen niet. Het woord van God is niet ja en neen, maar ja en amen in Christus Jezus. Volhard in het gebed, en kijk daarheen zonder te twifelen, en de Heilige Geest zal werken in het menselijk instrument, waardoor het hart en de geest in onderwerping aan de juiste principes zullen worden gebracht. Herhaal telkens de belofte: " Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden" (Jakobus 1:5). Wanneer u in verzoeking komt, vestig uw geloof stevig op de belofte van God, en dank Hem voor de genade en barmhartigheid, die Hij u zo vrijelijk heeft geschonken.

-YI Sept 19, 1895, 1, 3

YI 9-26-95; RH 6-12-94; ST 4-21-90; TMK 251; LHU 323

Zondag 14/11 (Een familiegeschiedenis, 1 Kronieken 2:13-17; 2 Samuel 2:17-23, 3:1-30)

"Ken de God van uw vader, en dien Hem met een volkomen toegewijd hart en een bereidwillig gemoed, want de HERE doorzoekt alle harten en doorgrondt al wat de gedachten beramen" (1Kronieken 28:9).

De Heer is nauwgezet en onfeilbaar in zijn begrip. Hij begrijpt de werking van de menselijke geest, de werking van de principes van de mensen die Hij geschapen heeft. Hij weet precies hoe zij geroerd worden door de dingen die op hun weg komen en op welke wijze zij zullen handelen onder elke verleiding die hen beproeft en in elke omstandigheid waarin ze zich geplaatst weten. " Want voor de ogen des HEREN liggen ieders wegen open, Hij weegt al zijn gangen" (Spreuken 5:21). "De ogen van de Heer zijn in elke plaats" (Spreuken 15:3). "Want Hij schouwt tot de einden der aarde, wat onder de ganse hemel is, ziet Hij" (Job 28:24). "want de HERE doorzoekt alle harten en doorgrondt al wat de gedachten beramen" (1 Kron. 28:9). Hij kent de dingen die ons in gedachten komen, allemaal...

God heeft medelijden met de arme, zichzelf misleidende zielen, die over Zijn waarheid heenlopen. Laat de tarwe en het onkruid samen opgroeien tot de oogst. Heb medelijden met en betreur de blindheid van hen, die onder de heerschappij van Satan zijn, maar beheers uw eigen woede en hartstocht, en veroordeel hen niet. Laat de verachters van Gods waarheid aan Hem over. Het recht en de vrijheid om anderen te veroordelen, is niet aan u gegeven. Het was niet aan Mozes gegeven om een oordeel uit te spreken over het opstandige Israël. De opvallende zwakte van Zijn agenten, zoals ten toon gespreid door Mozes, zal haar beloning brengen...

Gods werklieden moeten voortdurend de beschuldiging te horen krijgen dat zij onrustzaaiers in Israël zijn, maar ze hebben niet de vrijheid om dergelijke beweringen werkelijkheid te laten worden. Begeef u niet naar de vergadering van de spotters, blijf weg uit de vergadering van hen, die van de gelegenheid gebruik willen maken om u te vernederen en smaad willen werpen op uw geloof. Heb geen strijd met deze mensen. U hebt niet te maken met alleen mensen, maar met Satan en zijn synagoge. Wanneer u gedwongen bent om hen te ontmoeten, houd dan de woorden van de Heiland in gedachten: " Gaat heen, zie, Ik zend u als lammeren midden onder wolven" (Lukas 10:3). De Heer moet uw afhankelijkheid zijn, Hij zal u met een goddelijke wapenrusting bekleden en Zijn Heilige Geest zal uw gedachten en hart beïnvloeden, zodat uw stem niet de tonen van het gehuil van de wolven zal nadoen...

We moeten nooit vergeten dat wij de vertegenwoordigers van Christus zijn. Wij moeten geen vleselijke wapens gebruiken wanneer ongelovigen en dwalende zielen in ons midden komen ... Geen enkel onvriendelijk en onbeleefd woord, ter verdediging of aanvallend, mag over onze lippen komen of uit onze pen vloeien. Wanneer we uitgedaagd worden, moeten we niet vergelden. "Dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof" (1 Johannes 5:4)

-LHU 323

PP 698-701; CC 184

Maandag 15/11 (De prijs van de zonde; 2 Samuel 11:15-25, 18:5-15)

God heeft mensen als verantwoordelijke wezens geschapen, en hen in gunstige omstandigheden geplaatst om gehoorzaam te zijn aan Zijn wil. In de waardigheid van hun door God gegeven menselijkheid, moeten zij door God zelf worden beheerst en gecontroleerd, niet door enige menselijke intelligentie in onze wereld. De mens moet altijd erkennen dat God leeft en regeert; mensen mogen nooit heer en meester worden over het erfdeel van God. Ze moeten bedenken dat zij allen broeders zijn. Vanwege het feit dat wij mensen vrije morele wezens zijn, leert God ons dat wij ons niet moeten

laten verleiden of dwingen bepaalde handelingen te plegen, en dat wij verantwoordelijke wezens zijn die met de God samenwerken, die wij in ons karakter moeten vertegenwoordigen....

Dat wat in Gods handelen met ons moeilijkheden lijkt te veroorzaken, is in werkelijkheid genade bij elke stap, de hogere natuur in ons naar boven brengend en ons te leren de zonde en onrecht te haten en ons beschermend tegen zelfzuchtige daden, tegen gekunsteldheid en onrecht, tegen elke afwijkende karaktertrek ...

God heeft de mensen getoetst, heeft hun toewijding getoetst, hun principes. Zij die gretig van alles wat ze konden krijgen grepen, hebben hun ware aard getoond. Sommigen zien erop toe dat anderen, die betrokken zijn bij het werk en net zo gretig zijn als zij, heel weinig kansen zullen hebben met hun door God gegeven mogelijkheden. Alles moet onder het beheer van hen gebracht worden die hebben aangetoond dat ze bereid zijn om alles te krijgen wat zij voor zich kunnen bemachtigen om zichzelf te bevoordelen. De Heer ziet dit alles. Dient hij Hem met zulk een geest. Nee, waarlijk nee. Ik zeg u, mijn broeders, blindheid is wat er met Israel is gebeurd ...

Hoe meer vertrouwen hebben mensen dat u het licht gelooft dat God aan Zijn volk gegeven heeft, wanneer u alle waarschuwingen in de wind slaat? Waarom heeft David zich vastgeklampt aan Joab, terwijl hij wist dat hij een man was die God niet vreesde en liefhad? Omdat Joab zich aan David presenteerde als een man van een standvastig vertrouwen, bereid alles te doen wat David zei

Er is een neiging om alles te grijpen, en de individualiteit te vernietigen en verantwoordelijkheid te negeren, maar er is geen bevestiging gekomen. Een staat der dingen dat niet van God afkomstig is, komt na het verderf van de mens. Wanneer de waarheid een blijvend principe in de ziel is dan zullen we inzien dat de woorden van de profeet in vervulling gaan. In plaats van een doornstruik zal een vijgenboom opkomen; in plaats doornige braamstruik een mirre en de woestijn van het leven zal bloeien als een roos.

-1888 1398, 1399, 1403, 1404, 1407

ST 2-1-83; PP 718-720, 727-731; 1888 1397-1407; 5T 169-172; 1MCP 320-321; CC 178

Dinsdag 16/11 (Joab, de politicus; 2 Samuel 13, 14)

God heeft onze zonden vergeven zonder tegenprestatie van ons te vragen. De Heer heeft ons dit voorbeeld gegeven, zodat mensen kunnen inzien hoe zij hun medemensen moeten behandelen. Zoals God omwille van Christus uw zonden heeft vergeven, moet u uw broeders, die tegen u gezondigd hebben, vergeven. Wanneer u dan uiteindelijk een overwinnaar bent, zal het niet zijn vanwege uw gerechtigheid, maar vanwege de gerechtigheid van Christus, vanwege het grote geduld, de barmhartigheid en vergevingsgezindheid van God. Maar als u geen vriendelijkheid, liefde en vergevingsgezindheid koestert jegens uw broeders, zal u niet gerekend worden tot hen die vergeving van God zullen ontvangen. De les die Jezus Zijn discipelen op het hart wil drukken is dat zij die Zijn naam belijden geen haatdragende geest mogen koesteren, of onvriendelijk mogen zijn ...

Zullen zij, wier namen in de kerkboeken staan, die zeggen dat ze zonen en dochters van God zijn, zich niet zorgen maken over hun relatie met God en met hun medemensen? We moeten volledig vertrouwen op de genade van een zondevergevende Heiland, en zullen we onze harten toestaan om hard en onsympathiek te blijven? Kan een provocatie het rechtvaardigen dat we onvriendelijke gevoelens koesteren of maken dat we slechte gedachten of vergelding zoeken? Kunnen we de eerste steen van veroordeling werpen naar een broeder, wanneer God ons Zijn genade schenkt en ons onze overtredingen tegen Hem vergeeft? Zou God met ons in het oordeel stappen ,dan zou blijken dat onze schuld enorm zou zijn, en toch is de Hemelse Vader gewillig om ons te vergeven. Mensen zullen met God te maken krijgen, niet vanwege het oordeel dat ze over zichzelf vellen, niet vanwege hun zelfvertrouwen, maar vanwege de geest die zij tonen aan hun dwalende broeders.

Een geest van hardheid en gestrengheid is de geest van satan. Trots in het hart, zal, als het gekoesterd wordt, jaloersheid, kwaadaardige speculaties scheppen en leiden naar wraak. Het gevaar bestaat dat wij onze overdreven woorden of handelingen omzetten in opzettelijke beledigingen en dan denken we dat onze koudheid, onverschilligheid of boosheid gerechtvaardigd zijn, omdat iemand ons onrecht heeft aangedaan. Toch zijn deze personen die wij beschuldigen van waarde voor de heer. Engelen doen dienst ten behoeve van hen. Hij die de harten leest kan meer oprechte goedheid in hen zien dan in hen die slechte gedachten over hen koesteren over vermeende verkeerdheden. "Indien uw broeder zondigt, bestraf hem, en indien hij berouw heeft, vergeef hem" (Lukas 17:3). Ga met hem en zijn verkeerdheden om zoals u wil dat God u moet behandelen als u een overtreding jegens Hem begaat. Barmhartige liefde verheugt zich niet in het verkeerde. Wraak doet dat wel. Wees voorzichtig

dat u geen ijver voor uzelf ten toon spreid opdat u in uw conversaties vriendelijkheid en wijsheid toont. Vermijd elk bitter woord, elke onvriendelijke handeling. Heb elkaar lief als broeders. Wees vriendelijk, wees beleefd. Ontkracht de waarheid niet door bittere jaloezie en wedijver, want dat is de geest van de wereld. Laten deze onheilige karaktertrekken niet onder u voorkomen.

-ST Feb 14, 1895, 3, 10,-11

HM 1-1-92; LHU 233

Woensdag 17/11 (Leven van het zwaard; 2Samuel 20; 17:25; 18:5,14; 19:13)

Alle kracht en beleid van satan is altijd gericht geweest op hen die ijverig zoeken naar de vooruitgang van het werk van God. Hoewel hij vaak de nederlaag behaalt, doet hij telkens weer hernieuwde aanvallen. Maar wanneer hij in het geheim werkt, wordt hij het meest gevreesd. De verkondigers van impopulaire waarheid moeten tegenstand verwachten van de vijanden der waarheid. Deze is vaal fel en wreed, maar het is veel minder gevaarlijk dan de geheime vijandigheid van hen die voorgeven God te dienen terwijl ze in hun hart dienaren van satan zijn. Terwijl ze schijnbaar verenigd zijn in het werk van God, zijn velen verbonden met Zijn vijand. Als zij op enige wijze gedwarsboomd worden in hun plannen of terechtgewezen worden voor hun zonden, gaan ze aan de zijde staan van de vijanden van de waarheid en maken zij de plannen van Gods dienstknechten en wat zij doen voor Zijn zaak bekend aan de vijanden van God. Zo plaatsen ze voordeel in de handen van hen die het gebruiken om het werk van God tegen te werken en Zijn volk te verwonden...

Elk snode plan die de prins kan bedenken, zal gebruikt worden om Gods dienstknechten ertoe te brengen om compromissen te sluiten met de agenten van satan. Herhaalde uitnodigingen zullen ontvangen worden, om ons tot de plicht te roepen, maar net als Nehemia, zullen we standvastig antwoorden: "Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen" (Nehemia 6:3). We hebben geen tijd om de gunst van de wereld na te jagen of om zelfs onszelf te verdedigen van hun verkeerde voorstellingen en valse beschuldigingen. We hebben geen tijd te verliezen in het vrijpleiten van onszelf. We moeten voortgaan met ons werk en dat de vuile valsheden die ons werk beschadigen, laten weerspreken. Lasteraars zullen zich vermenigvuldigen als we ophouden hen van repliek te dienen. Zouden we onze vijanden toestaan om onze vriendschap en sympathie te verwerven en daardoor ons van onze post van plicht af te houden? Zouden we door een onbewaakte handeling, de zaak van God blootstellen aan smaad en daardoor de handen van de werkers verzwakken, dan zouden we op ons karakter een vlek brengen die niet snel verwijderd zou kunnen worden en een serieus obstakel opwerpen op de weg naar onze eigen toekomstige bruikbaarheid.

De verzoeken die komen van de beklijvende dienaren van God en van onze vrienden, zijn het meest gevaarlijk. Wanneer personen die zich met de wereld verenigen, en toch vroomheid en liefde voorwenden, de trouwe dienstknechten van God van raad voorzien om minder ijverig te zijn en minder conservatief, zal ons antwoord moeten zijn dat wij een beroep doen op het woord van God. Wanneer zij pleiten voor eenheid met hen die onze overtuigde tegenstanders zijn, moeten we bang voor hen zijn en hen beslist uit de weg gaan, zoals Nehemia deed. Zij die wegleden van de oude palen om verbintenissen aan te gaan met de goddelozen, kunnen niet door de Hemel gezonden zijn. Wat hun vroegere positie ook is geweest, hun huidige weg heeft als doel het geloof van het volk van God te ondermijnen.

-ST Jan 3, 1884, 12-14

SW 5-24-04; 1888 953-957; 2MR 333-339

Donderdag 18/11 (Joabs laatste daad; 1 Koningen 1; 2:28-35)

Er zijn mannen en vrouwen die alles hebben achtergelaten ter wille van Christus. Hun eigen tijdelijke belangen, hun eigen plezier met gezin en vrienden, zijn minder belangrijk dan de belangen van het koninkrijk van God. Zij hebben hun huizen en land, familieleden en vrienden, hoe dierbaar ook, niet op de eerste plaats gezet in hun aanhankelijkheden, en Gods zaak op de tweede plaats. En zij die dit doen, die hun leven wijden aan de vooruitgang van de waarheid, aan het brengen van zoveel mogelijk zonen en dochters van God, hebben de belofte dat zij het honderdvoudig terug zullen ontvangen in dit leven en in de toekomstige wereld eeuwig zullen leven. Zij die werken vanuit een nobel standpunt en met onzelfzuchtige motieven zullen aan God gewijd zijn, lichaam, ziel en geest. Zij zullen zichzelf niet verheffen; zij zullen zichzelf niet waardig vinden om verantwoordelijkheden te dragen, maar zij zullen niet weigeren om lasten te dragen, want zij zullen het verlangen hebben om alles te doen wat zij kunnen

De groter de verantwoordelijkheid van de positie is, hoe essentiëler het is dat de invloed goed is. Elke man die God gekozen heeft om een speciaal werk te doen, wordt een doelwit van satan. Verzoeken drukken hard en snel op hem, want onze heldhaftige vijand weet dat zijn manieren een verderfelijke invloed kunnen hebben op anderen. We bevinden ons te midden van de gevaren van de laatste dagen en satan is nedergedaald in grote grimmigheid, wetende dat hij maar weinig tijd heeft. Hij werkt met alle misleidingen van ongerechtigheid, maar de hemel is geopend voor iedereen die God tot zijn vertrouwen heeft gemaakt. De enige bescherming voor elk van ons ligt in het ons vastklampen aan Jezus en niets toelaten om de ziel te scheiden van de machtige Helper ...

“Wat een mens zaait, zal hij ook oogsten” (Galaten 6:7). Welk zaad zijn wij aan het rondstrooien? Wat zal onze oogst voor tijd en eeuwigheid zijn? Aan elke man heeft de Meester een taak toebedeeld in overeenstemming met zijn mogelijkheden. Zijn we zaad der gerechtigheid en waarheid aan het zaaien of zaad van ongelof, rebellie, kwaadaardige speculaties en liefde voor de wereld? Degene die kwaad zaait, mag de natuur van zijn werk aanschouwen en berouw hebben en vergeven worden. Maar de vergeving van de Meester verandert de kwaliteit van het gezaaide zaad niet en het maakt stekelplanten en doorns in plaats van tarwe. Hij kan dan wel gered zijn uit het vuur, maar wanneer de oogst komt, zal er onkruid gevonden worden waar er velden van wuivend graan zouden moeten hebben gestaan. Dat wat gezaaid is in kwaadaardige ongehoorzaamheid zal zijn doodswerk volbrengen. Deze gedachte doet mijn hart pijn en vervult mij met verdriet. Als allen die belijden de waarheid te geloven, het kostbare zaad van vriendelijkheid, liefde, geloof en moed zouden zaaien, dan zouden ze een melodie voor God in hun harten hebben, terwijl zij op de weg zijn die omhoog leidt, zich verheugend in de stralen van licht van de Zon der Gerechtigheid, en op de grote oogstdag zullen zij de eeuwige beloning ontvangen.

-5T 428-429

ST 6-20-95, 3-16-88; RH 8-1-99

Vrijdag 19/11 (kom, keer terug en leef; Openbaring 22:17)

De waarheden uit Gods woord moeten een last op ons zijn en we moeten er beslag op leggen. Als we dat doen, zullen zij een heiligende invloed op ons leven hebben. Zij zullen ons geschikt maken dat we voorbereid zullen zijn voor het koninkrijk der heerlijkheid, zodat wanneer de genadetijd afgesloten wordt we de Koning in Zijn schoonheid mogen zien en voor eeuwig in Zijn aanwezigheid mogen wonen.

En nu is de kernvraag: zijn wij gewillig dit offer te brengen? “Gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here” (2 Korintiërs 6:17,18). Wie heeft dit gezegd? Zo heeft God gezegd, Hij die u leven en adem geeft. Hij spreekt tot u. “Gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige.” Wat een belofte is dit!

En denkt u dat door het omarmen van de waarheid van God u uzelf vernedert? Dat u er minder om wordt, door de waarheid die haar oorsprong in de hemel heeft? De waarheid verheft de ontvanger altijd. Het heiligt zijn smaak, het verfijnd zijn oordeel, het verheft hem en door hem in staat te stellen heiligheid te vervolmaken, brengt het hem dicht bij het karakter van hemelse engelen. Het brengt reinheid van karakter en reinheid van kleven en geeft geschiktheid opdat we ons bij de hemelse menigte van het koninkrijk van heerlijkheid mogen voegen. Zonder deze geschiktheid kunnen we nooit het hemelse zien. En toch zeggen velen van de waarheid dat het alles van hen wegneemt wat zij willen behouden. Laat me u zeggen, het neemt niets van u weg wat het best is voor u om te behouden.

Wat verlangt de Heer van u? Hij verlangt het hele hart. Hij zegt: Gij zult de Here liefhebben met geheel uw hart, en met geheel uw kracht en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en uw naaste als uzelf (Markus 12:30,31). Welke toestemming hebt u om uw afhankelijkheid af te wenden van God, om uw belangen in de wereld te hebben en in wereldse dingen? Nee, het is een totale overgave dat van u verlangd wordt. Kom uit van hen en scheidt u af en Ik zal u aannemen...

De Majesteit de Hemels staat voor de Vader, en pleit: Mijn bloed, Mijn bloed; verdraag de zondaar een beetje langer omwille van Mij. Wat doet u voor Hem terwijl Hij voor u pleit? Zoekt u naar uw plezier, volgt u de weg van frivoliteit en verderf, zonde en ongerechtigheid. En toch pleit Hij op Zijn bloed voor u voor de troon van Zij Vader! O, kunt u niet overgehaald worden om te komen? We verzoeken u om te komen. Kom nu, zoals u bent. Kom, keer u om en leef. Kom naar de Lasten Drager.

-RH Apr 19, 1870, 3-6, 14; RH 4-19-70, 9-1-85; RC 97; Verdere studie: ST 5-9-78

De hoeveel goed dat bereikt kan worden door betrekkelijk weinige, maar toegewijde christenen, kan niet naar waarde geschat worden totdat de verslagen bekend zullen worden gemaakt als het Oordeel geveld zal worden en de boeken geopend. –RH Febr. 1, 1881, □ 22.

Sabbat 20/11 (Hij is mijn toevlucht; Psalm 91:4).

De eenennegentigste psalm is een wonderlijke beschrijving van de komst van de Here, die de goddeloosheid van de goddelozen tot een einde brengt, en waarbij Hij hen, die ervoor kozen Hem als hun Verlosser te kiezen, de zekerheid van Zijn liefde en beschermende zorg geeft: “Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen. Ik zeg tot de Here: Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God, op wie ik vertrouw” (Psalm 91:1-2).

De tijd is gekomen dat de rechtvaardigen zullen begrijpen dat de oordelen van God op allen zullen vallen die Zijn wet overtreden, maar dat zij die nederig voor Hem wandelen, zullen triomferen in heilige vreugde, zich steeds realiserend dat zij onder de zekere bescherming van Zijn eeuwigdurend liefdesverbond zijn. Omdat Jehova heilig is, verwacht Hij dat Zijn volk heilig, zuiver en rein is: “heiligheid, zonder welke niemand de Here zal zien” (Heb 12:14). Zij die Hem aanbidden in oprechtheid en waarheid zullen door Hem aanvaard worden. Zo lang als Gods Volk in deze tijd van gevaar, oprecht en toegewijd is, en alleen vertrouwt op de Ene, die alwetend, vol genade, en vol van compassie is, en wandelt op veilige paden, zullen zij niet terzijde worden geschoven. God is hun verdediging, hun voorhoede en achterhoede.....

Ten tijde waarin Gods oordelen zonder genade worden geveld, o, hoe benijdenswaardig voor de goddelozen zal de positie zijn van hen, die “in de schaduw des Almachtigen” vernachtten, de koepel waarin de Here allen verbergt, die van Hem hielden en Zijn Geboden gehoorzaamden. Maar als de proeftijd is afgelopen, is de deur der genade voor de goddelozen gesloten. Gebeden in hun voordeel, zullen niet meer beantwoord worden...

Tot die dag van finale overwinning komt, is het het voorrecht van elke gelovige om vol vertrouwen mee te zingen met het lied: “De HERE is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen? De HERE is mijns levens veste, voor wie zou ik vervaard zijn? Toen boosdoeners op mij afkwamen om mijn vlees te eten – mijn tegenstanders en mijn vijanden – zijn zij zelf gestruikeld en gevallen. Al legert zich een leger tegen mij, mijn hart vreest niet; al verheft zich een krijg tegen mij, nochtans blijf ik vertrouwen. Eén ding heb ik van de HERE gevraagd, dit zoek ik:

te verblijven in het huis des HEREN al de dagen van mijn leven, om de liefelijkheid des HEREN te aanschouwen, en om te onderzoeken in zijn tempel” (Ps.27:1-6)

-ST July 22, 1908, 2-3, 5, 8

GC 628-632; RC 372

Zondag 21/11 (Buitenechtelijke relatie van de koning; Genesis 25:5, 6)

God verkoos David, een eenvoudige herder, om Zijn volk te leiden. Hij was trouw aan alle ceremoniën die verband hielden met het joodse geloof, en hij onderscheidde zichzelf door heldhaftigheid en onvoorwaardelijk vertrouwen in God. Hij was opmerkelijk om zijn toewijding en eerbied. Zijn vastberadenheid, nederigheid, liefde voor rechtvaardigheid en zijn besluitvaardig karakter kwalificeerde hem om de hoge doelen van God uit te voeren, teneinde Israël te instrueren in hun aanbidding, en hen te leiden als een genereus en wijs koning...

Vaak streed hij en overwon hij. Zijn rijkdom en aanzien groeide. Maar zijn welstand leidde hem weg van God. Zijn verleidingen waren vele en sterk. Ten slotte verviel hij tot dezelfde praktijken van andere koningen rondom hem, door het hebben van meerdere vrouwen, en zijn leven werd vergald door de kwade gevolgen van polygamie. Zijn eerste fout was het nemen van meer dan één vrouw en het aldus verlaten van Gods wijze raadgeving. Dit loslaten van het goede, opent de weg naar grotere fouten. De naties met adoratie voor hun koning beschouwden het als een toevoeging aan hun eer en waardigheid om meer vrouwen te hebben, en David beschouwde het als een eer voor zijn troon om veel vrouwen te hebben. Maar hij moest het verschrikkelijke kwaad zien van zo'n ongelukkige koers door rivaliteit en jaloezie tussen zijn talloze vrouwen en kinderen...

God heeft het niet toegelaten dat in Zijn Woord de deugden van de beste mannen die op de aarde hebben geleefd, hooglijk aangeprezen worden. Al hun overwinningen, en grote en goede werken

werden aan Hem toegeschreven. Hij alleen moest de heerlijkheid ervoor ontvangen, Hij alleen moest geprezen worden. Hij was alles en in alles. De mens was slechts een vertegenwoordiger, een zwak instrument in Zijn handen. De kracht en superioriteit waren geheel van God ...

Ware goedheid wordt in de hemel toegerekend als ware grootheid. De toestand van de morele affecties bepalen de waarde van de mens. Een mens kan bezit hebben en intellect, en toch waardeloos zijn, omdat het gloeiende vuur van goedheid nooit brandt op het altaar van zijn hart, omdat zijn geweten is dichtgeschroeid, verduisterd en verwrongen, met zelfingenomenheid en zonde. Als de lust van het vlees de mens beheerst, en de kwade hartstochten van de vleselijke natuur wordt toegestaan te overheersen, wordt scepsis met betrekking tot de realiteiten van het christelijk geloof aangemoedigd, en twijfels geuit, alsof het een speciale morele kwaliteit is om te twijfelen.

-1SP 377, 380, 395

HR 5-1-78; BEcho 8-29-98; RH 12-21-05, 12-28-05, 3-10-10; ST 12-18-79; YI 8-10-99; PP 145-148, 337-341; 1SP 377-381, 93-96; 2BC 1031-1033; 3SG 99-104; TSB 92-96; CC 36

Maandag 22/11 (Het noemen van haar naam; 2Samuel 3:1-12, 21:1-14; 16:21, 22; 20:3; 1Koningen 2:21, 22)

De Here wil dat iedereen heilig is, gelijk Hij heilig is. Zij die van Hem houden, zullen barmhartig zijn, eerlijk, vriendelijk, vergevingsgezind. Christus zoekt ernaar iedereen te verheffen die verhoogd zullen worden tot het hebben van gemeenschap met Hem, zodat zij één met Hem mogen worden gelijk Hij één is met de Vader. Als u niet als zodanig bent, dan hebt u gemeenschap met de vijand van al het goede. God wacht erop om Zijn rijkste zegeningen te schenken aan allen, die Hem willen ontvangen, opdat allen de Geest van Christus mogen openbaren, door hen te helpen die lijden onder de tijdelijke en spirituele noden des levens. Christenen die waarlijk christen zijn, en niet slechts in naam, vriendelijke en nederige volgelingen van de Meester, zullen optreden zoals de Samaritaan deed. Zij zullen Zijn leven lijden van dienstbaarheid. Christus heeft ons allen één gemaakt. In Hem is er geen Jood of Griek, slaaf noch vrije. De Bijbel verklaart dat alle mensen moeten worden beschouwd als Gods eigendom. Heilige liefde doet het meest nadrukkelijke appèl als het ons oproept om hetzelfde tedere medeleven te tonen als Christus deed. Hij was een Man van smarten, en bekend met verdriet. In al onze verzoeken is Hij verzocht geweest. Hij schiep de mens en stierf om hem te redden. Hij houdt van mannen en vrouwen, die Hij vrijkocht met Zijn eigen bloed en Hij zegt tegen ons, "Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt" ... (Johannes 13:34).

Tijd is een kostbaar geschenk. De proeftijd die God ons toestaat, moet gewaardeerd worden als een kans om aan onze eigen redding te werken met vreze en beven. De Laodicea-boodschap gaat allen aan die belijden Gods wet te houden, maar daarvan toch niet de daders zijn. Wij mogen in niets zelfzuchtig zijn. Elke fase van het christelijk leven is er om een voorstelling te geven van het leven van Christus. Indien dat niet zo is, dan zullen wij de vreselijke woorden horen: "Ik ken u niet" (Matteüs 25:12). Wij hebben veel meer onbaatzuchtige welwillendheid nodig. Vaak zullen wij geroepen worden offers te brengen om hen te helpen die in nood zijn, en dat moeten wij met blijdschap doen, blij met het voorrecht om de Meester te mogen navolgen.

Welk verschil er ook in geloof moge zijn, een roep van de lijdende mensheid moet gehoord en beantwoord worden. In gevallen waar er gevoelens van bitterheid zijn als gevolg van verschillen in geloof, kan veel gedaan worden door persoonlijke dienstverlening. Als wij de uitingen van ware goedheid openbaren door liefhebbend priesterschap, doorbreken wij de vooroordelen, en winnen wij zielen voor Christus. Door goed te doen voor hen die in vijandschap zijn met ons, etaleren wij de deugden van Christus. Wij moeten naar elk mens omzien als onze naaste, ongeacht welke klasse of nationaliteit, ongeacht of hij wit of zwart is, hoog of laag. De arm van mededogen moet tot elke diepte reiken om verloren zielen te redden. Zo bewijzen wij de wereld dat wij de geest van Christus hebben. Zonder dit bewijs tonen wij aan dat wij Hem niet kennen.

-RH Oct 17, 1899, 1, 3-4

PP 698-509

Dinsdag 23/11 (Een oog voor een oog of een gemakkelijke oplossing?; 2 Sam 21:1-6; Deu 24:16; Jer 31:29, 30; Ezech 18:1-4; Jozua 9:15-21)

De apostel, die het misbruik van de gave van spreken zag, gaf instructies hoe het te gebruiken: "Geen liederlijk woord kome uit uw mond," zegt hij, "maar als gij een goed (woord) hebt, tot opbouw" (Efeziërs 4:29). Het woord "liederlijk" betekent hier elk woord dat de schijn wekt schadelijk te zijn voor

de heilige principes en de zuivere religie, elke communicatie die de blik op Christus zal versluieren en de geest door besmetting onthoudt van ware sympathie en liefde. Het houdt tevens onzuivere ingevingen in, die, tenzij meteen weerstaan, tot grote zonde leiden. Op iedereen rust de plicht om de weg te blokkeren die tot verkeerde communicatie leidt.

Het is Gods bedoeling dat de heerlijkheid (grootheid) van Christus zal weerschijnen in Zijn kinderen. In Zijn gehele leer, presenteert Christus zuivere, onvervalste principes. Hij zondigde niet, noch werd bedrog gevonden in Zijn mond. Constant vloeyde er over Zijn lippen heilige, veredelende waarheden. Hij sprak zoals nooit eerder een man sprak, met een aandoenlijkheid die het hart raakte. Hij was vervuld van heilige toorn toen Hij de Joodse leiders de leerstellingen van menselijke geboden zag onderwijzen, en Hij sprak tot hen met autoriteit van ware grootheid. Met een vreselijke kracht hekelde Hij alle listige intriges, alle oneerlijke praktijken. Hij reinigde de tempel van haar bevuilding, gelijk Hij onze harten wil reinigen van alles wat een gelijkenis van bedrog draagt. De waarheid kwijnde nooit op Zijn lippen. Zonder angst trad Hij de hypocrisie van de priesters en leiders, Farizeeërs en Sadduceeërs tegemoet.

Bewaak de gave van het spreken goed; want het is een machtige kracht zowel ten kwade als ten goede. U kunt niet voorzichtig genoeg zijn met wat u zegt; want de woorden die u gebruikt, tonen welke macht het hart beheerst. Als Christus daar heerst, zullen uw woorden de schoonheid, zuiverheid en geur openbaren van een karakter gekneet en gevormd naar Zijn wil. Maar als u onder leiding van de vijand van al het goede staat, zullen uw woorden zijn sentimenten laten weerklinken.

De grote verantwoordelijkheid besloten in het gebruik van de gave van het spreken is duidelijk bekend gemaakt in Gods Woord. "Naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden," verklaarde Christus. En de Psalmist vraagt: "HERE, wie mag verkeren in uw tent? Wie mag wonen op uw heilige berg? Hij, die onberispelijk wandelt en doet wat recht is en waarheid spreekt in zijn hart, die met zijn tong niet lastert, die zijn metgezel geen kwaad doet en geen smaad op zijn naaste laadt; in wiens ogen de verwerpelijke veracht is, terwijl hij hen eert, die de HERE vrezen. Heeft hij tot zijn schade gezworen, hij verandert het niet; hij leent zijn geld niet op woeker en aanvaardt geen geschenk tegen de onschuldige. Wie zó handelt zal nimmer wankelen" (Psalm 51).

-RH May 12, 1910, 4-7

ST 12-23-88, 12-16-89; RH 10-17-99; PP 506-509; CC 122

Woensdag 24/11 (Trouw zijn is een levensstijl; 2 Samuel 21: 1-10).

De ware christen zal geduldig zijn, beleefd, bereid om te leren, toegeeflijk; vol van genade en goede vruchten. Zij die waarlijk religieus zijn, zullen niet koppig zijn, vastzitten in hun eigen wijsheid, en onbuigzaam in hun meningen. Zij zullen bereid zijn alle dingen te onderzoeken, en datgene wat goed is te behouden. Zij zullen zichzelf beschouwen als leerlingen in de school van Christus. Zij zullen niet van die klasse zijn die altijd klaarstaat om anderen de les te lezen, te veroordelen en te bekritisieren, en de motieven van hun vrienden en burens te bestrijden. De christen moet Jezus vertegenwoordigen, die het Licht der wereld is. Om een positie in te nemen boven de broeders, is als het innemen van de positie der Farizeeërs. Laat de mildheid van Jezus blijken in woorden en wijsheid, en in een onberispelijk gedrag, dat een aanbeveling zal zijn voor uw geloof aan hen met wie u in aanraking komt.

Wijd uzelf toe aan Christus. Behoud uw zielen voor God als tot een trouwe Schepper. Neem Zijn kracht aan, en Hij zal met uw inspanningen werken. U kunt het zich niet veroorloven om de door God gegeven krachten en mogelijkheden te verspillen of verkeerd te gebruiken. Het is nu uw tijd om uw eigen karakters te verbeteren alsmede die van uw kinderen, opdat u bruikbaar mag zijn tijdens uw leven, en geschikt voor het eeuwige leven dat gaat komen. Een leven toegewijd aan God in werken van getrouwheid, is een getuigenis voor mensen van de kracht van vroomheid.

Er zijn velen die de fontein van de levende wateren verlaten, en voor zichzelf stortbakken uithouwen, gebroken stortbakken, die geen water kunnen bevatten; maar Christus, de Rots der Eeuwen, nodigt de vermoeiden en de dwalenden uit om tot Hem te komen en rust te vinden voor hun zielen, te komen en vrede en redding te verkrijgen. Velen wandelen los van Christus, ongehoorzaam aan Zijn woorden en Zijn werken niet opvolgend, en toch doen zij voorkomen heilig te zijn; maar deze claim zal niet standhouden in het onderzoekend oordeel. Het is waar dat onze werken ons niet zullen redden, en toch zal niemand gered worden zonder goede werken. Een zuiver leven, een heilig karakter, moet bereikt worden door iedereen die de portalen van Gods Stad wil binnengaan. De moralist, vertrouwend op zijn eigen goedheid, zullen we daar niet vinden. Gelijk Kaïn, biedt hij een offer aan dat het bloed van Jezus niet erkent als essentieel om te reinigen van de bezoedeling der zonde. Elke zondaar moet deugdelijkheid hebben wat hij niet vanuit zichzelf bezit. Onze deurpost moet gemarkeerd worden door

het verzoenend bloed, aldus onze eigen ontoereikendheid toegevend, en de verdiensten van Gods Lam, die de zonde van de wereld wegneemt; want “zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving” (Hebreeën 9:22).

-ST July 13, 1888, 1, 3-4

YI 12-22-86; RH 12-2-90; MYP 143-145; MH 349-351

Donderdag 25/11 (Bouwen aan een natie; 2 Samuel 21: 1-14)

De menselijke familie is samengesteld uit verantwoordelijke morele vertegenwoordigers, en van de hoogst en meest begaafden tot de laagst en meest duisteren, zijn allen begiftigd met het goede van de hemel. Tijd is een toevertrouwde gave van God, en moet ijverig besteed worden aan de dienst voor Christus. Invloed is een gave van God, en moet uitgeoefend worden voor de voortgang van het hoogste, nobelste doel. Christus stierf op Golgotha's kruis, opdat al onze invloed zal worden gebruikt om Hem te verhogen in een verloren wereld. Zij die het hemels koninkrijk vasthouden, sterven aan het kruis voor hun overtredingen en hun invloed zal alleen waardevol zijn als het mensen tot Christus trekt, en zij het alleen voor dit doel gebruiken. Intelligentie is een toevertrouwd talent. Sympathie en tederheid zijn talenten die heilig bewaakt en verbeterd moeten worden, opdat wij prestaties mogen verrichten voor Hem, wiens gekocht bezit wij zijn.

Alles wat wij zijn of kunnen, behoort God toe. Opleiding, discipline en bekwaamheid op elk gebied zou voor Hem gebruikt moeten worden. Het kapitaal behoort Hem toe en de verbetering is het gebruik dat terecht de Meester toekomt. Of het bedrag dat aan ons toevertrouwd is nu groot of klein is, de Here vereist dat Zijn rentmeesters hun best doen. Het is niet het toevertrouwde bedrag of de verbetering die is aangebracht die mensen de hemelse goedkeuring verschaft, maar het is de geloofstrouw, de loyaliteit aan God, de liefdevol verleende dienst, die de goddelijke zegen meebrengt. “Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer” (Matteüs 25:21). Deze beloning van vreugde wordt niet uitgesteld tot het moment dat we de Stad Gods binnengaan, maar de trouwe dienaar heeft zelfs in dit leven een voorproefje ervan.

De atmosfeer die de ziel omringt, is vol met invloed van goed en kwaad, naar gelang het karakter van de gedachten. Het kan vol zijn met vergif en malaria, of welriekend en puur en gezondmakend. Deze morele invloed zal zijn naar gelang onze relatie met Christus of onze scheiding van Hem, die het Licht is en het Leven. Zij die verenigd zijn in Christus, zullen zich realiseren dat Hij hen woorden heeft gegeven naar gelang hun verschillende mogelijkheden; en, wat hen ook omringt, zij zullen zich altijd uitspreken voor de ontwikkeling van het morele karakter. Wij moeten het meeste halen uit elk voordeel en elke gelegenheid. Wij dienen ons voortdurend te herinneren dat wij onze kennis moeten trainen en verbeteren, opdat wij onze Meester niet teleurstellen, maar de hoogst mogelijke standaard bereiken, en zo anderen beïnvloeden om de voetstappen te volgen van ons Voorbeeld. Wij mogen zeggen: “Noch de maatschappij, noch intieme metgezellen moeten met hun denkbeelden over het christelijk karakter negatieve invloed hebben op mijn handelen.” Zij die dit standpunt innemen en vasthouden, zullen ervaren dat het evangelie de kracht van God is tot redding. Zij zullen de lof “Goed gedaan, goede en trouwe dienaar” oogsten.

-ST Jan 23, 1893, 5, 6, 9

YI 3-1-72, 6-22-93; RH 2-1-81; LHU 317; PH097

Vrijdag 26/11 (De vruchten van het geloof; Jesaja 58)

De Bijbel ezen en onderwijzen is één ding, het is iets anders om haar levengevende, heiligmakende principes, die de ziel beïnvloeden in praktijk te brengen. God is in Christus de wereld met Zichzelf aan het verzoenen. Als zij die belijden Zijn volgelingen te zijn, zich van elkaar afscheiden, geen tederheid of interesse tonen in elkaar, zijn zij niet geheiligd in God. Zij hebben Zijn Liefde niet in hun harten.

Christus heeft Zijn grote liefde voor ons getoond door Zijn leven te geven, zodat wij niet zouden vergaan in onze zonden en Hij heeft ons omkleed met Zijn redding. Als deze goddelijke liefde gekoesterd wordt in onze harten, verbindt en versterkt het onze band met gelijkgestemden. “wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem” (1Johannes 4:16). De kracht van onze liefde voor onze broeders en zusters versterkt onze liefde voor Christus. Dit principe van liefde voor God en voor hen voor wie Christus stierf, moet opgewekt worden door de Heilige Geest, en verbonden worden door broederlijke vriendelijkheid, tederheid; het moet versterkt worden door daden die getuigen dat God liefde is. Deze eenheid, die van hart tot hart gaat, is niet het gevolg van emotionaliteit, maar het werk van een heilzaam principe.

Geloof werkt door liefde en zuivert de ziel van alle egoïsme. De ziel wordt zo volkomen gemaakt door liefde. En als we genade en vergeving hebben gevonden door het kostbaar bloed van Christus, hoe kunnen wij dan nalaten om teder en vergevingsgezind te zijn? “Want door genade zijt gij behouden, door het geloof” (Efeziërs 2:8). De gedachten moet geleerd worden geloof te oefenen in plaats van twijfel, argwaan en jaloezie te koesteren. Wij zijn te geneigd om obstakels als onmogelijkheden te zien. Vertrouwen hebben in de beloften van God, om voorwaarts te gaan in geloof, door te zetten zonder dat dit door omstandigheden wordt beheerst, is een harde les om te leren. Toch is het een absolute noodzaak dat elk kind van God deze les leert. De genade van God door Christus moet altijd gekoesterd worden, omdat het ons gegeven is als de heilige weg om tot God te naderen.

Wij tonen ons geloof in God door Zijn Geboden te gehoorzamen. Geloof wordt altijd uitgedrukt in woorden en daden. Het produceert praktische resultaten, want het is een vitaal element in het leven. Het leven dat gevormd is door geloof, ontwikkelt een vastberadenheid tot vooruitgang om voorwaarts te gaan, te volgen in de voetstappen van Christus.

Geloof in Jezus Christus als onze persoonlijke Redder, de Ene die onze zonden en overtredingen vergeeft, de Ene die in staat is om ons voor zonden te behoeden en ons te leiden in Zijn voetstappen, wordt uiteengezet in het 58^e hoofdstuk van Jesaja. Hier worden de vruchten getoond van een geloof dat werkt door liefde en de ziel reinigt van zelfzucht. Geloof en werken worden hier gecombineerd.

-RH 17 maart 1910 □ 1 – 3, 6 – 7

Verdere studie: GC 47; RH 3-17-10.

Les 10: 27/11 – 03/12 :: Man Gods: Gehoorzaamheid is geen optie

God heeft Zijn wil bekend gemaakt, en het zou dwaas zijn voor de mens om vraagtekens te zetten bij dat wat uit de mond van God is gegaan. ... Gehoorzaamheid is het hoogste voorschrijft van reden en geweten. –AA 506

Sabbat 27/11 (Eén veilige weg; 2 Petrus 1:20-21)

“En wij achten het profetische woord des te vaster, en gij doet wel, er acht op te geven als een lamp, die schijnt in een duistere plaats, tot dat de dag aanbreekt en de Morgenster opgaat in uw harten . . .” (2 Petrus 1:19-21).

De Heer heeft een veilige weg voor Zijn volk, en dat is het pad van gehoorzaamheid aan Zijn woord. Dat woord is ons gegeven als onze gids. God is zijn Auteur; maar de geschriften zijn door mensenhanden geschreven, en ze dragen de kenmerken van de individuele schrijvers. In elk boek van de Bijbel is het karakter en de gedachtegang van de schrijver duidelijk aanwezig. En zo heeft God het gewild. Hij doet niets in het reddingsplan zonder medewerking van de mens.

Christus heeft het recht en de macht om alle menselijke agentschappen en invloeden tot eer van Zijn werk voor de mensheid te gebruiken. Hij gebruikt menselijke instrumenten, en Hij vernietigt de individualiteit van Zijn dienstknechten niet. Hij plaats de Heilige Geest op hun, en sluit ze op in Zichzelf, en zij hebben de gedachten van Christus, en worden medewerkers met Hem. Hij presenteert in hun gedachten beelden en illustraties waar zij bekend mee zijn, om de waarheid duidelijk te maken die Hij wil dat ze doorgeven, en de Heilige Geest assisteert hen in het gebruik van de beelden en illustraties.

De Bijbel is het Woord van God, en is voor Zijn volk. Het is doorgegeven door mensen; maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petr 1:21). Het is in verschillende periodes gegeven, en de mannen die werden geroepen om de goddelijke wil van God en het licht van de waarheid uit te dragen, waren uit alle posities, van de meest nederige tot de meest verheven. Het wonderbaarlijke ervan is de harmonie die er in het goddelijk woord heerst en die tot ons komt, zoals het doet, door verschillende kanalen en uit zulk ver uit elkaar liggende tijdsperiodes. Een ieder schreef in zijn eigen stijl, uiting gevend, onder de leiding van de Heilige Geest, aan zijn persoonlijke impressies over de evenementen en scènes aan hem werden geopenbaard, of voor zijn ogen passeerden; en toch is schakel met schakel verbonden als een ketting van kostbare waarheden, aan ons gegeven in het Woord van God. Het reddingsplan, en de wil en het karakter van God zijn geopenbaard om in elke eeuw aan de noden van de mens te voorzien; want deze menselijke wezens stonden onder goddelijke controle, en zijn geen valse getuigen van wat ze gezien en gehoord hebben

Zondag 28/11 (De politiek van religie; 1Koningen 12; Exodus 20:4-5)

Het maakt een groot verschil uit of we gehoorzaam of ongehoorzaam zijn aan het Woord van God. Laten wij er zeker van zijn dat wij in een juiste relatie tot God staan. Er is een God in de hemel, die Zijn volk beschermt, maar wij moeten ervoor oppassen dat wij ons niet in een positie plaatsen, waar Hij ons niet kan beschermen.

“Zie, ik heb u inzettingen en verordeningen geleerd, zoals de Here, mij God, mij geboden had, opdat gij aldus zoudt doen in het land, dat gij in bezit gaat nemen. Onder houdt ze dan naarstig, want dat zal u wijsheid en u inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie. Immers welk groot volk is er, waaraan de goden zó nabij zijn als de Here, onze God, telkens als wij tot hem roepen?” (Deuteronomium 4: 5-7)

Het succes van Israel in het beloofde land was afhankelijk van de inachtneming van Gods geboden. Deze instructie is voor ons net zo goed als voor hen. Deze geboden zijn nooit afgeschaft, en op de dag des oordeels zullen ze naar voren worden gebracht als de standaard waaraan alles getoetst zal worden. Engelen van God schrijven alles over ons leven in de boeken der hemelen; en als wij trouw aan God blijven, Hem met nauwgezetheid gehoorzaam dienen, zal onze trouw in gedachte worden gebracht, en zal het de beloning ontvangen ...

Deze les is voor ons. Wij moeten het Woord van God nauwkeurig navolgen. Zij die ervan afwijken, denkend dat ze er even goed uit komen, zullen in het einde ontdekken dat ze een vreselijk verlies lijden. Het Woord van God is kostbaar in Zijn oog, en het is voor een ieder om dat Woord nauwkeurig naar de letter te gehoorzamen. Er mag geen roekeloze afwijking zijn van deze plicht. Sommige denken dat God niet nauwkeurig is, en dat, hoewel Hij in het gebod specifiek is dat de zevende dag de Sabbat is, zijn ze te gemakzuchtig om een andere dag te houden en denken ze dat God de overtreding van Zijn een blind oog zal toekeren. Geen van ons kan het zich veroorloven aan te nemen dat God verdraagzaam zal zijn ten opzichte van zulk ene overtreding.

Het betekent ernstig werk maken om tot de overwinnaars gerekend te worden. Dit leert God Zijn volk, en om dit te doen kon Hij de straf van de trouwe Mozes niet ongedaan maken. Hij had een fout begaan voor het hele volk van Israel, en God kon er niet overheen zien alsof hij gehoorzaam was geweest. Laten wij onthouden dat wij vandaag diezelfde God dienen. Laten we God beproeven. Laten we tot Hem bidden en geloven dat Hij ons hoort. Als wij in Hem vertrouwen, en gehoorzaam zijn, zal Hij ons uit al onze moeilijkheden verlossen.

– RH 9-12-1909, 6-8, 12-13

RH 7-17-13, 2-5-14; GC 49-55; PK 99-108

Maandag 29/11 (Gods handelen; 1Koningen 13:1-6, 17:18; Deuteronomium 33:1; Jesaja. 44:28, 45:1)

Het brutale verzet van de koning tegen God in het veronachtzamen van de goddelijke inzettingen konden niet ongestraft blijven. Terwijl hij dienstdeed tijdens de inwijding van een vreemd altaar te Bethel, stond voor hem de man van God uit het koninkrijk te Juda, gestuurd om hem op het hart te drukken dat hij geen nieuwe manier van aanbidding moest voorstellen. De profeet riep: “Deze nu predikte tegen het altaar door het Woord des Heren, en zeide: Altaar, altaar, zo zegt de Here: zie een zoon zal aan Davids huis geboren worden vooral Josia; en hij zal op u de priesters der hoogten slachten, die offers op u ontsteken, en mensen beenderen zal men op u verbranden.

Ook kondigde hij op dien dag en wonderteken aan en zeide: Dit is het wonderteken (ten bewijze), dat de Here gesproken heeft: zie het altaar zal scheuren, zodat de as die er opligt, uitgestort wordt. Met een, scheurde het altaar, zodat de as werd afgestort van het altaar, als het wonderteken dat de man Gods door het woord des Heren aangekondigd had” (1 Koningen 13:2,3, 5). IJdel waren Jerobeams pogingen om plechtig het valse altaar in te wijden, eerbied tonend aan wat disrespect zou veroorzaken voor de aanbidding van Jehova in de tempel te Jeruzalem. De boodschap van de profeet had de koning van Israel tot berouw moeten leiden en zijn boze doelen doen afzweren, dat de mensen zouden afleiden van de ware aanbidding van God. Maar hij verharde zijn hart en was vastbesloten om zijn eigen weg te volgen.

Ten tijde van het feest te Bethel waren de harten van de Israëlieten nog niet volledig verhardt. Velen waren vatbaar voor de invloed van de Heilig Geest. De Here had vastgelegd dat zij die met gezwinde pas zich snelden naar goddeloosheid, moesten worden teruggevloten voor dat het te laat was. ...

De Here wil reden, niet vernietigen. Hij heeft behagen in het redden van zondaars. “Zeg tot hen: Zowaar ik leef, luidt het woord van de Here Here, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze” (Ezechiël 33:11). Door waarschuwingen en smeekbeden roept Hij zijn afgedwaalde kinderen te stoppen met hun kwaaddoen en tot Hem te keren en te leven. Hij geeft zijn gekozen boodschappers een heilige vrijmoedigheid, opdat zij die hen aanhoren, mogen vrezen en tot bekering worden gebracht. De man Gods heeft de koning een strenge vermaning gegeven! En deze strengheid was noodzakelijk; op geen andere wijze konden de heersende boosheid worden vermaand. De Here gaf Zijn knecht vrijmoedigheid, zodat indruk gemaakt kon worden op hen, die de woorden hoorden. De boodschappers van de Heer moeten nimmer de mens vrezen, maar moeten onvermurwbaar voor het recht staan. Zolang zij hun vertrouwen op God stellen, hoeven ze niets te vrezen; want Hij die hun de opdracht geeft, geeft hen ook de zekerheid van Zijn beschermende zorg.

-PK 101, 102, 105

RH 7-17-13; PK 400-402; ChS 159-161

Dinsdag 30/11 (De Gever van gaven; 1 koningen 13:4, 7-10; Lucas 16:31)

De mens kan geen overwinning behalen op de verzoeken van satan, tenzij door goddelijke kracht die door de mens heen werkt. De Here Jezus kwam naar onze wereld, niet om te openbaren wat God in Zijn goddelijk persoon kan doen, maar wat Hij door de mensheid kan doen. Door het geloof is de mens deelnemer van de goddelijke natuur, en om elke verleiding waarmee hij geconfronteerd wordt, te overwinnen. ...

Wij moeten God niet dienen alsof we niet menselijk zijn, maar we moeten Hem dienen als hen, die verlost zijn door de Zoon van God en door de rechtvaardigheid van Christus als vergeven voor God zullen staan, alsof we nooit hebben gezondigd. Wij zullen nooit kracht krijgen, peinzend over wat we zullen doen als we engelen zouden zijn; maar als gehoorzame kinderen moeten we tot Jezus in geloof keren, en onze liefde tot God tonen door gehoorzaam te zijn aan Zijn geboden. Jezus, “in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen” (Hebreeën 3:15). Jezus zegt: “Volg Mij.” “Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij” (Matteüs 16:24). Jezus leidt de weg. Wacht niet en blijf niet ongehoorzaam, hopen dat omstandigheden zullen veranderen, waardoor het in de toekomst makelijker zal zijn om te gehoorzamen. Ga voorwardes, want je weet de wil van God. “Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Openbaring 3:21).

Met het terugblik dat ons in deze eeuw gegund is, hebben we het voorrecht te zien wat het betekent om ongehoorzaam te zijn aan de geboden Gods. Adam gaf toe aan de verzoeking, en wij hebben een duidelijke blik op de zonde en al zijn gevolgen. Met de wet van oorzaak en gevolg, kunne we begrijpen dat het niet de grootte is van de daad om ongehoorzaam te zijn dat de zonde vormt, maar het afwijken van Gods wil in het minste of geringste, want dit is de werkelijke ontkenning van Gods autoriteit en een rebellie tegen de wetten van Zijn regering. Het geluk van de mens wordt gevonden in gehoorzaamheid aan Gods wet. Door gehoorzaamheid aan Gods wet is hij omringd met een heg en beschermt tegen het kwaad. Geen mens kan afwijken van Gods gespecificeerde vereisten, en een eigen standaard oprichten, waarover hij zelf beslist dat hij die veilig kan navolgen, en tegelijk vrede en vreugde vinden. Waar ieder aan zichzelf wordt overgelaten om zijn eigen weg te volgen, zullen er verschillende standaards zijn voor verschillende meningen, en het bestuur zou uit de Heer uit handen zijn genomen, en de mens zou de teugels in handen hebben. De wet van zelf zal opgericht worden. De wil van de mens zou het hoogst zijn; en de hoogste en heilige wil van God zal onteerd worden en onteerd worden. In hoe verre de mens zijn eigen zelfzuchtige hart zal volgen, is onmogelijk te peilen. Maar als de mens zijn eigen weg kiest, ontstaat er een strijd tussen hem en God.

-ST Apr 10, 1893, 3, 4, 7

ST 4-17-93; RH 12-30-02; PK 105-107; PH152 26-29; CS 52-55

Woensdag 1/12 (Misleidende Leugens; Matteüs 6:24)

“Niemand kan twee heren dienen, want hij zal of de een haten en de andere liefhebben, of zich aan de een hechten en de andere minachten; gij kunt niet God dienen en Mammon” Het is duidelijk geschreven op het onvernieuwde hart en op een gevallen wereld, een ieder zoekt zijn eigen en zichzelf. Zelfzuchtigheid is de grote wet van onze aftakelende wereld. Zelfzuchtigheid neemt de plaat in waar Christus zou horen te zitten. Maar de Heer eist volmaakte gehoorzaamheid; en als wij Hem waarlijk

willen dienen, zal er geen twijfel mogelijk zijn of we Hem zullen gehoorzamen of tijdelijke interesses zullen najagen.

De Heer der heerlijkheid heeft geen samenspraak gehouden met gemak of plezierig welbehagen toen Hij Zijn hoge plaats verliet om een mens van smarten te worden en bekend te worden met smaad, leed en miskennis en dood te aanvaarden, zodat Hij de mens kon redden van de gevolgen van zijn ongehoorzaamheid. Jezus stierf niet om de mensen in hun zonden te redden, maar van hun zonden. We moeten eerst de fouten die we maken achterwege laten, ons kruis opnemen en Jezus volgen, onszelf verloochenen, en God gehoorzaam zijn, koste wat kost. ...

Velen vallen in de zonde hun godsdienst op te offeren omwille van wereldse voorspoed, een vorm van vroomheid bewarend, maar toch de gedachten overgevend aan tijdelijke dingen. Maar de wet van God moet eerst nagejaagd worden, en worden gehoorzaamd in geest en letter. Jezus, ons grote voorbeeld leerde, in Zijn leven en dood de striktste gehoorzaamheid. Hij stierf, de rechtvaardige voor de onrechtvaardige, onschuldige voor de schuldige, opdat de eer van Gods wet bewaard zou worden en de zondaar niet volledig vernietigd zou worden.

“Zonde is overtreding van de wet” (1Johannes 3:4). Als de zonde van Adam zoveel onuitdrukbaar leed en ellende heeft gebracht, het offer van Gods dierbare Zoon eisend, wat zal de straf zijn voor hen die de heilige wet teniet doen? Als Gods gesproken Woord, dat in alle plechtigheid van Zijn heilige berg was afgekondigd, licht gevaat wordt, wat kan dan de harten van de mensen kinderen bewegen?

Om wetsovertreders te zijn, is het niet noodzakelijk om de gehele morele wet te vertrappen. Als een punt wordt overtreden, zijn wij overtreders van de gehele heilige wet. De Mensenzoon is gestorven om onze zonden; hoe zal het hun dan gaan, die heel bewust het pad van ongehoorzaamheid opgaan? ...

Veel zijn de hindernissen die op het pad liggen voor hen, die de geboden Gods willen bewaren. Er zijn sterke en subtiele invloeden die hen aan de wereld binden; maar de kracht van de Heer kan deze ketenen verbreken. Hij zal elke hindernis van voor de voeten van Zijn getrouwe dienaars wegnemen, of Hij geeft hun kracht en moed om hun moeilijkheden te overwinnen, als zij ernstig Zijn hulp zoeken. Alle hindernissen verdwijnen voor hen die ernstig en dringend bidden om de wil van God te doen

-ST June 2, 1887, 1-3, 5-7, 13

RH 9-23-73, 7-24-13; PK 102-108; 3T 264-272

Donderdag 2/12 (Dubbele verzoeken; 2 Timoteüs 4:3; 2 Petrus 2:1)

In deze tijd hebben we mannen nodig die geestelijk gezind zijn, mannen die standvastig zijn in hun principes en een duidelijk begrip van de waarheid hebben.

Ik heb de instructie gekregen om tegen ons volk te zeggen: Laten we Christus volgen. Vergeet niet dat Hij ons voorbeeld is in alle dingen. We mogen ideeën die niet in Zijn leer worden gevonden, veilig verwerpen. Ik doe een oproep aan onze predikanten om er zeker van te zijn dat hun voeten sterk op de eeuwige waarheid staan. Pas op dat u niet op impulsen afgaat en het de Heilig Geest noemt. Sommigen lopen gevaar wat dit betreft. Ik roep hen op om van standvastig in het geloof te zijn, in staat om een ieder te kunnen vertellen waar hun geloof op gevestigd is.

De vijand tracht de gedachten van de broeders en zusters af te leiden van het werk om een volk voor te bereiden om te staan in de laatste der dagen. Zijn verleidingen hebben als doel de gedachten af te leiden van de gevaren en verplichtingen van dit uur. Zij schatten als geen ander het licht dat Christus aan Johannes gaf voor Zijn volk. Ze leren dat de scènes vlak voor ons van geen belang zijn en geen extra aandacht nodig. Ze beroven de waarheden van de hemelse afkomst van hun waarde en beroven het volk van God van de ervaringen die zij hebben opgedaan, in plaats daarvan geven ze een vale wetenschap. ...

Ernstige tijden liggen voor ons. Een ieder die kennis heeft van de waarheid, moet wakker worden en zichzelf, lichaam ziel en geest onder de discipline van God stellen. De vijand is ons op het spoor. Wij moeten klaar wakker zijn, op onze hoede tegen hem. We moeten het gehele wapenrusting van God aandoen. We moeten de instructies van de Geest der Profetie navolgen. We moeten de waarheid liefhebben en gehoorzamen. Dit zal ons het aannemen van bedrog besparen. God heeft door Zijn woord tot ons gesproken. Hij heeft tot ons gesproken door de Getuigenissen aan Kerk en door de boeken die ons hebben geholpen onze hedendaagse plichten en de positie die we nu moeten innemen te ontdekken. De waarschuwing die gegeven is: “Want het is wet op wet, wet op wet, eis op eis, eis op eis, hier wat, daar wat” (Jesaja 28:10), moeten gehanteerd worden. Als wij ze verwerpen, welk excuus hebben we dan nog.

Ik smeeek hen, die voor God werken, het valse niet voor het ware te verwisselen. Laat geen menselijke redeneringen geplaatst worden waar goddelijke, geheiligde waarheid behoort te zijn. Christus wacht om geloof en liefde te geven in de harten van Zijn volk. Laat geen foute theorieën aangenomen worden, terwijl men standvastig op de eeuwige waarheid behoort te staan. God roept ons op vast te houden aan de fundamentele principes die op onweerlegbare autoriteit zijn gebaseerd.

-8T 294, 296, 298

ST 6-4-94; RH 1-10-88; AA 504-507; Ev 625-626; 16MR 1-4; TDG 164; LHU 116

Vrijdag 3/12 (Het geheim van Overwinning; Psalm 119:11)

De ware christen, "wie de waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijn werken blijke, dat zij in God verricht zijn" (Johannes 3:21). Zijn goddelijk leven, en heilige gespreken zijn dagelijkse getuigenissen tegen zonde en zondaars. Hij is een levende vertegenwoordiger van de waarheden die hij belijdt. Van deze ware volgelingen, verklaart Jezus dat Hij zich niet schaamt hen broeders te noemen. Een ieder die het eeuwig leven behaalt, zal hier ijver en toewijding tonen in dienst van God. Hij zal niet bij het minste geringste opgeven. Hij onderzoekt de Schriften niet om excuses te vinden tegen de waarheid. Hij vraagt zich niet af "wat zullen mijn vrienden zeggen, als ik mijn stand neem bij het volk van God? Om zijn plicht te kennen, is om het met heel zijn hart te doen, zonder angst. Hij volgt het licht, dat op zijn pad schijnt, ongeacht de gevolgen. Alle verlies om Christus wil, zal hij als oneindige winst tellen.

Onze gedachten en doelen zijn de geheime bron van onze daden, en maken ons karakter uit. Elke gedachte, gevoel en ingeving, hoewel ongezien door de mens, wordt gezien door het oog van God. Hoe zorgvuldig moeten wij dan onze harten onderzoeken in het licht van de goddelijke wet, en onszelf vergelijken met het foutloze Patroon, dat geen oneffenheden op ons gevonden wordt op de dag van God. We kunnen ons niet permitteren om fouten te maken in de kwestie van ons eeuwig belang.

De tegenstrevende doelen die in het hart gevormd worden, moeten geen uitdrukking krijgen door worden of handelingen, om zonde te baren. De onwettige woorden of daden zijn slechts de vruchten van het kwaad dat in het hart geworteld zit; Ze zijn het zichtbare bewijs dat de verzoeking de overhand heeft genomen, en de hel heeft getriomfeerd. De apostel zegt: "Maar zo vaak iemand verzocht wordt [dat wil zeggen als hij op de verzoeking ingaat], komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte" (Johannes 1:14). God heeft de middelen gegeven waardoor we de verzoeking kunnen weerstaan. Dit is de studie van Zijn Woord, en ernstig gebed. In Zijn verzoeken door de prinsen der duisternis heeft onze Heiland met een duidelijke "Zo zegt de Here," of "het staat geschreven" geantwoord. Zij die dat woord tot hun studieobject maken, vermanen zich met wapens van goddelijke kracht tegen de vijand. "Ik berg uw woord in mijn hart, laat mij niet van uw geboden afdwalen" (Psalm 119:11).

-ST Mar 9, 1882, 8-10

ST 9-18-93, 2-3-04; YI 2-15-94; RH 4-21-10; MH 179-182

Verdere studie: MH 181

Les 11: 4-10 december :: De weduwe van Sarefat: Een blijk van geloof

Hoe wij voor God staan is niet afhankelijk van de mate van licht dat we hebben ontvangen, maar in het gebruik maken van wat we hebben. -DA 239

Sabbat 4/12 (Een blijk van geloof; Filippenzen 1:6)

Het werk van redding is er een van partnerschap, een gezamenlijke onderneming. Er moet samenwerking zijn tussen God en de berouwvolle zondaar. Dit is nodig voor de vorming van de goede principes van het karakter. Men moet ernstige pogingen doen om dat te overwinnen, wat hem belemmert om volmaaktheid te bereiken. Maar voor succes is hij volledig afhankelijk van God. Menselijke pogingen van zichzelf, zijn niet toereikend. Zonder de bijdrage van goddelijke kracht baat het niets. God werkt en de mens werkt. Weerstand bieden aan verleiding, moet van de mens komen, die zijn kracht bij God moet halen. Aan de ene kant is er oneindige wijsheid, medelijden en kracht; aan de andere, zwakheid, verdorvenheid, absolute hulpeloosheid.

God wenst dat wij de volledige beheersing over onszelf hebben. Maar Hij kan ons niet helpen zonder onze toestemming en samenwerking. Gods Geest werkt door de krachten en vermogens die aan de mens zijn gegeven. Van onszelf zijn wij niet in staat om de doelen en verlangens en neigingen in harmonie met de wil van God te brengen; maar wanneer we "willig zijn om willig gemaakt te worden," zal de Verlosser dit voor ons tot stand brengen, "Dewijl wij de overleggingen ter nederwerpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachten gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus" (2 Korintiërs 10:5,SV)

Hij die een sterk, symmetrisch karakter wil opbouwen, hij die een goed uitgebalanceerd christen wil zijn, moet alles voor Christus geven en doen; want de Verlosser zal geen verdeelde dienst accepteren. Dagelijks moet hij de bedoeling van overgave van het eigen ik leren. Hij moet het woord van God bestuderen, zijn bedoeling leren kennen en gehoorzaam zijn aan Zijn voorschriften. Zo mag hij het peil van christelijke uitmuntendheid bereiken. Dag na dag werkt God met hem, het karakter vervolmakend, dat moet staan in de tijd van de laatste beproeving. En dag na dag werkt de gelovige een verheven proef uit voor mensen en engelen, tonend wat het evangelie kan doen voor gevallen menselijke wezens. . . .

Het grote doel dat het voor Paulus noodzakelijk maakte om voorwaarts te gaan in het aangezicht van ongemakken en moeilijkheden, zou elke christelijke werker moeten leiden tot volledige toewijding van hemzelf aan de dienst van God. Wereldse attracties zullen aangeboden worden om zijn aandacht van de Heiland af te trekken, maar hij moet gewillig voorwaarts op het doel afgaan, en aan de wereld, aan engelen en mensen tonen dat de hoop op het zien van het aangezicht van God al de moeite en offers waard is, welke het bereiken van deze hoop vereist.

-AA 482-484

AA 479-484; PH048 30-34; HP 347

Zondag 5/12 (Naar Sarefat; 1 Koningen 17:1-9; Jeremia 10:6)

Goede daden zijn de vrucht welke Christus van ons verlangd te dragen; vriendelijke woorden, daden van welwillendheid, van tedere aandacht voor de armen, de behoeftigen, de bedroefden. Wanneer harten meevoelen met harten die belast met ontmoediging en droefheid, als de hand uitdeelt aan de behoeftigen, wanneer de naakten gekleed worden, de vreemdeling welkom geheten wordt in een stoel in uw zitkamer en een plaats in uw hart, komen engelen dichtbij, en een beantwoorde inspanning zal gehoord worden tot in de hemel. Elke handeling van rechtvaardigheid, genade, en weldadigheid maakt een melodie in de hemel. De Vader ziet van Zijn troon diegenen die deze daden van genade doen, en rekent hen tot zijn meest kostbare schatten.

"En zij zullen, zegt de HEERE der heerscharen, te dien dage, die Ik maken zal, Mij een eigendom zijn" (Maleachi 3:17,SV). Elke genadige daad aan de behoeftigen, de lijdenden, wordt beschouwd alsof het aan Jezus gedaan is. Als u de armen te hulp komt, meevoelt met de bedroefden en onderdrukten, en vriendschap betoont aan de wezen, brengt u uzelf in een diepere relatie met Jezus.

Het werk van gezelschap van de behoeftigen, de onderdrukten, de lijdenden, de verstokenen, is het echte werk dat elke gemeente, die de waarheid voor deze tijd gelooft, sinds lang zou moeten hebben gedaan. Wij moeten het tedere medegevoel van de Samaritaan tonen door het lenigen van de behoeften van de ziel, het voeden van de hongerigen, de armen meebrengen die zich tot onze huizen wenden, elke dag genade en kracht verzamelen van God wat ons in staat zal stellen om de echte diepte van de menselijke ellende te bereiken, en hen te helpen die niet in staat zijn zichzelf te helpen. Door dit werk te doen hebben we een gunstige kans om Christus aan hen bekend te maken als de gekruisigde God. . . .

De weduwe van Sarefat deelde haar stukje brood met Elia; en in ruil daarvoor werd het leven van haar en haar zoon behouden. En aan allen die, in tijden van beproeving en nood, medegevoel en hulp geven aan anderen die behoeftiger zijn, heeft God grote zegeningen beloofd. Hij is niet veranderd. Zijn kracht is niet minder als in de dagen van Elia. . . .

In al onze omgangen zouden we moeten bedenken dat in de ervaring van anderen er hoofdstukken zijn die verzegeld zijn door een sterfelijke aanblik. Op de bladzijden van de herinnering staan verdrietige geschiedenissen, die afgeschermd zijn voor nieuwsgierige ogen. Er zijn geregistreerde lange, harde gevechten met verleidende omstandigheden, misschien moeilijkheden in de huiselijke sfeer, die dag aan dag moed, vertrouwen en geloof verzwakken. Diegenen die de strijd van het leven met grote ongelijkheid vechten, zullen gesterkt en bemoedigd worden door kleine attenties die slechts een kleine inspanning kosten. Aan zulken is de sterke, hulpvolle greep van de hand van een ware vriend meer waard dan goud of zilver. Woorden van vriendelijkheid zijn even welkom als de lach van engelen.

Maandag 6/12 (Een ongebruikelijk instrument; 1 Koningen 17:3, 4, 7-12; 2 Korintiërs 12:9)

Jezus kent onze zwakheden. Hij is op de hoogte van onze aanvallen en zwakheden, en hij scheidt er behagen in ons bij te staan "want Hij kan meevoelen met onze zwakheden" (Hebreeën 4:15). Toen Hij op aarde was, gaf Hij, waar er ook gelegenheid was, waar Hij ook een hongerende ziel vond, het brood dat van de hemel kwam. Wereldse positie en wereldse eer hadden geen aantrekkingskracht op Hem; maar dat wat een beroep op zijn hart deed, was een stervende ziel, smachtend naar het levende water. Hij was gekomen als Heiland voor alle Joden en heidenen, rijk en arm, vrije en slaaf; en Hij vereenzelvigde Zijn belang met dat van de lijdende mensheid. Christus en het kind van menslievendheid zouden een worden. Hij bekleedde zijn goddelijkheid met menselijkheid, zodat Hij de mensheid de goddelijke natuur zou toedelen. De geest en het karakter van Christus moeten vertegenwoordigd worden in zijn volgelingen. Door geloof in Christus, zal de gelovige rechtvaardig, heiligmaking en verlossing ontvangen. Hij heeft gezegd: "Ik zal maken, dat een man kostbaarder zal zijn dan dicht goud, en een mens dan fijn goud van Ofir" (Jesaja 13:12). Een ziel is van meer waarde voor Jezus dan de hele wereld. Laat de ziel naar Jezus kijken, laat hem zien op "het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt!" (Johannes 1:29). Niemand zal gedwongen worden op Jezus te kijken; maar de uitnodigende stem klinkt in een verlangende smeekbede: "Kijk en leef". . . .

God belooft Zijn volk geen vrijstelling van beproeving, maar Hij belooft datgene wat veel beter is. Hij zei: "en uw sterkte zal gelijk uw dagen zijn!" "Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid" (Deuteronomium 33:25; 2 Korintiërs 12:9). Wanneer tegenspoed over ons komt, wil de Here niet dat wij denken dat Hij ons verlaten heeft; wij zijn waardevol in Zijn oog. Hij heeft op ons een waarde geplaatst gelijk aan het lijden van zijn dierbare Zoon. Hij zegt: "Maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen. In een kleine toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen: maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de Here, uw Verlosser (Jesaja 54:7, 8, SV).

"Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn," . . . (Jes.43:2, SV)

Laten we daarom onze dagelijkse bezorgdheden, zorgen en beproevingen bij Jezus brengen, al onze zorgen op Hem leggen; want Hij draagt ze voor ons. Laten we elke dag beginnen alsof het de laatste was die we op aarde doorbrengen, en laat ons in aanhoudend gebed op zo'n manier leven, dat we aan het einde van de dag God mogen vragen onze pogingen en invloed te zegenen. Door de relatie met Christus, door de aanvaarding van Zijn rechtvaardigheid door geloof, mogen wij de werken van God doen, en mogen wij overwinnaars worden samen met Christus. Hij zal aan ons hemelse gaven geven, die de hevigste verlangens van ons hart zullen tevreden stellen. Wanneer u tot Hem komt als kleine kinderen, pleitende op Gods beloften, ze u eigen maakt, zal u de volheid van vreugde ontvangen, en een voorsmaak hebben van eeuwige zegeningen.

-BEcho Mar 1, 1893, 2, 6, 8

ST 3-3-90; YI 7-15-97; MH 480-482; SD 119; AG 90, 242; Mar 66; TDG 177

Dinsdag 7/12 (Totale overgave; 1 Koningen 17:13-16; Genesis 22; Hebreeën 11:1)

We zouden levend geloof in Christus moeten oefenen. Als de dingen waar we op hopen in het leven ons lijken te ontglippen, staat Jezus klaar om zijn eeuwige arm onder onze schouders te slaan, en ons aan Zijn hart te drukken, en ons te troosten, te bemoedigen, en te zegenen. Zo gauw als u zich helemaal overgeeft aan Christus, zal Hij u aannemen. Christus heeft gezegd dat het Zijn wil was dat uw vreugde volkomen zou zijn. Waarom zou u geen volheid van vreugde hebben, wanneer u door Christus het vooruitzicht op het eeuwige leven hebt bij Zijn wederkomst? Waarom zullen we niet elke dag de lofprijzingen uiten van Hem die ons uit de duisternis heeft geroepen in het wonderbaarlijk licht? "Hij die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar Hem oor ons allen heeft, overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken" (Romeinen 8:32, SV).

Hij wil dat wij elke dag meer en meer in Zijn liefde zullen groeien. Als wij het steeds meer groeien in het kennen van de Heer, zullen we weten dat zijn voortgaan zo helder zijn als de morgen. De zon gaat omfloerst op, maar als hij aan de hemel opstijgt, wordt zijn schijnsel steeds helderder. Zo is het ook met de christen in zijn leven. Hij ontvangt de heldere stralen van licht van Christus, en door vertrouwen in Hem leert hij zijn Heiland steeds beter kennen. Het is voor de menselijke natuur een moeilijke kwestie om volmaakt vertrouwen te hebben in goddelijke macht, maar de Heer zal ons geloof versterken, en wij

mogen een kostbare ervaring hebben in het kennen van Jezus. We hebben niet de eenvoud die we zouden moeten hebben om tot onze hemelse Vader te komen. Wij zijn zondaren, maar Christus is voor ons gestorven, en het is ons voorrecht om onszelf op het podium van Zijn beloften te plaatsen. Als we de liefde van Jezus hebben, zullen we het in ons handelen met anderen uitdragen. We zullen aan hen die zonder Christus zijn, de schoonheid van geloof en religie uitdragen. Het is niet onze plaats te onderzoeken waar we mogelijkheden zullen hebben als we op het pad van gehoorzaamheid wandelen; we moeten naar de waarheid zoeken als naar verborgen schatten, en accepteren wat het ook mag kosten.

Laat dit de taal van ons hart zijn: "Hoop op God, want ik zal Hem nog loven; Hij is de menigvuldige Verlossing mijns aangezichts, en mijn God" (Psalm 42:12,SV). Wantrouw zelfs niet voor een moment de kracht van uw Heiland om u te redden. Val in uw hulpeloosheid aan de voet van het kruis; geloof vandaag de belofte van God. Jezus houdt van ons met een oneindige liefde. Oh wat een liefde, wat een weergalozes liefde, die Hij voor de mensenkinderen heeft geopenbaard. Jezus verlangt er niet naar te wachten tot u uzelf beter maakt; Hij verlangt ernaar dat u hem vandaag als Redder aanneemt. Vandaag zegt Hij: "Hij is de mijne en ik ben van Hem. Ik zal mijn ziel bij Hem in bewaring geven en Hij zal dat wat aan Hem is toevertrouwd tot die dag toe beschermen. Door geloof zal Hij mij de overwinning geven over de verzoeken van de vijand. Ik zal Zijn verlossing zien. Ik zal overwinning in God."

-ST Mar 17, 1890, 3, 4

RH 1-11-87; 3T 541-544; HP 111

Woensdag 8/12 (Mijn zonden herinneren; 1 Koningen 17:17,18)

Wonderbaarlijk was de gastvrijheid die deze Fenicische vrouw betoonde aan Gods profeet, en wonderbaarlijk werd haar geloof en edelmoedigheid beloond. "Zo at zij, en hij, en haar huis, vele dagen. Het meel van de kruik werd niet verteerd, en de olie van de fles ontbrak niet, naar het woord des Heren, dat Hij gesproken had door de dienst van Elia (1 Koningen 17:17-24)

God is niet veranderd. Zijn macht is niet minder dan in de dagen van Elia. En nu zeker niet minder dan toen hij werd uitgesproken door onze Verlosser in de belofte die Christus heeft gegeven: "Wie een profeet ontvangt als profeet, zal het loon van een profeet ontvangen; en wie een rechtvaardige ontvangt als rechtvaardige, zal het loon van een rechtvaardige ontvangen" (Matteüs 10:41). Zowel aan Zijn trouwe dienaren van vandaag als aan Zijn eerste discipelen zijn Zijn woorden van toepassing: "Wie u ontvangt, ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem, die Mij gezonden heeft" (Matteüs 10:40). Elke daad van vriendelijkheid getoond in Zijn naam, zal herkend en beloond te worden. En in dezelfde tedere herkenning zal Christus zelfs de zwakste en laagste van de familie van God meetellen. "En zo wie te drinken zal geven" zegt Hij, "aan een van deze kleinen [degenen die in hun geloof en kennis van Christus als kinderen zijn] een beker koud water, in de naam eens discipel, voorwaar zeg Ik u, hij zal zijn loon geenszins verliezen" (Matteüs 10:42,SV).

Armoede weerhoudt ons er niet van om gastvrijheid te betonen. We moeten delen wat we hebben. Er zijn diegenen die worstelen voor hun levensonderhoud en die grote moeite hebben om van hun inkomen in hun levensbehoeften te kunnen voorzien; maar zij houden van Jezus in de persoon van Zijn heiligheid en zijn bereid gastvrijheid te betonen aan gelovigen en ongelovigen, proberend om hun bezoeken aangenaam te maken. Aan de familietafel en de Avondmaalstafel worden de gasten welkom geheten. De tijd van gebed maakt indruk op hen die met onthaal worden ontvangen, en zelfs één bezoek kan de redding van de ziel van de dood betekenen. Voor dit werk maakt de Heer een afrekening, met de woorden: "Ik zal het terugbetalen."

Broeders en zusters, nodig hen die behoefte hebben aan onthaal en vriendelijke aandacht uit in uw huizen. Maak geen vertoon; maar, als u hun noden ziet, neem hen binnen en toon hen oprechte christelijke gastvrijheid. Dat zijn waardevolle voorrechten in sociale gemeenschap.

"De mens zal niet alleen van brood leven," (Deuteronomium 8:3,SV) en als we ons wereldlijk voedsel aan anderen geven, zullen we ook hoop en moed geven en christelijk leven. Wij zullen "kunnen vertroosten, diegenen, die in allerlei verdrukking zijn, door de vertroosting, met welke wijzelf van God vertroost worden"(2Korintiërs 1:4,SV). En de zekerheid is ons: "En God is machtig alle genade te doen overvloedig zijn in u; opdat gij in alles te allen tijd, alle genoegzaamheid hebbende, tot alle goed werk overvloedig moogt zijn" (2Korintiërs 9:8,SV).

-6T 346-347

RH 8-28-13; DA 355-358; CC 207

Donderdag 9/12 (De test van geloof; 1 Koningen 17:17-24; Matteüs 11: 1-3; Lucas 4: 24-26)

We zouden de Bijbel meer moeten bestuderen zodat we vertrouwd raken met de beloften van God, zodat, wanneer satan binnenkomt, en de ziel overstroomt met zijn verleidingen, we hem zullen bestrijden met: "Er staat geschreven." We mogen door de beloften van God ingesloten zijn, welke als een muur van vuur rondom ons zullen zijn. We moeten weten hoe geloof te beoefenen. Geloof "is het geschenk van God," maar de kracht dit te beoefenen is van onszelf. Wanneer geloof sluimert, heeft het geen voordeel voor ons; maar in het gebruik, brengt het alle zegeningen binnen zijn bereik. Het is de hand door welke de ziel houvast krijgt op de kracht van de Oneindige. Het is het middel door welke het menselijke hart, vernieuwd door de genade van Christus, geschikt gemaakt wordt om in harmonie met het grote Hart van liefde te kloppen. Geloof stelt zichzelf onder de beloften van God, en maakt aanspraak op ze in de zekerheid dat Hij precies zal doen wat Hij zegt. Jezus kwam naar de zondaren, de hulpelozen, de behoeftige ziel, en zegt: "Al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden" (Markus 11:24). Geloof; maak aanspraak op de beloften, en prijs God dat u de dingen hebt gekregen die u van Hem gevraagd hebt, en als uw nood het grootst is, zult u zijn zegeningen ervaren en speciale hulp ontvangen.

Overwinnen in God is geen gevoel, maar geloof en vertrouwen. Het is het geloof dat niet zal toegeven, ofschoon er onmogelijkheden schijnen te zijn, die ontmoedigen. . . .

Er is een diepe, rijke en verzadigende ervaring voor elk van ons te verkrijgen. Elk van ons zal getoetst en beproefd worden. We hebben een ruwe weg voor ons; maar Jezus is deze weg gegaan, en hij weet precies hoe Hij ons kan helpen. Geloof verlicht onze last en ondersteunt onze vermoeidheid in afwachting van de Hemel bij het einde van onze reis. Geloof verheugt zich in de hoop, en is geduldig in verzoeking. In strijd neemt geloof toe in kracht en moed, en overwint in de grote strijd tegen verleidingen. We moeten een levend geloof hebben, een geloof dat de ziel zal behouden in het uur van beproeving; want alles zal aan het wankelen worden gebracht. In de zomer is er geen verschil tussen altijd groene gewassen en andere bomen; maar wanneer de rukwinden van de winter komen, zullen de altijd groene bomen fris en groen zijn, terwijl het gebladerte van de andere bomen zal worden weggeblazen. Precies zo is het met zogenaamde christenen. Wanneer zij geen persoonlijke beproeving te dragen hebben gehad, zullen we niet in staat zijn het onderscheid te zien tussen de ware christen en de hypocriet; maar in tijden van beproeving en verzoeking is makkelijk het verschil waar te nemen, want de bron van de christelijke kracht is openbaar gemaakt. Er zijn twee klassen van bouwlieden. De ene bouwt op een fundament van schuivend zand; de ander op de eeuwige Rots en de wind blaast en de storm slaat vergeefs tegen dit fundament.

-ST May 22, 1884, 3, 4, 6

RH 6-9-91; OHC 134

Vrijdag 10/12 (Ons staan in het bijzijn van God; Lucas 4:23-27)

Met deze verhalen over gebeurtenissen in de levens van de profeten, beantwoordde Jezus de vragen van zijn toehoorders. De dienaren die God voor een speciaal werk had uitgekozen, werd niet toegestaan te werken voor een hardvochtig en ongelovig volk. Maar zij die harten hadden om te voelen en vertrouwen om te geloven, werden speciaal bevoorrecht met de bewijzen van Zijn kracht door de profeten. In de dagen van Elia was het volk Israel van God afgeweken. Zij koesterden hun zonden, verwierpen de waarschuwingen van de Geest door de boodschappen die God hen zond. Zodoende sneden zij zichzelf af van het kanaal waardoor Gods zegeningen tot hen konden komen. De Here ging voorbij aan de huizen van Israel, en vond een toevlucht voor Zijn dienaar in een heidens land, bij een vrouw die niet tot het uitverkoren volk behoorde.

Ons staan in het bijzijn van God hangt niet af van het licht dat wij ontvangen hebben, maar van de manier hoe we er gebruik van maken. Dus zelfs de heidenen die de rechtvaardigheid kozen zover als zij het konden begrijpen, waren meer in aanzien dan diegenen die groot licht hadden gekregen en beleden God te dienen, maar die geen acht sloegen op het licht, en door hun dagelijks leven hun belijdenis tegenspraken....

Toen Jezus verwees naar de zegeningen die aan de heidenen gegeven waren, werd de felle vaderlandse trots van zijn toehoorders opgewekt en Zijn woorden werden overstemd door een tumult van stemmen. Deze mensen waren trots op zichzelf, omdat ze de wet hielden; maar nu hun vooringenomenheid was beledigd, waren zij klaar om een moord te begaan. De bijeenkomst brak op, en zij grepen Jezus en wierpen Hem uit de synagoge en uit de stad. Allen leken te verlangen naar Zijn ondergang. Zij drongen Hem naar de rand van de tempelberg, met als doel Hem er vanaf naar beneden

te gooien. Geschreeuw en vervloekingen vulden de lucht. Sommigen wierpen stenen naar Hem, toen Hij plotseling uit hun midden verdween. De hemelse boodschappers die in de synagoge aan Zijn zijde waren geweest waren met Hem te midden van deze razende menigte. Zij sloten Hem in tegen Zijn vijanden en leidden Hem naar een veilige plaats. . . .

Zo zijn in alle eeuwen, engelen dichtbij Christus' getrouwe volgelingen geweest. De machtige bondgenootschap van het kwaad staat in slagorde opgesteld tegen allen die willen overwinnen; maar Christus wil dat wij op de onzichtbare dingen kijken, naar de hemelse legers die zich rondom allen, die God liefhebben, legeren, om hen te verlossen. Voor welk gevaar, zichtbaar of onzichtbaar, we zijn behoord door de tussenkomst van engelen, zullen we niet weten, totdat we in het licht van de eeuwigheid de voorzienigheid van God zullen zien. Dan zullen we weten dat de hele hemelse familie belangstelling had voor de familie hier beneden en dat boodschappers van de troon van God onze stappen van dag tot dag begeleidden.

-DA 238-240

Verdere studie DA 238

Les 12: 11-17 december :: Gehazi: Het doel missen

In Mijn koninkrijk hebben de principes van suprematie en voorkeur geen plaats, de enige grootsheid is de grootsheid van nederigheid, het enig onderscheid wordt gevonden in de toewijding aan de dienst aan anderen. –DA650

Sabbat 11/12 (Gehoorzaamheid uit het hart; Deuteronomium 13:4)

De Heer is onze rechter, de Heer is onze gebieder, de Heers onze koning ouders en kinderen dienen Hem te gehoorzamen. Er zal geen onderdrukking jegens de kinderen door de ouders, geen disrespect of ongehoorzaamheid jegens de ouders door de kinderen zijn. Beiden dienen zich te laten leiden door de wetten van onze hemelse Vader, die Jezus gaf om zondoffer te zijn voor onze zonden. De wet van God is een uitademing van oneindige liefde en niets dan zegen kan hem deelachtig zijn die Hem bewondert en hem die deze wet gehoorzaamt. In de grote morele standaard heeft de Heer regels gegeven door welke wij gestuurd moeten worden. Overtreding is een vergrijp tegen de principes van heiligheid. Gods wil dient het belangrijkste te zijn. De Hoogste en meest Heilige die in eeuwigheid woont, verlangt dat Zijn volk Zijn geboden zullen houden. Elke omweg die de mens zal inslaan, die verwijderd van de Heer, zal blijken de weg van de vernietiger te zijn.

We moeten ons niet afvragen wat de praktijk van de mens zal zijn of, wat de traditie van de wereld zal zijn. We moeten ons niet afvragen wat anderen ervan denken, of handelen zoals de mensen verwachten, of wat zal de wereld tolereren? De meest intense vraag voor elke ziel is: wat heeft God gezegd? We moeten Zijn woord lezen en het gehoorzamen, niet een komma, punt of letter negeren, maar handelen in tegenstelling tot menselijke tradities en menselijke gerechtigheid. Noch ouders noch kinderen zullen gedijen, tenzij ze ernaar streven de grote standaard van gerechtigheid te bereiken. We moeten niet doen zoals Adam heeft gedaan en handelen op een willekeurig woord in plaats van op die van God. Adams veronachtzaming van het woord van God opende de vloed van rampspoed over onze wereld.....

Het zal niet meer lang duren voordat zal blijken dat het geen lichtvaardigheid is om God, bij welke gelegenheid dan ook, tegen te werken. Het zal ook niet lang meer duren voordat zal blijken dat de instemming van God meer waard is dan zilver of goud. Het zal blijken dat er bij elke actie die is ondernomen, er een onzichtbare getuige aanwezig is geweest en zijn getuigenis heeft opgetekend in een boek, zodat elk mens geoordeeld wordt overeenkomstig zijn handelen, hetzij goed, hetzij verkeerd. Op die dag zal oordeel worden uitgesproken over iedereen die verkeerd heeft gehandeld, of hij nu Jood, of heiden is, hij belangrijk of onbetekenend is, of hij rijk of arm is, vrij of gebonden is. De wijze man zegt: "Omdat het vonnis over de boze daad niet aanstonds voltrokken wordt, daarom is het hart der mensenkinderen in hen begerig om kwaad te doen, daar een zondaar honderdmaal kwaad doet en toch lang leeft. Nochtans weet ik, dat het de godvrezenden wel zal gaan, omdat zij voor Hem vrezen" (Prediker 8:11,12).

-RH Oct 1, 1895, 2-3, 12

RH 1-24-99; ST 3-4-97; 3MR 66-70

Zondag 12/12 (Dienstbaarheid; Genesis 24:2-4, 39:4-6, Handelingen 2:18)

De Heer wil dat Zijn dienaren, die Hij toegewijd heeft aan Zijn werk, steeds intelligenter worden en hun takt en kundigheid te gebruiken om de tuin van de Heer in een gezonde staat te houden. Het is de plicht van elk kerklid om God lief te hebben met heel z'n hart en z'n naaste als zichzelf. Als we van de religie van Christus maken wat het zou moeten zijn, dat zal het anderen aantrekken. Want ze zullen onze goede werken zien en onze Vader verheerlijken, die in de hemelen is. Als we in het licht wandelen zullen we voorbeelden zijn van blijmoedigheid en inspiratie.

De Heer heeft me getoond dat Zijn naam niet geëerd en verhoogd wordt door diegene die zich Zijn kinderen noemen. Hij heeft verschillende blijken van vertrouwen gegeven, geproportioneerd aan onze verschillende mogelijkheden en Hij verwacht dienovereenkomstige resultaten. Sommige hebben vijf talenten om verbetering te brengen, sommige twee, sommige maar een; deze talenten dienen niet uitsluitend voor onszelf te worden gebruikt, maar dienen naar de wisselaars te worden gebracht om te worden verdubbeld en dan teruggegeven worden aan de Meester. Het is de plicht van elk kerklid om zich af te vragen of hij handelt als een wijze dienaar, die de zaken van zijn Meester behartigt, of dat hij zijn tijd en talenten gebruikt voor en ter ere van zichzelf. Heeft u gehandeld alsof u, uw eigen meester was, in plaats van een dienaar die is gehuurd om het werk te doen, die God u heeft gegeven te doen in Zijn wijngaard?. Kunt u zichzelf besturen zoals u zelf wilt, zonder naar de Meester te kijken voor aanwijzingen? Er is veel goed werk dat gedaan moet worden in de wijngaard van de Heer en God verwacht dat u takt, kundigheid en bezonnen consideratie aan de dag legt voor Zijn werk. U laat kundigheid zien in het omgaan met de benodigde tijd, zal het werk van God op goed geluk gedaan worden? Als iets de allerbeste dienstbaarheid vereist die een mens kan doen, is het in de dienst van God. Van mannen en vrouwen wordt geëist dat ze hun meest nobele krachten inzetten voor het redden van zielen voor wie Christus is gestorven. Er zijn velen die passieve kerkleden zijn, ze voelen geen behoefte om te strijden voor eeuwig leven; maar God roept iedereen op om hun krachten te werpen in de strijd, om elke spier tot het uiterste te spannen, elke krachtbron te mobiliseren, om waardig te worden bevonden voor het eeuwig leven. Halfhartig en indolente dienstbaarheid is niet acceptabel voor God. De dienstknecht van God moet kundigheid blijven verwerven, door te gebruiken wat hij heeft. Hij moet bidden voor leiding, hulp en wijsheid, opdat hij God intelligent kan dienen. Om los van de kerk en om krachten die God u heeft gegeven te investeren in wereldlijke zaken, is stelen van God en Hem onteren in Zijn gezicht.

-RH June 19, 1888, 8-9

ST 8-1-00; 1888 1525-34; PK 246-253; DA 650-651

Maandag 13/12 (Uit de eerste hand; 2 Koningen 4:8-31)

“Wachter, wat is er van de nacht? (Jesaja 21:11). Zijn de wachters aan wie deze oproep wordt gericht in staat de bazuin een helder geluid te doen geven? Waken de herders trouw over de kudde op een verantwoordelijke manier? Waken de predikanten van God over de zielen en realiseren ze zich dat deze zijn gekocht met het bloed van Jezus? Er moet een groot werk worden verricht in de wereld en welke inspanningen doen wij om het te bewerkstelligen? Tegen de mensen is teveel gepreekt, maar zijn ze ook geïnstrueerd hoe te werken voor diegenen voor wie Christus is gestorven? Is er een plan op dusdanige wijze aan de mensen voorgelegd dat iedereen inzag dat het noodzakelijk was om deel te nemen aan dat werk? Zijn mannen en vrouwen onderricht, zodat ze efficiënt zijn in nationale en internationale zendingsvelden? Het is maar dan duidelijk dat alle preken die zijn gebracht, niet hebben geleid tot dit soort werk en de gemeenten verschrompelen, omdat ze gefaald hebben hun talenten te gebruiken in het verspreiden van het licht der waarheid naar anderen. Goede instructies zouden gegeven moeten worden, als lessen van de Meester, zodat allen hun licht praktisch gebruiken ten voordele van anderen....

Maar laten diegene die gezonden zijn om anderen te onderrichten, erop toezien dat zij dit doen op de zelfde wijze als Jezus deed bij de onderricht van Zijn discipelen. Jezus zei niet tegen Zijn volgers, doe dit en doe dat, maar Hij zei: “Volg mij.” Hij leidde de weg en nam Zijn discipelen met zich mee op Zijn reizen door stad en land, opdat ze mochten zien hoe Hij de mensen onderrichtte. Hij verbond hun interesses met de Zijne en zij verenigden zich met Hem in het werk. Velen zijn met de gedachte onderricht dat ze van preken moeten leven van week tot week, maar weten niet wat hoe ze het gehoorde in praktijk moeten brengen. De meest simpele werkmethoden zouden gebruikt moeten worden en op gang gebracht moeten worden in de gemeenten.....

Heel de hemel is actief en de engelen van God wachten om samen te werken met de mens die plannen zal ontwikkelen waarbij de zielen waarvoor Christus is gestorven de blijde boodschap van redding horen. Elke ziel heeft een invloed ten goede of ten kwade. Als de ziel geheiligd is voor de dienst van God en toegewijd aan het werk van Christus, zal de invloed gericht zijn om tot Christus te komen. God is vertrouwt op de gemeente om Zijn werk voortgang te doen vinden en Hij verwacht dat Zijn belijdende volgelingen hun plicht zullen doen als intelligente wezens. Er is een grote behoefte dat elk getrainde geest, elk getraind intellect, elk stukje inzet aan het werk wordt toegevoegd om zielen te redden. Er zal geen luiaard, nalatige, die het werk van de Heer verzaakt, gevonden worden in het koninkrijk des hemels.

-RH Feb 28, 1893, 1, 4, 7

RH 2-28-93, 12-8-85, 8-21-94

Dinsdag 14/12 (een kwestie van geloof; 2 kon. 5:1-19)

De trotse geest van Naäman rebelleerde tegen het volgen van de raad van Elisa. De rivieren die genoemd werden door de Syrische kapitein waren prachtig omzoomd door omringende bossen en velen aanbaden aan de oevers van deze prachtige stromen hun heidense goden. Het zou Naäman niet veel vernedering van de ziel hebben gekost om in een van deze stromen af te dalen. Maar alleen door de specifieke aanwijzingen van de profeet op te volgen, kon hij genezing vinden. Gewillige gehoorzaamheid alleen was voldoende om het gewenste resultaat te bereiken.

Naämans dienaren smeekten hem om Elisa's aanwijzingen op te volgen "Toen traden echter zijn dienaren nader, spraken hem aan en zeiden: Mijn vader, had de profeet u iets moeilijks opgedragen, zoudt gij dat dan niet doen? Hoeveel te meer, nu hij tot u gezegd heeft: Baad u en gij zult rein worden?" (2 Koningen 5:13). Het geloof van Naäman werd op de proef gesteld, terwijl zijn trots streed voor de overhand. Maar het geloof overwon en het trotse hart van de hooghartige Syriër werd buigzaam en hij boog in onderwerping aan de geopenbaarde wil van Jehova. Zeven maal dompelde hij zich in de Jordaan "naar het woord van den man Gods" En zijn geloof werd beloond. "En zijn lichaam werd weer gezond als het lichaam van een kleine jongen, en hij was rein" (2 Koningen 5:14). Dankbaar "keerde hij terug tot de man Gods, hijzelf met zijn gehele gevolg; en, bij hem gekomen, ging hij voor hem staan en zeide: Zie, nu weet ik, dat er op de gehele aarde geen God is behalve in Israël..." (vs 15).

Euwen nadat Naäman teruggekeerd was naar zijn Syrische woonplaats, geheel in lichaam, bekeerd in geest, werd aan zijn wonderbaarlijk geloof gerefereerd door de Verlosser als een les voor iedereen die beweert God te dienen. "mEn er waren vele melaatsen in Israël ten tijde van de profeet Elisa," verklaarde de Verlosser, "en geen van hen werd gereinigd, doch wel Naäman de Syriër" (Lukas 4:27). God ging aan de vele leprozen in Israel voorbij, vanwege hun ongeloof en sloot de deur van goedheid voor hen. Een heidense edelman die trouw was geweest aan zijn overtuigingen van rechtvaardigheid en die zich van zijn hulpbehoevendheid bewust was, was in de ogen van God zijn zegen meer waard dan de getroffenenen in Israel, die hun door God gegeven privileges hadden geringschat en geminacht. God werkt voor diegenen die Zijn gunsten waarderen en reageren op het licht dat aan hun wordt gegeven van de hemel. Vandaag aan de dag zijn er die oprecht van hart zijn en op hen schijnt het licht vanuit de hemel. Als zij volharden met het in vertrouwen volgen van wat ze als een verplichting zien, zal het hen gegeven licht toenemen, totdat, zoals met Naäman in de oudheid, ze toe moeten geven dat er "er geen God is op de gehele aarde zoals de levende God, de Schepper."

-PK 249-50, 252-53

1888 1527-1532; 2MCP 54; CC 228, 332; ML 222

Woensdag 15/12 (De val van Gechazi; 2 Koningen 5:20-27)

Gechazi, de knecht van Elisa had in de loop der jaren gelegenheid gehad om een geest van zelfverloochening te kweken die het werk van zijn meester karakteriseerde. Het was zijn voorrecht een standaarddrager te worden in het leger van de Heer. De beste gaven van de hemel waren reeds lang binnen zijn bereik; toch had hij zich hiervan afgekeerd en verlangend naar de basismetalen van wereldse rijkdom. En nu leidden geheime hebzuchtige verlangens hem ertoe om toe te geven aan een onweerstaanbare verleiding. "Zie," overlegde hij bij zichzelf, "daar heeft mijn heer deze Arameeër Naäman ontzien door niets van hem aan te nemen van wat hij had meegebracht! Zo waar de HERE leeft, ik snel hem achterna en neem iets van hem aan" (2 Koningen 5:30). Dus snelde Gechazi Naäman in het geheim achterna....

De waarheid is van God; misleiding in al zijn miljarden vormen is van satan en wie op welke wijze dan ook van de rechte lijn van waarheid afwijkt, misleidt zichzelf in de macht van de boze. Zij die de wil van Christus kennen “nemen geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis” (Efeziërs 5:11). In zowel hun spreken als in hun levenswijze, zullen ze eenvoudig, oprecht en getrouw zijn, want ze bereiden zich voor op de gemeenschap met heiligen in wiens mond geen onreinheid wordt gevonden (zie Openbaring 14:5). Zelfs onder diegenen die belijden in de vreze des Heren te wandelen, zijn er sommigen die handelen als de notabelen van Israel. Omdat het in hun macht ligt zo te handelen, zijn ze nauwkeuriger dan rechtvaardig en worden ze zo onderdrukkers. Omdat hebzucht en verraad gezien wordt in het leven van diegenen die de naam van Christus in hun mond hebben en waar de kerken in hun boeken de namen bijhouden van diegenen die hun vermogen in ongerechtigheid hebben verkregen, wordt de naam van Christus geminacht. Buitensporigheid, elkaar overtroeven en afpersing corrumperen het geloof van velen en vernietigen hun geestelijkheid. De kerk is in grote mate verantwoordelijk voor de zonden van haar leden, ze geeft goedkeuring aan het kwade als ze haar stem er niet tegen verheft.

De gebruiken van de wereld zijn geen criterium voor een christen. Hij moet haar scherpe praktijken niet imiteren, haar hang naar voornaamheid en afperserpraktijken. Elke onrechtvaardige behandeling van een medemens is een overtreding van de gouden regel. Elke verkeerde actie naar kinderen van God, is gericht tegen Christus zelf. Elke poging om gebruik te maken van de onwetendheid, zwakte of ongeluk van een ander, wordt geregistreerd als fraude in de hemelse boeken. Hij die werkelijk God vreest, zou liever dag en nacht zwoegen, het brood der armen eten, dan toe te geven aan hartstochten die de weduwen en wezen onderdrukt, of de vreemdeling afstoet.

-PK 651

RH 9-18-88; PK 250-253, 650-652; CS 142-144; LP 229-233

Donderdag 16/12 (Leven van kliekjes; 2Koningen 8:1-6; Jeremia 9:23,24)

De Heer werkt op Zijn eigen manier, opdat de mens zich niet verheft in trots of intellect en de eer en glorie voor zichzelf opeist. De Heer laat elk mens begrijpen dat al zijn capaciteiten en talenten van de Heer zijn. God werkt met wie Hij wil. Hij neemt hem wie Hij verkiest om Zijn werk te doen en Hij gaat niet eerst te rade bij mensen naar wie Hij zijn boodschapper zal zenden, om vast te stellen of die hun goedkeuring kan wegdragen of op welke manier en door middel van welke persoon zij willen dat de boodschap van God gebracht wordt. God zal mensen gebruiken die gebruikt willen worden. De Heer gebruikt mensen die intelligent zijn als ze toestaan dat Hij ze vormt en kneedt, om zo hun getuigenis te vormen naar Zijn wens. Mensen hoog en laag, geleerd of ongeletterd, zouden beter de Heer de zorg en leiding over Zijn eigen ark laten voeren. Het werk van de mens is om de stem van God te gehoorzamen. Wie een verbinding met het werk en het doel van God heeft, moet continu onder de discipline van God staan. “Zo zegt de HERE: De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom, maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de HERE ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op aarde doe; want in zodanigen heb Ik behagen, luidt het woord des HEREN ...” (Jeremia 9:23,24).

Het innerlijke leven van de ziel zal zich openbaren in zijn optreden naar buiten. Laat het woord van God het getuigenis uitdragen over de boodschapper die God heeft gezonden met een boodschap om de mensen standvastig te maken voor de laatste dagen van de Heer. “Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van de vreugdebode, die vrede aankondigt, die goede boodschap brengt, die heil verkondigt, die tot Sion spreekt: Uw God is Koning” (Jesaja 52:7). Men kan niet bouwen op de wijsheid van zogenaamde intellectuele mensen, tenzij ze lessen hebben geleerd en nog dagelijks leren in de school van Christus. Mensen in hun veronderstelde wijsheid, kunnen plannen maken en theorieën en filosofische systemen beramen, maar de Heer noemt ze ijdel en dom. De Heer zegt “het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen” (1 Korintiërs 1:25; Galaten 6:14).

... Hij die voor zichzelf leeft, is geen christen, want zelfopoffering en het dragen van het kruis zijn een deel van elke trouwe volgeling van Christus. We zijn gekocht voor een prijs, opdat we onze Meester gewillig dienen. Elk uur dat we ontkennen dat Christus onze persoonlijke redder is, bestelen we God, want Christus heeft ons vrijgekocht met Zijn eigen bloed. De christen kan de wereld niet dienen, of zich overgeven aan de eisen van een andere macht, relatie of gemeenschap, die hem Christus doet afwijzen, God onteren, of ontrouw worden aan Zijn heilige wet. De christen moet zichzelf volledig en zonder voorbehoud overgeven aan God als Zijn gekochte eigendom. God eist hem op voor Zichzelf, en zal de gelovige deelachtig laten worden aan speciale gunsten, maken dat hij volledig volmaakt wordt in Christus, meer dan overwinnaar door Hem die hem heeft liefgehad.

Vrijdag 17/12 (De grote kloof; Jacobus 4:4)

Tussen de wereldse mens en diegene die trouw God dient is er een grote kloof. Op de meest gedenkwaaardige onderwerpen – God, waarheid en eeuwigheid – zijn hun gedachten en sympathieën niet met elkaar in overeenstemming. De ene rijpt als koren voor de oogster van God, de ander als onkruid voor de vlammen van vernietiging. Hoe kan er een overeenkomstig doel of handeling tussen hen zijn? “Weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap is tegen God?” “Geen mens kan twee meesters dienen”(Jakobus 4:4; Matteüs 6:24).

Christenen die zich verbinden in wereldse vriendschappen, verwonden niet alleen zichzelf maar misleiden ook anderen. Diegenen die God vrezen, kunnen geen goddeloze metgezellen kiezen en zelf ongedeerd blijven. In de wereldse maatschappij worden ze onder invloed van wereldse principes en gebruiken gebracht en door de kracht van vriendschap en gewoonte, wordt de geest gevormd naar de wereldse standaard. Hun liefde voor God verkoelt, ze hebben geen verlangen meer naar gemeenschap met Hem, ze worden geestelijk blind. Ze kunnen geen duidelijk verschil meer zien tussen de overtreder van Gods wet en diegene die God vrezen en Zijn geboden bewaren. Ze zullen kwaad goed noemen en goed kwaad. De helderheid van de eeuwige realiteiten vervagen. De waarheid mag dan wel op een zeer krachtige manier worden gebracht, maar ze hongeren niet naar het brood des levens, noch dorsten ze naar de wateren der verlossing, ze drinken uit gebroken kruiken, die geen water kunnen houden. O, het is zo gemakkelijk, om door de vriendschap met de wereld, op een valse voorstelling van zaken gericht te zijn, zodat de dierbaarheid van Christus en de waarheid niet meer wordt onderscheiden.

We kunnen niet van de waarheid afdwalen, noch van de goede principes, zonder diegene te verloochenen die onze sterkte, gerechtigheid en heiliging is. We moeten vast geworteld zijn in de overtuiging, dat wat er afwijkt van de waarheid en rechtvaardigheid in onze verbintenissen en partnerschap met de mensen, ons niet ten goede kan komen en in grote mate God onteert.

Het werk van God voor de verlossing van de menselijke familie, dat gedaan moet worden in onze wereld, is een werk van extreem belang. Als de mens bereid is alle dingen als verlies te rekenen, opdat ze Christus mogen winnen, zullen hun ogen geopend zijn om de dingen te zien zoals ze zijn. Dan zullen ze zich afkeren van de wereldlijke attracties naar de hemelse. Ze zullen het ware karakter zien van het wereldlijke, egoïstisch vermaak, die ze nu zo waarderen. Ze zullen de dingen die ze nu zo belangrijk vinden, opgeven.

-RH Aug 25, 1910, 2, 5, 7, 8

Verdere studie: PK 252

Les 13: 18 – 24 december :: Baruch: Een erfenis opbouwen in een verbroken wereld

Zoals de sterren ons vertellen dat er een groot licht in de Hemel is, door Wiens grootheid zij helder schijnen, zo moeten christenen laten zien dat er een God zit op de troon van het universum, Wiens karakter waardig is geprezen en geïmiteerd te worden. -ST Mar 2, 1888, 6

Sabbat 18/12 (Gods volmaakte wet; Jesaja 8:20)

De profeet zegt: “Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad.” We moeten het Woord van God grondig bestuderen zoals ook de Bereanen deden, die “het Woord met alle bereidwiligheid aannamen en dagelijks de Schriften nagingen, of deze dingen zo waren” (Handelingen 17:11). We moeten ernaar graven als naar schatten, die verborgen liggen in de mijnen van waarheid.. Christus heeft ons gewaarschuwd dat er valse profeten zullen opstaan, die velen zullen verleiden. Er zijn velen die voorgeven groot geloof te hebben. Ze belijden grote heiligheid te bezitten, maar spreken zij overeenkomstig de wet en de getuigenis? Als zij dat niet doen, is het omdat er geen licht in hen is. De mensen omgorden zich met het kleed van hun eigen gerechtigheid en gaan prat op volmaaktheid van karakter, maar ze hebben zichzelf enkel gemeten naar de standaard van hun eigen creatie, en met onheilige handen hebben zij de ware standaard van alle gerechtigheid, neergehaald. De wet van Jehova doorziet de gedachten en de bedoelingen van het hart; de zondaar wil dat ontwijken

omdat het hem veroordeelt. Het wordt als een last ervaren door de overtreder, maar de gehoorzamen kunnen met David zeggen: "De wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des Heren is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstandige. De bevelen des Heren zijn waarachtig, zij verheugen het hart; het gebod des Heren is louter, het verlicht de ogen. De vreze des Heren is rein, voor immer bestendig; de verordeningen des Heren zijn waarheid, altogader rechtvaardig" (Psalm 19:8-10)...

In de laatste dagen zal er een volk zijn dat gehoorzaam zal zijn aan Gods heilige wet. Door gehoorzaamheid aan haar voorschriften, zullen ze worden voorbereid om te staan op de grote dag van Gods toorn. Moeite en verwarring zullen hun deel zijn, want de Satan zal neerdalen in grote grimmigheid, wetende dat hij slechts een korte tijd heeft. Hij zal met allerlei misleidingen van onrechtvaardigheid werken door hen, die verloren gaan, maar wij hoeven niet misleid te worden door zijn rampzalige bedriegerijen.

We moeten zèf de Bijbel bestuderen, zodat wanneer de vijand op ons afkomt als in een vloed, wij niet van het eeuwig fundament der waarheid afgebracht kunnen worden, maar dat we zullen ontdekken dat de Here een standaard tegen hem zal opwerpen. Laat geen enkele soldaat des Heren ontmoedigd raken. De kapitein die ons de redding brengt, zal ons helpen in de strijd tegen de vijand. Als u alles gedaan hebt wat in uw vermogen is, zal zijn arm naar u uitgestrekt worden in tijden van nood en u zult merken dat u hulp wordt aangereikt door Een die machtig is om te redden.

-ST May 27, 1889, 2, 6

ST 7-21-89, 4-22-89, 4-13-88, 7-21-90; RH 7-15-90, 1-31-88; MB 145-146

Zondag 19/12 (De wereld van Baruch; Jeremia 7:1-11)

In deze eeuw stuurt de Here Zijn dienstknechten niet met een gewone boodschap erop uit, maar met speciale waarheden, die bedoeld zijn voor gelovigen uit elke stam en taal. Velen van onze kerkleden hebben nooit volledig het zekere woord der profetie bestudeerd en hebben geen begrip van de waarheden die ons hebben gemaakt wat we nu zijn. We moeten allen de krachten van het verstand aan het werk zetten, zodat wij duidelijkheid mogen krijgen over de verschillende onderdelen van de tegenwoordige waarheid, voornamelijk de profetische onderwerpen die voor ons geopend zijn, toen de boodschap van Christus' spoedige wederkomst voor het eerst verkondigd werd...

[Jeremia 7:1-4] De joden vleiden zichzelf met de gedachte dat, ongeacht hun afscheiding van God, de Here de tempel en haar aanbidders zou sparen van de ondergang. Zij hebben hun vertrouwen gesteld op uiterlijke voordelen en vergaten de noodzaak om reinheid van karakter te ontwikkelen, welke alleen aanvaardbaar is bij God. "Vertrouw niet op bedrieglijke woorden" verklaarde de profeet, "des Heren tempel, des Heren tempel, des Heren tempel is dit. Neen, als gij werkelijk uw handel en wandel betert, als gij werkelijk onder elkander recht doet, vreemdeling, wees en weduwe niet verdrukt, geen onschuldig bloed vergiet op deze plaats en andere goden niet achterna loopt, u tot onheil, dan wil Ik u op deze plaats, in het land dat Ik aan uw vaders gegeven heb, laten wonen van eeuw tot eeuw.." (Jeremia 7:4-8).

Wanneer het hart van mensen week gemaakt is en onderworpen is aan God door de Heilige Geest, zullen ze achtgeven op deze raad; maar wanneer ze zich afscheiden van Gods aanwijzingen, wordt het hart gaandeweg verhard, totdat al hun godsdienstigheid doordrenkt is van zelfzucht.. Wanneer mensen zich zo afkeren van waarschuwingen en berispingen, omdat zij de waarheid die hun handelingen veroordeelt niet willen horen of aanvaarden, worden zij door de Heer overgelaten om geleid te worden door andere invloeden. Omdat zij weigeren de waarheid aan te nemen, staat Hij toe dat zij valsheid aanvaarden, die hen tot de vernietiging zal leiden. Ze worden overgegeven aan blindheid en verharding van het hart.....

Mijn broeders en zusters, houd uw lamp gevuld en brandende. Als u steevast wil vasthouden aan een "Zo zegt de Here"

zult u leren verstaan wat waarachtige onderwijzing is. Die leringen en vraagstukken die opkomen, die het waarmerk van "Zo zegt de Here" niet dragen, moeten niet worden nagevolgd. Lieve mensen van God, we hebben een gepaste eenvoud en een grote vermeerdering van geloof nodig.. we moeten de zieletempel schoonhouden, zodat de Heilige Geest binnen kan komen en bij ons wonen. We moeten in de wereld staan tot eer van Hem, die ons geroepen heeft uit de duisternis tot zijn wonderbaar licht.

-RH Apr 2, 1908, 3, 6-7, 9, 11

PK 411-418

Maandag 20/12 (Jeremia's Schrijver; Jeremia 28; Jesaja 8:20)

De woorden van de profeet hebben de wraak uitgelokt van degene die het voor het zeggen hadden, in plaats van dat zij geleid werden tot belijdenis en bekering; het resultaat was dat Jeremia van zijn vrijheid werd beroofd. Hij werd gevangengenomen, maar hij ging toch door met het doorgeven van de hemelse boodschappen aan diegenen die daar waren. Zijn stem kon niet tot zwijgen gebracht worden door onderdrukking. Het woord der waarheid, verklaarde hij: “werd in mijn hart als brandend vuur; wel matte ik mij af om het in te houden, maar ik kon het niet” (Jeremia 20:9).

Het was in deze tijd dat de Here Jeremia opdroeg de boodschappen op te schrijven die hij aan de mensen wiens redding hij zo begeerde, wilde brengen. “Neem een boekrol,” zei de Here aan zijn dienstknecht, “en schrijf daarop al de woorden die Ik tot u over Israel, Juda en alle volken gesproken heb, sedert de dag dat Ik tot u gesproken heb, sedert de tijd van Josia tot op heden. Misschien zal het huis van Juda luisteren naar al de rampspoed die Ik hen denk aan te doen, opdat zij zich bekeren, een ieder van zijn boze weg, en Ik hun ongerechtigheid en zonde vergeve” (Jeremia 36:2,3).

Gehoorzaam aan deze opdracht, vroeg Jeremia een getrouwe vriend Baruch, de schrijver om zijn en hulp en dicteerde hij Baruch “al de woorden die de Here tot hem gesproken had” (vers 4). Deze werden zorgvuldig op de perkamentrol geschreven en bevatten een ernstige waarschuwing tegen zonden, een waarschuwing dat hun zondigheid een gestadige afvallen van het geloof als resultaat zou hebben; het bevatte ook een ernstige oproep voor het verwerpen van alle kwaad.

Toen het geschrift af was, stuurde Jeremia - die nog steeds gevangen zat - Baruch om de rol voor te lezen aan de menigte die zich in de tempel verzameld had in verband met de nationale vastendag “het vijfde jaar van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda, in de negende maand.” “Misschien,” zei de profeet, “zal zich hun smeekgebed uitstorten voor het aangezicht des Heren en zullen zij zich bekeren, een ieder van zijn boze weg; want groot is de toorn en de gramschap, waarmee de Here dit volk bedreigd heeft” (Jeremia 36:9,7).

Baruch gehoorzaamde en de rol werd aan al het volk van Juda voorgelezen. Hierna werd de schrijver opgedragen de woorden voor te lezen aan de prinses. Zij luisterden met aandacht en beloofden de koning te informeren over alles dat zij gehoord hadden, maar adviseerden de schrijver, zich schuil te houden, want zij vreesden dat de koning het getuigenis zou verwerpen en zou pogen degenen die de boodschap had opgeschreven en die haar gebracht had, te doden.

-PK 432-433

PK 431-438

Dinsdag 21/12 (Doorkruiste Ambities; Jeremia 36)

Velen verachten tegenwoordig de getrouwe waarschuwingen die God in de getuigenissen heeft gegeven. Mij werd getoond dat sommigen in deze laatste dagen zelfs zo ver gaan dat zij de geschreven waarschuwen verbranden, evenals de slechte koning van Israel dat deed. Maar het weerstaan van Gods dreigingen, verhindert niet dat zij worden uitgevoerd. Het minachten van Gods woorden, gesproken door zijn gekozen instrumenten, zal alleen maar zijn wraak opwekken en dat zal de uiteindelijke vernietiging van de opstandeling betekenen. Vaak ontbrandt er verontwaardiging in het hart van de zondaar tegenover de persoon die God heeft gekozen om zijn waarschuwingen te zenden. Dit is altijd zo geweest en dezelfde geest is er nog vandaag, die gemaakt heeft dat Jeremia werd vervolgd en gevangengenomen, omdat hij het woord van God wilde gehoorzamen. Terwijl mensen niet willen luisteren naar herhaalde waarschuwingen, nemen zij genoegen met valse leraars, die hun ijdelheid strelen en hen versterken in hun zonden, maar die er niet in slagen hen voor te bereiden op de ure der verzoeking. Gods uitverkoren dienstknechten moeten moedig en geduldig elke verzoeking en elk lijden tegemoet treden, die zij middels beschimpingen, veronachtzaming of verdachtmaking ondergaan, omdat zij getrouw de opdracht die zij van God gekregen hebben, volvoeren. Zij moeten eraan denken dat de profeten van weleer en de Heiland zelf ook vervolging en beschimping hebben doorstaan vanwege het woord. Zij moeten verwachten dat zij dezelfde tegenstand zullen ervaren als gemanifesteerd werd toen de boekrol werd verbrand, die was geschreven in opdracht van de Heer.

De Heer is bezig Zich een volk voor te bereiden voor de hemel. De karaktergebreken, de koppige wil, de zelfzuchtige afgoderij, het zoeken naar fouten van anderen, haat en strijd wekken de wraak van God op en dit alles moet worden weggedaan door zijn gebodenhoudend volk. Zij die deze zonden koesteren, zijn misleid en verblind door de verlokkingen van Satan. Zij denken dat zij in het licht wandelen, terwijl zij rondtasten in de duisternis. Er zijn mopperaars onder ons, evenals er mopperaars waren in Israel van toen. Zij die onwils sympathie betuigen aan mensen die opstandig zijn en vanwege hun eigenliefde pijn

lijden ondanks genadige waarschuwingen, zijn geen vrienden van God, de grote Berisper. God zal waarschuwingen en berispingen tot zijn volk zenden, zolang als zij op aarde leven.

Zij die moedig hun plaats innemen aan de kant van het recht, die onderwerping aan Gods geopenbaarde wil aanmoedigen en anderen versterken in hun pogingen om het kwaad in hun leven weg te doen, zijn de echte vrienden van God; die God die in liefde probeert de fouten van het volk te verbeteren, zodat Hij hen kan wassen en reinigen van elke smet, om hen zo geschikt te maken voor zijn Heilig Koninkrijk.

-4T 180-181

ST 11-21-92; YI 11-2-99, 11-9-99, 10-26-99; RH 6-16-96; 4T 176-181; PC 79-80; PK 531-438

Woensdag 22/12 (Wee mij! Jeremia 45; 1Koningen 19:4; Johannes 6:2,3; Psalm 55:4; Jesaja 53:1-5)

Een van de bijzondere karaktereigenschappen welke Gods volk onderscheidt van de wereld, is nederigheid. Die persoon die het dichtst bij God staat en die het meest door Hem geëerd wordt, is die persoon die zichzelf het minst belangrijk vindt en geen eigengerechtigheid nastreeft, het minste vertrouwen in zichzelf heeft, die in nederig, vertrouwend geloof op God wacht.

In plaats van ambitie te koesteren om gelijk te zijn aan anderen wat eer en positie betreft of zelfs boven anderen uit te steken, moeten wij ernaar streven om nederige, getrouwe dienstknechten van Christus te zijn.

Christus nodigt ons uit: "Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen" (Matteüs 11:28,29).

In nederigheid en eenvoud van gedachten wordt veel vrede en kracht gevonden. Zij die hun eigen zwakheid ervaren, schijnen het sterkst te zijn, omdat zij Christus als hun rechtvaardiging nemen. God leidt mensen keer op keer door dezelfde ervaringen en hij verhoogt de druk, totdat volmaakte nederigheid en een veranderd karakter hen in harmonie brengt met Christus en zij overwinnaars zijn over hun eigen tekortkomingen.

In het liefhebben van zichzelf, het verhogen van zichzelf en in trots ligt grote zwakheid verborgen; maar in nederigheid is er grote kracht. Trots en zelfgenoegzaamheid zijn in vergelijking met nederigheid en eenvoud, inderdaad zwakheden. Het was de vriendelijkheid, Zijn sobere niet aanmatigende manieren die Hem een veroveraar van harten maakten. Maar wanneer we afgescheiden zijn van God, en we in onze trots en duisternis onszelf proberen te verhogen, vergeten wij dat nederigheid van hart, kracht betekent.

Ware nederigheid bezitten, betekent werken voor God, zich volkomen toeleggen op zijn leiding. God kijkt met genoegen uit de hemel neer op degenen die op Hem vertrouwen en in Hem geloven en zich ten volle bewust zijn van hun afhankelijkheid van Hem. Hij scheidt er behagen in om hen te geven wat zij van Hem vragen. "Omdat Hij de dorstende ziel heeft gelaafd en de hongerende ziel met het goede vervuld" (Psalm 107:9). De ootmoedigen zullen eten en verzadigd worden, wie de HERE zoeken, zullen Hem loven, uw hart leve op, voor immer" (Psalm 22:27). "Doch wie bij Mij schuilt, zal het land beërven en mijn heilige berg bezitten" (Jesaja 57:13). Door goed of slecht verslag, door de duisternis, door al de tegenwerkingen van de instrumenten van Satan, schijnt de Zon der Gerechtigheid kalm door, terwijl het kwaad wordt weggedaan en de zonde wordt beteugeld en de geest van de nederige en berouwvollen wordt verkwikt.

"Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: In den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelden en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven" (Jesaja 56:15). "God heeft wat voor de wereld zwak is uitverkoren om wat sterk is te beschamen; en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is en wat niets is" (1 Korintiërs 1:27-29).

-ST Oct 21, 1897, 6-10

ST 4-4-95; RH 3-29-87, 9-15-10, 7-3-94; MB 91-93; GW92 366-368; MH 478-482

Donderdag 23/12 (Wat zit erin voor mij? Jeremia 45, 21:9, 38:2, 39:18)

Dwars door al onze problemen heen – problemen die nooit volledig bekend worden bij anderen – hebben wij een niet falende Vriend, die gezegd heeft: "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten." "En zie Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Hebreeën 13:5; Matteüs 28: 20). Ofschoon Jezus op aarde geraakt werd door het menselijk lijden en ofschoon Hij nu opgevaren is

tot de Vader en geëerd wordt door engelen die zich snel spoeden om Zijn opdrachten te vervullen, is toch Zijn hart - dat de mensen liefheeft, vergeeft en met hen sympathiseert - niet veranderd. Het blijft onveranderlijk een hart van zachtheid. "Want wij hebben geen Hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar Een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest" (Hebreeën 4:15). Jezus is bekend met al onze verzoeken en Hij laat ons niet alleen strijden tegen verleidingen, om de strijd tegen zonde alleen aan te gaan en uiteindelijk verpletterd te worden door de lasten en de zorgen.

Via Zijn engelen fluistert Hij: "Vrees niet; want Ik ben met U" Ik leef, Ik was dood maar zie Ik leef in eeuwigheid." Ik ken uw zorgen; ik heb ze ook gedragen. Ik ben bekend met uw problemen; ik heb ze ook ervaren. Ik ken uw verleidingen; ik heb ook weerstand moeten bieden. Ik heb uw tranen gezien; ik heb ook gehuild. Uw aardse hoop is vernietigd, maar laat het geloofsoog worden opgericht en doordringen door het voorhangsel en laat daar uw hoop verankerd zijn. De eeuwige zekerheid dat u een Vriend heeft, die aanhankelijker is dan een broeder."....

Op aarde zult u niet ontkomen aan strijd en verleidingen; maar in iedere storm hebben wij een zekere toevlucht. Jezus heeft ons gezegd: "In de wereld lijdt gij verdrukking; maar houd goede moed; ik heb de wereld overwonnen" (Johannes 16:33). De strijdkrachten van de Satan staan in slagorden tegen ons opgesteld en we moeten een ijverige vijand tegemoet treden. Maar als wij de waarschuwing van Christus in acht nemen, zullen we veilig zijn. "Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt" (Matteüs 26:41).

Er zijn krachten waaraan we weerstand moeten bieden en overwinnen, maar Jezus is aan onze zijde, gereed om ons te versterken tegen iedere aanval. "dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof" (1 Johannes 5:4).

Het geloof ziet Jezus staan als onze Middelaar aan de rechterhand van God. Geloof ziet de woningen die Jezus is gaan voorbereiden voor diegene die zal overwinnen. Geloof hoort het lied van de verlost en brengt eeuwige glorie dichtbij. We moeten dichtbij Jezus komen in liefdevolle gehoorzaamheid als wij de Koning willen zien in al zijn schoonheid. Er is vrede in het geloven en vreugde door de Heilige Geest. Geloof, geloof, mijn ziel roept uit naar geloof. Rust in God. Hij is in staat om te behouden wat tot hem komt, en Hij zal u meer dan overwinnaars doen zijn door Hem die u heeft liefgehad.

-RH Apr 17, 1894, 2, 11

RH 4-17-94, 8-18-85, 6-23-85; MB 98-99; CS 209-215

Vrijdag 24/12 (Gods laatste oproep; Jeremia 36:29-31)

Door de aandacht van de tempelbezoekers en die van de prinsen en de koning te richten op de geschreven waarschuwingen in de boekrol, wilde God de mannen van Juda genadig waarschuwen voor hun bestwil (Jeremia 26:3). God heeft medelijden met de mensen die in hun blindheid strijden voor het kwaad.; hij probeert hun verduisterd begrip te verlichten door waarschuwingen en dreigingen te sturen, die bedoeld zijn om degenen die de meest verheven posities bekleden, hun onwetendheid te doen inzien en hun pogingen te betreuren. Hij probeert de zelfvoldane mensen ertoe te krijgen om onbevredigd te zijn met hun ijdele successen en geestelijk zegeningen na te streven door een hechte band met de hemel.

God wil geen boodschappers sturen die zondaars zullen vleien en behagen; hij stuurt geen boodschappen van vrede om de onheiligen in wereldse zekerheid te sussen. In tegendeel, Hij legt zware lasten op het geweten van de overtreder en doordringt zijn ziel met scherpe pijlen van overtuiging. Dienende engelen tonen hem de vreselijke oordelen van God om hem op de noodzaak van verbetering te wijzen en om uit hem de roep te doen slaken: "Wat moet k doen om behouden te worden?" (Handelingen 16:30). Maar de Hand die schrijft in het stof, berispt de zonde en trots en ambitie te schande stelt, is de Hand die de berouwvolle en geslagene verheft. Met de diepste sympathie vraagt Hij die de kastijding doet: "Wat wilt gij dat ik u doen zal?" (Lukas 18:41).

Wanneer iemand zondigt tegen een heilige en genadige God, kan hij geen edeler weg inslaan dan zich oprecht te bekeren en in tranen en in bitterheid van ziel zijn zonden te belijden. Dit vraagt God van hem; hij aanvaardt niets anders dan een gebroken en verbrijzeld hart. Maar koning Jojakim en zijn koninklijke staf weigerden in hun arrogantie en trots de uitnodiging van God aan te nemen. Zij wilden niet luisteren naar de waarschuwingen om zich te bekeren.

Deze genadige gelegenheid hen geboden in de tijd van de verbranding van de heilige rol, was hun laatste gelegenheid. God had verklaard dat als ze dan zouden weigeren Zijn stem te horen, dat Hij hen vreselijk zou vergelden. Zij hebben geweigerd te horen en Hij sprak het laatste oordeel uit over Juda en

Hij zou een speciale vergelding doen komen op degenen, die zichzelf met trots tegen de Almachtige hadden verheven.

Het was Gods doel dat Jojakim de waarschuwingen van Jeremia zou accepteren en zo in een gunstige positie zou komen te staan bij Nebukadnezar, waardoor hij zichzelf heel veel verdriet zou sparen. De jonge koning had trouw gezworen aan de Babylonische heerser en als hij zijn woord gehouden had, zou hij het respect van de heidenen hebben gewonnen en dit zou een waardevolle gelegenheid zijn voor de bekering van zielen.

-PK 435, 437

YI 9-1-86; RH 9-22-91

Citaten uit de les: PK 437